

2578
GAP

مُؤَلَّفَاتُ

وظائف المشاور

5

۱۳۱۱

[Signature]

اسی طرح اسی طرح

وہی دینی قسٹروں کے لئے ہے۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هُوَ الْكَلَامُ يَا مُعِينُ

وَمَا أَفْشَاؤُ

۱۳۳۳ ن ۱۳۳۳
الْمُسْتَعِينُ

اتِّخَاذُ الْأَنْوَاعِ

۱۳۳۳ م ۱۳۳۳

مُصَنَّفٌ

هَذَا كِتَابٌ فِي تَرْجُمَةِ رِشَادِ دُجَاهِ رَجَبِ بَاهِ الْإِسْلَامِ كَيْفَ كُنِيَ

أَيُّ حُجِّي سَيِّدِي لِي تَشْكُرُوا بَاتِنُ الرَّهَامِ كَرَامِي تَخْلُصُ شَاوَرِي

مُطَبَّعٌ فِي مَكْتَبَةِ الْإِسْلَامِ حَسَنُ رَأْيٍ

أحمد لله الذي خلق الإنسان وعلمه ما لم يعلم
والصلاة على نبيه ورسوله وصحبه وسلم

اما بعد فقير حقير ادب خدمت شریف

اولی الباب عرض کنید که در عالم بطون و ظهور بهای کمالات متقدس
و متعال الازل است که از فیض انوارش ابد الدهر کائنات فیض فیض
به انواع و اقسام مخلوق تنوعدهش بدام مبذول است و ذرائع ایصال

فیض انوارش اسما و صفات الهیه اند که در اعیان عالم ناموس متوقفتی اند

مثلاً خالق رب رازق حافظ و غیره که از اسمائے الهیه اند اثر هر یک اسم
متقدسش بعنوان مبین بر طبقات نام و سایر مخلوقات تا آنکه نباتات جمادات

حیوانات ست شامل احوال اینها مدام می باشد نبوعی که اسما و صفات
 در کونین موثر اند همان طور کلام مقدس و تعالیش با صلاح معاد و مقادیر
 کونین بغایت درجه موثر است اصحاب نفوس زکیه ادراک مدارج صفات
 از اسما و صفات و کلام الهی کرده اند و بر مراتب حقایق کونیه از تقاضا
 گزیدگان عرفان ببرکات همی اسما و صفات و کلام الهی
 بوده است این امر محتاج دلیل نیست که اصحاب معارف و حقایق آگاه
 لا تعد و لا تحصى گذشته اند از احوال شریف شان توایخ دنیا صحیح خبر میدهند
 و در هر زمانه ظهور چنین انفاس قدسیه از قدرت خالق حسیل و علی
 تأقیامت خواهد بود و در باب صدق و صفا در کدامی حال انجا پیشرفت
 ایشان نمی توانند کرد انسان که قلبش محدل اغراض دنیوی و دینی
 میباشد و در عالم خیالش انواع اشکال و صور مقاصد پیدا میشود بر سر

قلبی و ذہنی شس بحر خالق عالم کے دیگر را آگاہی نگیرد و ہر گاہ
 حوادث قبلہ میشود و ادرا ضرورت فرماید پس واقع میشود ممکن باری
 بقدر امکان میکنند و آنچه خارج از امکان میباشد ادواتش از عالم بالا
 میشود ہر گاہ اس سفلی را بجانب عالم علوی جمع شدن ناگزیر است
 و رابع رسائی بسوئے عالم بالا ہماں اسماء و صفات کلام الہی است
 جزا پس ہر سہ دعویہ ما ثورہ اند کہ اقتباس انوار شاں از ہمیں اسماء و صفات
 و کلام الہی یافتہ میشود لہذا از سلف ما بخلف از اقتضائے شان عجز
 با اسماء و صفات کلام الہی و ادعیہ ما ثورہ توسل جستہ اند و رابع آن مقادیر
 دینی و دنیوی حاصل کردہ اند اسلاف خاندان فقیر شاد و بفضل
 ایزد متعال پس دولت لازوال ہموارہ توارث حاصل کردہ اند و ہر
 بزرگ و کوچک و دودمان بغایت حضرت حق جل و علی پابند خال آل

مانده اند چنانچه جدا بمجفقیر شاد و مہاراجہ نراندرا علی اننتعلانی
 علیین بسا ذخیرہ انہیں نعمت عظمیٰ گذاشته اند و فقیر شاد و رانیر ازیر گاہ
 دین محمدی اجازت ادعیہ و وظائف کثیرہ حاصل شدہ است ہمدیہ
 و وظائف اور اوراکہ در ور فقیر بود فقیر شاد مناسب خیال کرد کہ بطبع
 آورہ بعائتہ علایق فیض عام او جاری دارد و مخصوص حضرت و ان
 چشتیہ نظامینہ قادریہ ہدیہ فرستد کہ فیض دائمی بہیں حضرت تعلیق
 و خاص وظائف اور او قبول اس بزرگواران فقیر شاد رسیدہ اند کہ
 بنام ازیر پاک محبت دارد و بہ تقدس کلامش رغبت اہ از کلامی قم و ہند
 باشد بشرطیکہ فدائی نام پاک حق جل و علی است و حسن اعتقاد بہ حضرت یزد
 داشته است با جازت خواندن از طرف خود فقیر درج نمیکند و سبحا عا شاد
 بحرمت کلام مقدس حق کہ قدیم است تا قیامت آثار فیوض باقی خوانند

ہر یکہ از صدق دل خدائے پاک جل غلظہ را یک گوید و اکثریک لایہ یقین کند
 بکلامش از صدق دل عقیدت ارادہ بلا تامل و تردد وظائف کند و بتوکل
 او عجز از بارگاہ رب الغرۃ حاجات خود خواہد خدائے پاک حد الاشریک
 لیلیدم ایولہ کہ حی و قیوم مجیب الدعوات است حاجات عاجزندگان و فضل
 کرم خود انشاء اللہ روا خواهد فرمود و مردولی او خواهد برآورد و از آفات
 حوادث دنیوی و بلیات اخروی و جملہ علل دوائی و جسمانی حفظ و امان خواهد داشت
 حضرت یکہ از بس ادعیه مقدس مستفید شوند عاجز فقیر الضعف العجا
 شداد بخاری را از دعائے خیر فراموش نفرمایند۔

تنبیہ ایس امر یاد باید داشت کہ از ارادہ ادعیه مقدمہ بجز ارادت و
 و خواہش نپدید برائے ضرر رسانی کہ ہرگز بہرگز خیال نفرمایند و درین
 داور کہ از ارادہ فاسد بلای رحمت مہر و غضب الہی عاید احوال ضرر

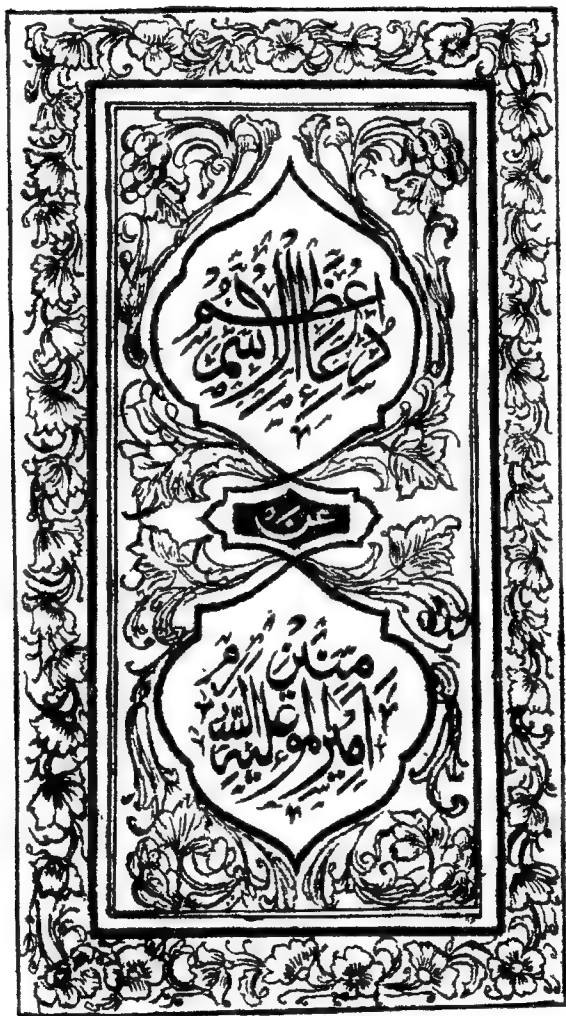
خواهد شد و چاره کار آمد دست قدرت انسانی خواهد رفت زیرا که
 فواید این ادعیه ماثوره منجی صلاح عباد است بر فساد انشاء الله تعالی
 یک ساله دیگر از پنجاه ادعیه طبع کرده به هر مقاصد در باب صلاح و سواد
 شائع خواهیم کرد این ادعیه مخصوص سلسله حضرات دودمان عالیه شیعیه و
 قادریه اند و نیز از دیگر معزز بزرگان دین که مراحل شده اند بعون الله
 و کرمه تعالی جل شانه هدیه اصحاب قلوب اند

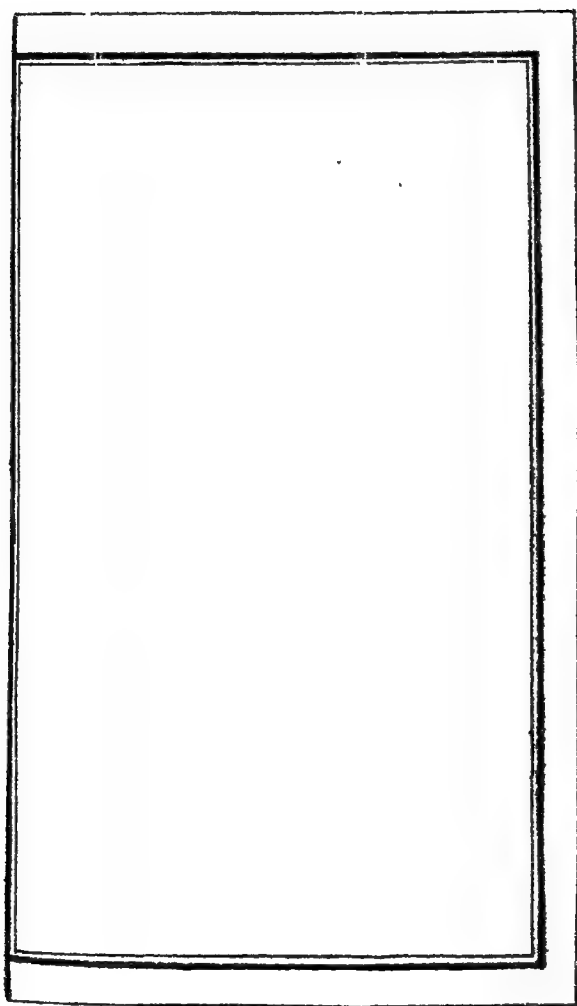
وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ

رسانیدم شمارا از آنچه بهتر خواستم خود را

اضعیف باد

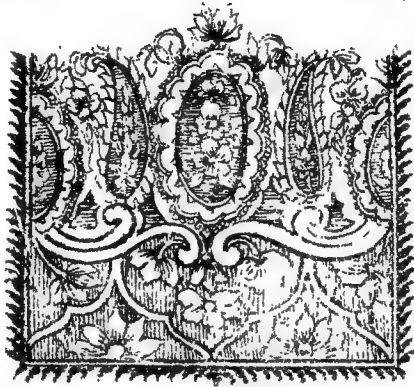
فقیر حقیر شاد و غنی

دعاء اسم الاعظم

عن امیر المؤمنین علیہ السلام

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام یزدان که ناشس رحمن و رحیم است

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ

کے راتوت نیست کہ از گناہان خور و گرد از و نہ قوت ار اے عبادت ار داما

الْعَظِيمِ يَا قَدِيرُ يَا حَقُّ يَا دَائِمُ

از مد و خداے بزرگ اے قدیم اے حق اے تمام کنندہ مدامی

يَا قَائِمُ يَا فَرْدُ يَا صَمَدُ يَا اَللهُ

وای قائم مانده وای پاک ای الله

يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

ای رحمن ای رحیم ای زنده دایمی وای معاود

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ يَا نُورُ

وای بزرگ وای صاحب بخشش وای نور

السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

آسمانها و زمینها و آنچه در میان اینهاست

وَمَرْبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَيَا مَنْ

وای رب عرش عظیم وای آنکه

لَمْ يَكُنْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

نہ پیدا شدہ و نہ پیدا کردہ شد و نہ کے

كُنْ فَوْاحِدٌ يَا كَافِي يَا هَادِي

کفو است اے کافی اے مادی

يَا بَارِيُّ يَا عَالِمُ يَا صَادِقُ

اے پیدا کنندہ و اے دانندہ و اے راست گو

يَا كَهَّيْصُ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ

اے کہیص اے رب الارباب

يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا مَالِكَ الْمُلُوكِ

اے سردار سرداران اے پادشاہ پادشاہان

يَا وَلِيَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ

اے مالک دنیا و آخرت اے اللہ

اَنْتَ مَلِكٌ مَنْ فِي الدُّنْيَا وَمَلِكٌ

تو پادشاہ آنی کہ در دنیا اند و بادشاہ آہنا

مَنْ فِي الْاَرْضِ لِحُكْمِ فِيْهِمَا

اے بر رُودے زمین اند حکم کے نیست بر آسمانہا و زمینہا

غَيْرُكَ وَقَدْ مَرَّتْكَ فِي الْاَرْضِ

بجستہ تو و قدرت تہ در زمین

لَقَدْ رَتِكَ فِي السَّمَاءِ وَ سُلْطَانَكَ

چنانکہ قدرت تہ بر آسمانہا داری و بادشاہست تو

فِي الْأَرْضِ كَسُطَانِكَ فِي السَّمَاءِ

در زمینهاست چنانکه بادشاهت تو در آسمانهاست

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ وَوَجْهِكَ

سوال میکنم بر نام بزرگ تو و از رخ بنور تو که

الْمُنِيرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بلاشبه تو قادرے بر هر شیء

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

رحمت فرستی تو بر محمد و آل محمد

وَأَنْ تُفَرِّجَ عَنِّي فَرْجًا عَاجِلًا

و کشادگی شود برای من آن کشادگی که زود تر شود

وَابْجَعَلْ لِي مِنْ كُلِّ غَمٍّ فَرَجًا

و بگردان آزادی برے من از ہر غم

وَمَخْرَجًا وَيَسِّرْ لِي كُلَّ عُسْرٍ

و نجات ده و آسان کن از ہرے حق ہر سختی

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ○

اے ارحم الراحمین *

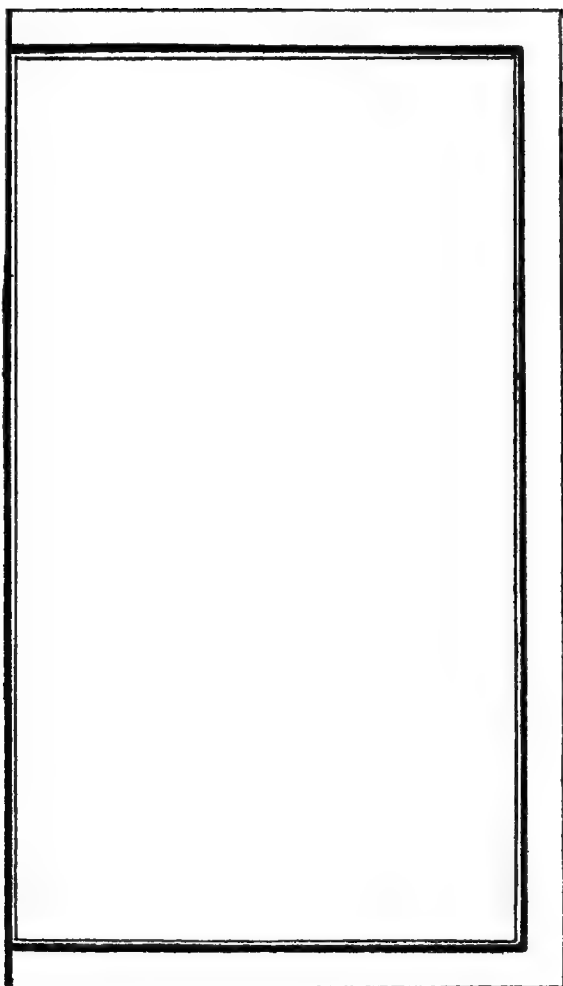
يَا وَهَّابُ يَا مُصَوِّرُ (۳۵۰) بوقتِ شب

يَا اللَّهُ يَا كَرِيمُ يَا وَهَّابُ (۳۵۰) بوقتِ صبح

اجازت از حضرت حبیب عیدروس صاحب

صفحہ ۳۲۹ بحری خزینہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِنام خداوند بخشنده مهربان

يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا حَلِيمُ يَا عَلِيمُ

اے خدائے بلند مرتبہ اے خدائے بزرگ اے خدائے بربودار اے خدائے دانا

أَنْتَ رَبِّي وَعِلْمُكَ حَسْبِي فَنِعَمَ

توئی پروردگار من ہیں علم تو کا فیت پس بہترین

الرَّبِّ رَبِّي وَنِعْمَ الْحَسْبُ حَسْبِي تَنصُرُ

خدائی ہست پروردگار و نیکو کا فیت کفایت کنندہ من نصرت میکنی

مَنْ تَشَاءُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

ہر کس را بخوای و توئی خالق عزت و مہربان

نَسْأَلُكَ الْعِصْمَةَ فِي الْحُرُكَاتِ وَالسَّكَنَاتِ

ہم سوال می کنیم ترا بر بازداشتن در حرکت ہا و سکون ہا

وَالْكَلِمَاتِ وَالْإِرَادَاتِ وَالْخَطَرَاتِ

و سخنان و قصد ہا و خیالات قلبی

مِنَ الظُّلُونِ وَالشُّكُوكِ وَالْأَوْهَامِ

از گمان ہائے بد و شک ہا و وہم ہا

السَّائِرَةِ الْقُلُوبِ عِزُّ مَطَالَعَةِ الْغُيُوبِ

کہ حجاب است برائے دل ہا از آگاہی غیب ہا

فَقَدْ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زَلَالًا

پس تحقیق امتحان کرده شد مؤمنان و جنبانیدہ شد جنبا بین

لَشَدِيدًا ۝ وَأَذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ

سخت و چوں می گفتند منافقان

وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

و آنانیکہ در دلهائے ایشان بیمار است

مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا

نداد وعده ما را خدا و رسول مگر بطریق فریب

فَقَتِلْنَا وَانْصَرْنَا وَاسْتَحْرْنَا هَذَا الْبَحْرُ

پس قتل یافتیم و فرار نمودیم و استحر نمودیم این دریا

لمح صورت
و ظاهر آرد

تجربہ و تفسیر
نمایان کند

كَمَا سَخَّرْتَ الْبَحْرَ لُؤْلُؤًا وَسَخَّرْتَ

چنانچہ سحر کردی دریا را برائے دسندہ کردی

النَّارَ لِابْرَاهِيمَ وَسَخَّرْتَ الْجِبَالَ

آتش را برائے ابراہیم و سحر کردی کوہ ہا را

وَالْحَدِيدَ لِدَاوُدَ وَسَخَّرْتَ الرِّيحَ

د آہن را برائے داؤد و سحر داشتی باد

وَالشَّيَاطِينَ وَالْجِنَّ لِسُلَيْمَانَ

و شیاطین و جن را برائے سلیمان

وَسَخَّرْنَا كُلَّ بَحْرٍ هَوْلَكَ فِي الْأَرْضِ

و سحر گردان برائے ماہر دریا را و حال انکہ ازتست آنچہ در زمین

وَالسَّمَاءَ وَالْمَلِكُ وَالْمَلَكُوتُ وَبِحَرِّ الدُّنْيَا

و آسمان و ملک و ملکوت و دریائے دنیا

وَبِحَرِّ الْآخِرَةِ وَسَخَّرْنَا كُلَّ شَيْءٍ يَأْمَنُ

و دریائے آخرت و سخر گردان برائے ہر چیزے را کے کسیر

بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ كَهَيْئَةِ

بدست اوست ملکوت ہر چیزے

تَلَاثًا - أَنْصُرْنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ

تسہ دفعہ۔ یاے وہ مارا پس بدستیکہ توئی بہترین یاری کنندگان

وَأَفْتِنِي لَنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

و بختا در فتح برائے ما پس بدستیکہ توئی بہترین کنشائش دہندگان

لے بدست مقصود
نیال کنند
علم آفتان و شریعت
افضل و کینه بہترین
مصلحت چون بشویند
و ان بر آگشت از
منظر کار

وَاعْفِرْ لَنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

و بیامزد مرا پس بد رستیکه توئی بہترین آمرزندگان

وَارْحَمْنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ

و رحم کن مارا پس بد رستیکه توئی بہترین رحم کنندگان

وَارْزُقْنَا فَإِنَّكَ خَيْرُ الرَّاٰزِقِينَ

و روزے ده مارا پس بد رستیکه توئی بہترین روزی دہندگان

وَاهْدِنَا وَنَجِّنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

و ہدایت کن مارا و نجات بخش مارا از گروہ ظالمان

وَهَبْ لَنَا رِجًا طَيِّبَةً كَمَا هِيَ

و بوزان برائے ما نسیم خوش را چنانکہ

فِي عِلْمِكَ وَانْشُرْهَا عَلَيْنَا مِنْ خَزَائِنِ

در علم تو و پراکنده ساز بر ما از گنجھائے

رَحْمَتِكَ وَاحْمِلْنَا بِهَا حَمْلَ الْكَرَامَةِ

رحمت تو و بار کن مارا آن بار کرامت

مَعَ السَّلَامَةِ وَالْعَافِيَةِ فِي الدِّينِ

با سلامت و عافیت در دین

وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ

و دنیا و آخرت بدستگرتویی بر سر

شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ كَسِّرْ لَنَا أُمُورَنَا

چیزے قادر الہی آسان کن برائے ما کارہے مارا

مَعَ الرَّاحَةِ لِقُلُوبِنَا وَأَبْدَانِنَا

بِاراحت برائے دل و بدنہائے ما

وَالسَّلَامَةِ وَالْعَافِيَةِ فِي دُنْيَانَا

و سلامت و عافیت در دنیائے ما

وَدِينِنَا وَكُنْ لَنَا صَاحِبًا فِي سَفَرِنَا

و دین ما و باش برائے ما یار در مسافرت ما

و خَلِيفَةً فِي أَهْلِنَا وَأَطْمَسْ عَلَى

و قائم مقام در اہل ما و ناپدید و دور بردار

وَجُوهِ أَعْدَائِنَا وَأَمْسِكْهُمْ عَلَى

رویہائے دشمنان مارا و مسخ گردان بصورت دیگر

لے از برائے فتح
دشمنان و کشتن
راست و یمن
تغیر کردہ با کبر
روست و حاد و
مکلف

مَكَانَتِهِمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ الْمَضِيَّ

جگے خود ایشاں را پس نمی توانند گذرند

وَلَا الْبَحِيَّ الْيَنَاءَ وَلَوْ شَاءَ لَطَمَسْنَا عَلَى

و آئندہ شوند بسوی ما و اگر خواہیم بر آئینہ ناپدید کنیم

أَعْيُنَهُمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى

چشمہاے اینہا پس پیشی گیرند راہی را پس چگونه

يُبْصِرُونَ ۝ وَلَوْ شَاءَ لَمَسَخْنَاهُمْ

برہینند آنرا و اگر خواہیم مسخ کنیم اینہا

عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا

بر جگے ہائے ایشاں پس نتوانند

لعلّنا نلین ما
سألتهم به

مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ۝ لَيْسَ

گذاشتن و بازگردند ای سید

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

قسم بقدر آن حکیم بدستیکه هراینه از فرستادگی

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ

بر راه راست فرو فرستاد قرآن را فرستادنی خداوندی

الرَّحِيمِ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنذِرَ

مهربان تا بترسانی قومی را که بیم کرده نداشتند

أَبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ۝ لَقَدْ

پدران ایشان پس ایشان غافلانند بدستیکه

حَقَّ الْقَوْلُ عَلَيَّا أَكْثَرَهُمْ فَهَمُّ

درست شد قول بر بیشتر ایشان پس ایشان

لَا يُؤْمِنُونَ ۝ إِنَّا جَعَلْنَا فِي

نهی کردند بدستیکه ما گردانیدیم در

أَعْنَاقِهِمْ أَغْلًا لَّا يَفِي إِلَى الْأَذْقَانِ

گردن های ایشان طوقهای پیوسته تا بر زنخدان ها

فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۝ وَجَعَلْنَا مِنْ

پس ایشان سر بالا مانند گانند و گردانیدیم از

بَيْنَ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ

پیش ایشان دیوارے و از پس ایشان

سَلِّ اَفَاغْشِينَا هُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

پرورد پس پوشیدیم چشماے آنها پس ایشان نمی بینند

شَهِتِ الْوُجُوهُ لَا تَأْوَعْدَتِ الْوُجُوهُ

زشت باد روئے ایشان سه مرتبه و هلاک باد روئے ایشان

لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ

برای زنده و قیام کننده و تحقیق بے بهره است کیسکه حمل

ظُلُمًا طَسَّ حَمْسُ مَرَجٍ الْبُحْرَيْنِ

ظلم کند راه داد دو دریا را

يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ

که میرسند بیک دیگر میان هر دو پرده است که نمی آیدند بهم

سوره از دست راست
بیدستی بزمین سه مرتبه
تصور عدد سه شود که
پایان می شود بباله

إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ بِسْمِ اللَّهِ يَا بَنَّا

و بسم است بازگشت بسم خدا درای ما

تَبَارَكَ حِطَانُنَا لَيْسَ سَقْفُنَا

تبارک است دیوارهای ما یسین است سقف ما

كَهَيْعَصٍ كَفَايَتُنَا حَمِيقُ حَايَتُنَا

که یعیص است کفایت کننده ما حمیق است حمایت کننده ما

فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

پس زود باشد که کفایت کند خدا با تمام توان ایشان را و است شنوا و دان

ثَلَاثًا سُبُّ الْعَرْشِ مَسْبُورٌ عَلَيْنَا

مرتب سه پرده عرش آویخته بر ما

بسم الله المصير
سازیم برگزیده

سقف دیوارهای ما

سقف دیوارهای ما
کفایت کننده ما

است که کفایت
است

که یعیص است
کفایت کننده ما

کفایت کننده ما
کفایت کننده ما

کفایت کننده ما
کفایت کننده ما

کفایت کننده ما
کفایت کننده ما

کفایت کننده ما
کفایت کننده ما

کفایت کننده ما
کفایت کننده ما

کفایت کننده ما
کفایت کننده ما

وَعَيْنُ اللَّهِ نَاطِرَةٌ إِلَيْنَا بِحَوْلِ اللَّهِ

وچشم خدا نظر کننده است بسوی ما و به نیروی خداوندی

لَا يُقْدَرُ عَلَيْنَا وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ

قدرت ندارد بر ما و خدا از پس ایشان

مَحِيطٌ ۝ بَلْ هُوَ قَسْرَانٌ مَجِيدٌ ۝ فِي لَوْحٍ

احاطه کننده است بلکه او کتاب خدائے بزرگ است در لوحی که

مَحْفُوظٌ ۝ قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ

محفوظ است پس خدا بهترین نگهدارنده است و اوست

أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝ ثَلَاثًا إِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ الَّذِي

رحم کننده تر از همه رحم کننده گان سه بار ۱ خدا آن خیر است

نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَكَّلُ الصَّالِحِينَ

که نازل کرد کتاب را و او است کار ساز نیکو کاران

تِلْكَ نَاحِيَةُ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

سوار کفایت خدا پس است و انیت خدائی مگر او

عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

بر او توکل من کردم و او است پروردگار عرش

الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي

بزرگ هفت نام خدا چیزیت

لَا يَضُرُّكُمْ إِسْمُهُ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ

ضرر نمی رساند بانام او چیزی در زمین

۴۰

۴۰

وَأَرَفَى السَّمَاءَ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

وز در آسمان داد شنونده داناست

ثَلَاثًا وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

شہ بار | و هیچ نیروی و قوتی نیست مگر بواسطہ خدا

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ثَلَاثًا وَصَلَّى اللَّهُ

بلند مرتبہ بزرگ شہ بار و درود خدا

عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ

بر سید ما محمد و آل او و اصحاب او

وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا ۝ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

و سلام و تسلیم و سپاس مخصوص خدا

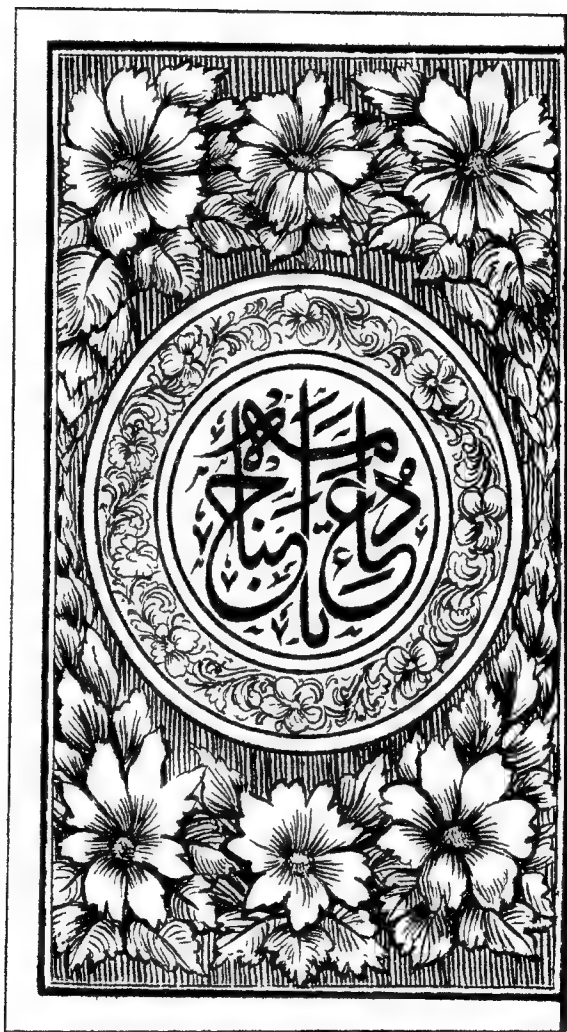
۴۰
عبارت

۴۱
عبارت

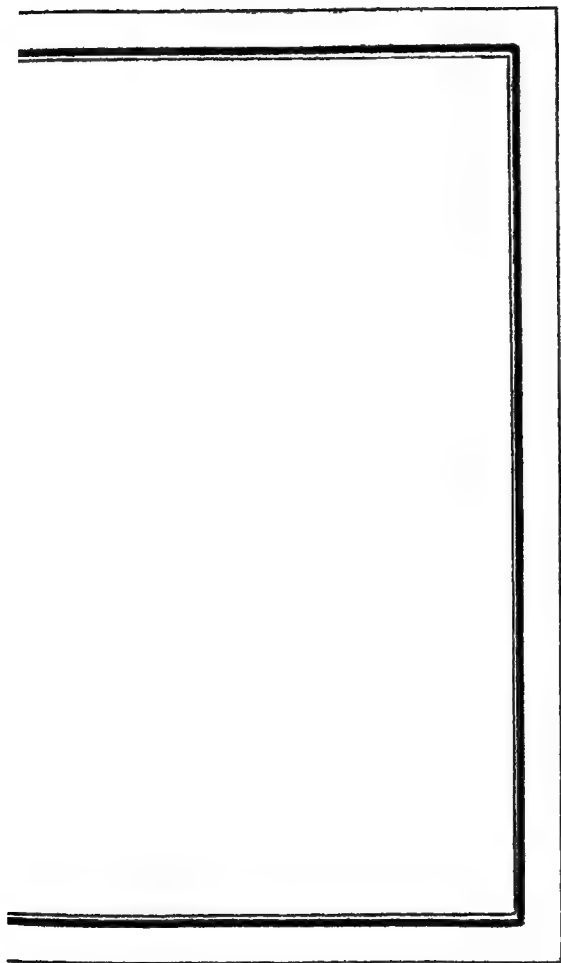
رَبِّ الْعَالَمِينَ ○

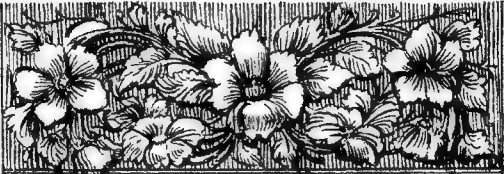
که پروردگار عالمان است

اَمِين

۳۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کھنم بنام خدائیکہ مہربان و رحیم است

اللَّهُمَّ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ

یا خدا یا خدا یا خدا یا مہربان

يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ

اے مہربان اے مہربان اے رحم کنندہ اے رحم کنندہ

يَا رَحِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ

اے رحم کنندہ اے کریم اے کریم اے کریم اے بزرگ

يَا وَاحِدُ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ يَا فَرْدُ

اے یکے یکھا ولے بے نیاز لے اُن یکے کہ دیگرے نہ اڑ

يَا وَثَرُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّنُ

اے سلامت دارندہ ولے امن دہندہ ولے بھگیاں

يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا عَالِمُ يَا عَلِيمُ

واے شنونندہ ولے بینندہ ولے دانندہ ولے واقف شنوندہ

يَا مُعَلِّمُ يَا كَبِيرُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا جَلِيلُ

واے تعلیم کنندہ واے مغرور واے

يَا جَمِيلُ يَا جَمَالَ يَا قَوِيُّ يَا عَزِيزُ

نیک جمال واے قوت دہندہ ولے غالب

يَا مُتَعَزِّزُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا دَيَّانُ

اے عزت دہندہ و اے محبت کنندہ و اے محن و مہربان و اے

يَا بُرْهَانَ يَا سُبْحَانَ يَا سُلْطَانَ

جزا دہندہ و اے دلیل و برہان و اے مقدس و قوی تر

يَا غُفْرَانَ يَا مُسْتَعَانَ يَا بَدِيعَ

و اے بخشنندہ و اے مددگار و اے بانی و خالق اشیا و زائدہ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ

و اے خالق آسمان و زمین و اے صاحب مرتبہ

وَالْاِكْرَامِ يَا ثَوَّابُ يَا بَاعِثُ يَا شَاهِدُ

و بزرگ و اے رجوع شوئندہ برحمت اے باعث تکوین عالم و اے گواہ

يَا حَمِيدُ يَا مَحْمُودُ يَا مُوجِبُ

دلے محمود و اے موجود

يَا مَعْبُودُ يَا جَوَادُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ

و معبود و بخشاشندہ و اے ظاہر و اے باطن

يَا ظَاهِرُ يَا مُطَهِّرُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ

و اے پاک کنندہ اے زندہ جاوید و ستیگر

يَا اَوَّلُ يَا اٰخِرُ يَا شَوَّاحُ يَا وَّاسِعُ

و اے اول و اے آخر و اے بلندتر و وسیع

يَا رَفِيعُ يَا نُوْرُ يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِيْنُ

و اے رفیع و اے نور و اے صاحب قوت و صاحب متانت

يَا سُلْطَانَ الرَّفِيعِ يَا ذَا الْجَلَالِ

اے قوی مرتبت و اے بزرگ

وَالْاِكْرَامِ يَا اِلَهَ الْاَكْنَثِ

و صاحب اکرام و اے اکثریت کے معبود برائے عبادت

سُبْحَانَكَ اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ

بجز تو دیگرے تو قدوسی و من از ظالمین ام

فَاَسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ

پس دعا من قبول کردم و نجات دادم از غم

وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِيْنَ وَزَكَرِيَّا

و بدین مثل ما نجات می دهیم باور کنندگان را

اِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِيْ

یاد کن ذکر یاراکہ خواند خدائے خود را و گفت کہ

فَرْدًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِيْنَ

تنہائےم گزار کہ تنہائےم تو وارثے بہ ہندار و ثناء

وَصَلِّ اللّٰهُ عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدًا

رحمت بفرست اے خدا رحمت خود بہ بہترین خلق محمد صلی اللہ علیہ وسلم

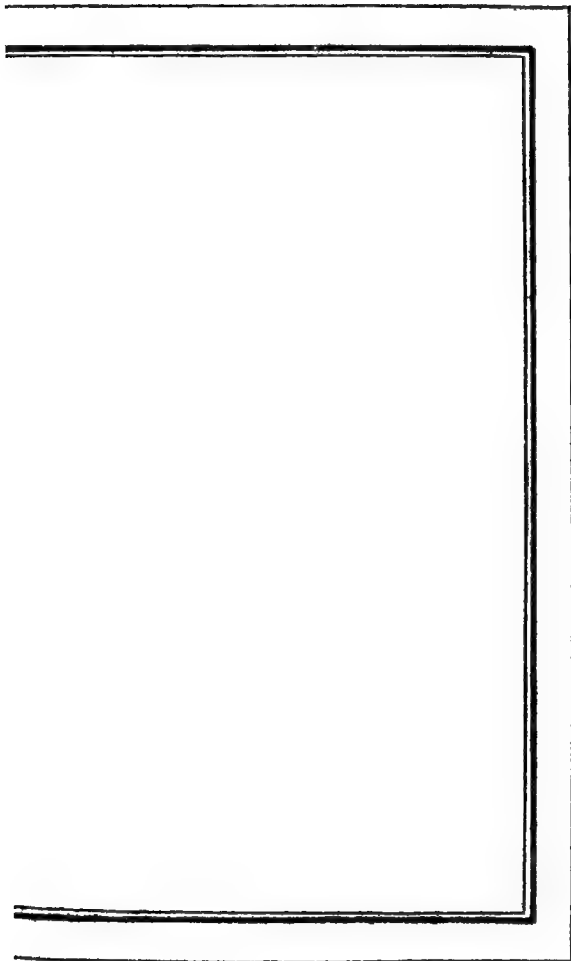
وَالِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِيْنَ بِرَحْمَتِكَ

و برآش و اصحابش و بہ تمامی مخلوق بواسطہ رحمت خود

يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

اے بزرگ ترین مہربان از ہمہ -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بسم خدا نیکو مهربان و رحیم است

فَوَضَّيْتُ مِرِّي وَأَمْرَ خَوَاجَه پُرشاد

تفویض میکنم کار خوشتن و خواجہ پرشاد را

إِلَيْكَ يَا اللَّهُ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ

بظرف تو اے خدا که بختائے و بے نیازے

يَا فَرْدُ يَا صَمَدُ وَيَا مَنْ لَمْ يَكِلْهُ

نه زائده نه زائده شدے و کسے

وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

ویر بزرگ تر و ہمسر تو نیست کیسے

مِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ

از ارادہ شرورم کنندہ بر عقدہ و از

شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ وَأَعْيُنُهُ

شر حسد کنندہ باشد کہ حسد کند بہ پناہ تو میدہم

بِكَلِمَاتِكَ يَا اللَّهُ الثَّامَّةُ مِنْ كُلِّ

اورا بہ کلمات تو یا اللہ از ہر شیطان و ہامہ و از

شَيْطَانٍ وَهَامَّةٌ وَمِنْ كُلِّ

ہر چشم بہ کہ زحمت دہندہ باشد

عَيْنٍ لَّامَّةٍ وَأَعْيُنُهُ بِكَ يَا اللَّهُ

بہ پناہ تو می دہم اورا اے خدا

مِنْ غَضَبِكَ وَعِقَابِكَ وَمِنْ شَرِّ

از غضب و عذاب تو و بد پناه تو میدهم از شر

عِبَادِكَ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ

بندگان تو که شر ببرند و از زحمت شیاطین

وَإِنْ يَحْضُرُونَ ۝ اللَّهُمَّ رَبِّ

داز حاضر شدن آنان اے خالق

النَّاسِ أَذْهِبْ عَنْ خَوَاجَةِ پُشَادِ

مخلوق دور کن از خواجه پرشاد

كُلِّ بَاسٍ بِحَقِّ قُلْ أَعُوذُ

هر تکلیف را بطیغیل قبل اعوذ بگو اے غلام که پناه میجویم

يَرْبِي النَّاسَ مَلِكِ النَّاسِ إِلَهُ

به پروردگار مخلوق که پادشاه مخلوق است و خداست

النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْ

مخلوق از وسواس انگیزنده و پوشیده

الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ

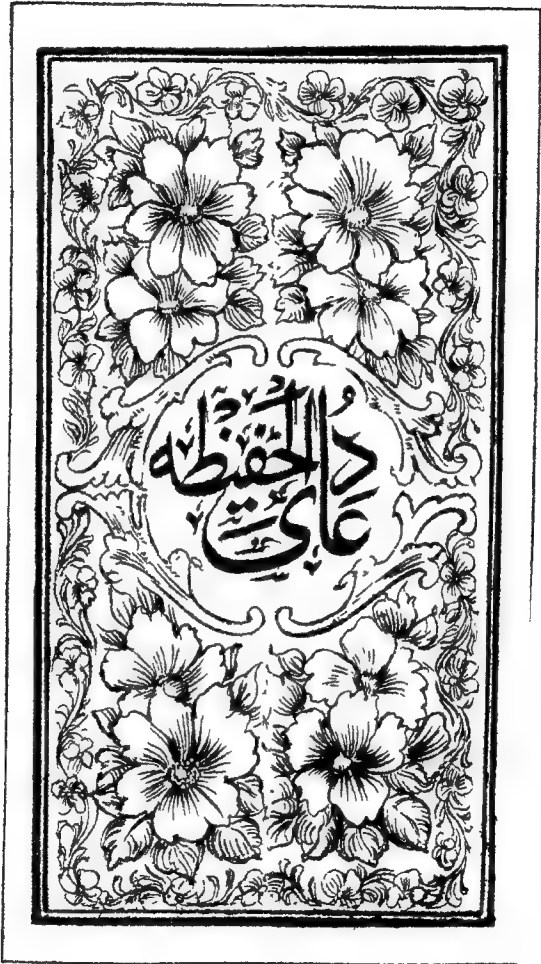
شوندگان آنکه وسوسه

فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ

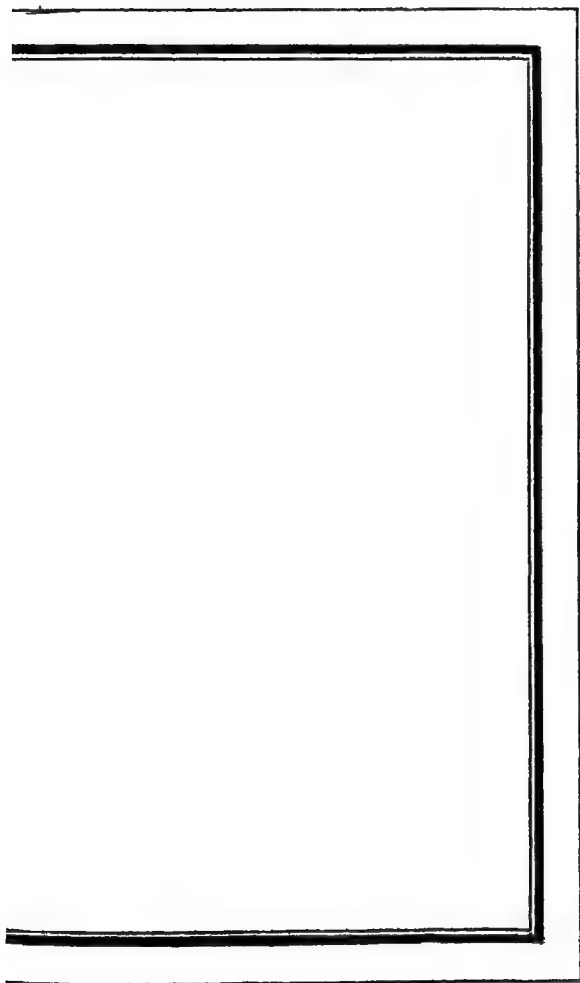
در سینه ها مردمان از جنات

وَالنَّاسِ

و انسان می انگیزند

۲۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم ب نام خداوندی که هر آن در رحمت

بِسْمِ اللَّهِ الْمُهِينِ الْعَزِيزِ الْقَادِرِ

ب نام خداوندی عزوجل که بجهت ان غالب است و قادر و

اجل كل شئ وهو ناصر

برتر از هر شئی و او مددگار من است

ق ج ن ص ا ن ص ر ن ا ف ا ن ك

ق ج ن ص برائے نصرت باشی توئی بهتر

خَيْرُ النَّاصِرِينَ ۝ وَافْتَحْ لَنَا فَإِنَّكَ

بہتر از جملہ مددکنندگان و فتح کار ہا کن برائے ما پر تحقیق توئی

خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ۝ وَاعْفِرْ لَنَا فَإِنَّكَ

بہتر از جملہ کشائندگان و بخش مار کہ تحتیت توئی

خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝ وَارْحَمْنا فَإِنَّكَ

بہتر از جملہ بخشائندگان و رحم منہ برابر ما کہ تحقیق توئی

خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ۝ وَارْزُقْنَا فَإِنَّكَ

بہتر از جملہ رحم کنندگان و رزق بدہ مار کہ تحقیق توئی

خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝ وَاهْدِنَا وَنَجِّنَا

بہتر از جملہ رزق دہندگان و راہ راست بنما مارا و نجات بدہ

مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ الْمَطْسِ

مارا از ظالمان

حَمَسَقٍ مَرَجٍ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ

جاری نمودی دو دریا را که باهم پیوسته اند

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ اسْأَلُكَ

در میان شان پرده است که از حد تجاوز نمی شوند می طلبم

بِهَا وَبِالْآيَاتِ وَبِالْأَسْمَاءِ كُلِّهَا

ارتو باین اسما و آیات و بحبده اسما

وَبِالْأَعْظَمِ مِنْهَا أَنْ تَجْعَلَ الْأَمْرَ

دنباله که بزرگ تر است از آنها تو لام را

طَوْعًا يَكُونِي وَالْأَلْفَ الْحَاكِمَ عَلَيَّ

بیعت و متاد من گردانی و الف را حاکم گردان بر من

وَالنُّقْطَةَ وَصْلَةً تَمُنُّكَ إِلَى

و نقطه را باعث وصال از تو بجانب من

أَحْوَنُ وَالْقَافَ أَدْمَرُ وَالْحَمَّ هَائِرٌ

قَرِيبٌ

أَمِيرُ اللَّهِ أَمِيرُ الْحُكْمِ حَكْمُكَ وَالْأَمْرُ

قبول فرما لے خدا قبول فرما فرمان تو فرمان ست و حکم تو

أَمْرُكَ وَالسِّرُّ سِرُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ وَأَنْتَ

حکم است و راز تو راز است نیست کسی معبود غیر تو توئی

الْحَقُّ الْمُبِينُ طَهَّرَ لِسَانَ قَاصِرِ طَس

حق ظاہر کنندہ

طَسَمَ اللَّهُ الْمَصَّ الْمَ كَهَيْعِصَ حَم

وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ بَلْ هُوَ

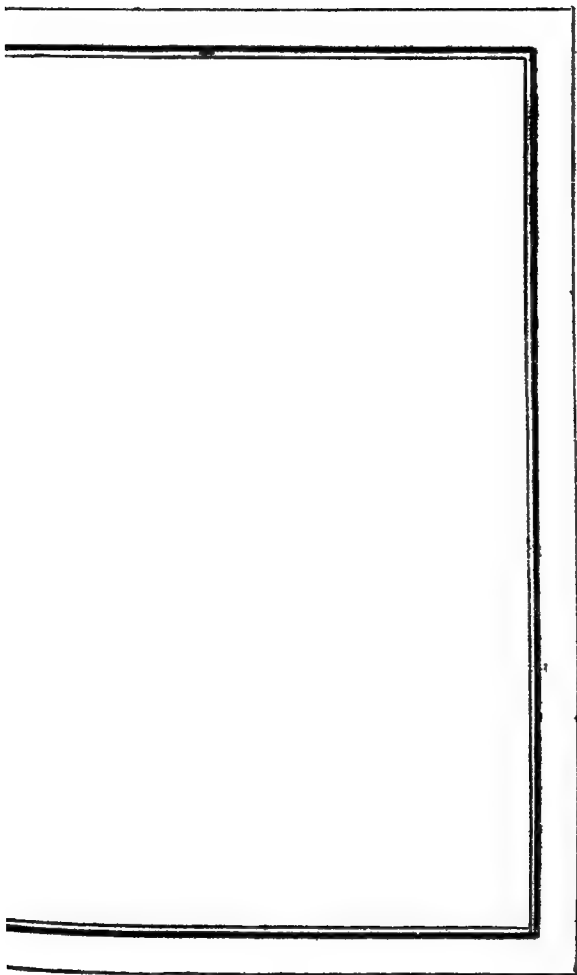
خدا سے تعالیٰ متعاقب کنندہ

قُرْآنٌ مُجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ وَلَا يَحُولُ

قرآن محفوظ است لوح محفوظ نیست کے راقدرت

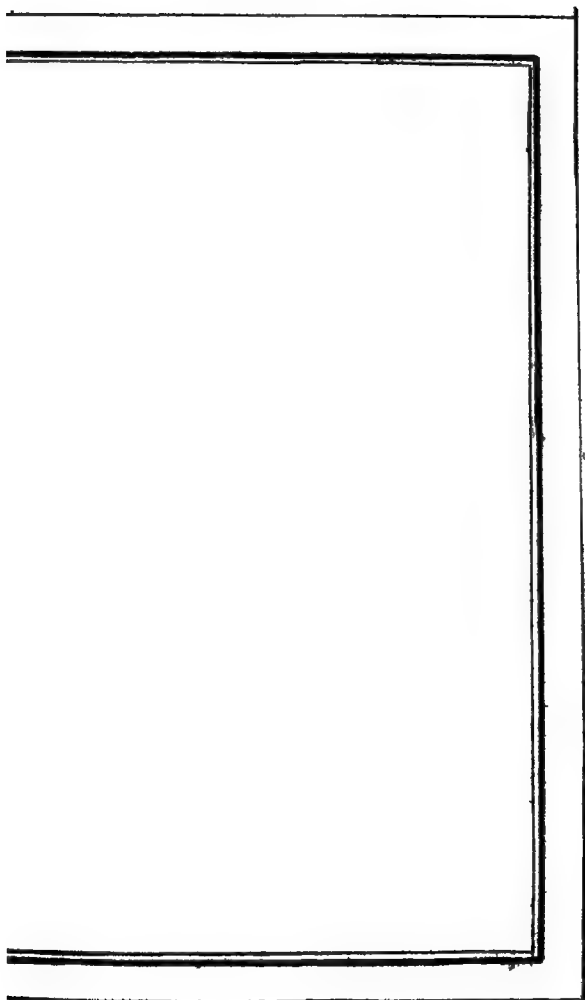
وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

کہ از گناہ خود را گرداں طاقت کے راجع است کند باری ادا خداوند بزرگوار

৫৮

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بسم یزداں که رحمن و رحیم است

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا تَحْتَ جَنَاحِ

ای خدا بگرداں زیر بازو

لَطْفِكَ وَاجْعَلْ لَنَا الْأَرْضَ

بلطف تو و بگرداں مارا زیر را

مَأْدَاةً وَكُلْ مِنْ غَلِّهَا رَفِيقًا

خوان کرم و همس را که بردی اندر رفیق ما بنما

وَمُحِبًّا وَمُسَخَّرًا بِخَفِيِّ لُطْفِ اللَّهِ

و دوستها و مسخرانیدار بر یک پوشیده مهر با حق خدا

بِلَطِيفِ صُنْعِ اللَّهِ بِجَمِيلِ سِتْرِ اللَّهِ

بلطیف ترین صنعت خدا که جمیل است پوشیده

دَخَلْتُ فِي كُنْفِ اللَّهِ وَلْتَشْفَعْتُ

داخل شدم به پهلوئی خدا و شافع ساختم

بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

بر رسول خدا صلوة خدا باشد برو

وَأِلَهُ وَسَلِّمْ بِيَدِ أَمِيرٍ مَلَكَ اللَّهُ

و برآل او سلامتی لازم که از ملک خدا باشد

يَا إِلَهَ إِلَا اللَّهُ يَدَا حَوْلَ وَلَا

پیش کش کر نیت کے جڑوں کے گردانیت غنی از گدشت گناہ

قُوَّةَ إِلَا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

و نہ قوت عبادات کہ آن مگر خداے کہ بلند و بزرگ است

يَا لَا يَا لَا أَهْيَلُ أَهْيَلُ أَهْيَا شِ

اے او اے او نہ یاد می کنم مثل نہ یاد فرمایدی

أَهْيَا شِ حُجِبَتْ نَفْسِي بِحُجَابِ اللَّهِ

کہ محبوب شدہ است نفس من بہب خمر رنگی و زخا

وَمَنْعَهَا بِآيَاتِ اللَّهِ وَبِالْآيَاتِ

و باز ماندنی نفس نشا نہاے خدا کہ نشا نہاے

الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي كَرَّ الْحَكِيمُ بِحَقِّ

کشاده و ذکرے کہ حکیم است بظیل

مَنْ يَحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ

کہ زندہ گرداند استخوانها را در حالی کہ پوشیدہ باشند

جَبْرِيلُ عَنْ يَمِينِي وَإِسْرَافِيلُ

جبرئیل بہ بازوئے راست و اسرافیل

عَنْ شِمَالِي وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ

بہ شمالی و محمد صلوٰۃ اللہ

عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَامٌ أَمَامِي وَمَوْسَىٰ

بروے و آل وے سلامتی پیش من و موسیٰ

مِنْ خَلْفِي وَعَصَاهُ فِي يَدِي

از پشت من و عصائی را بدست من

فَمَنْ رَأَىٰ هَابِيئِي وَخَالَتُمُ سُلَيْمَانَ

کیک بہ بیند مرا ترسد و آغوشتری سلیمان

عَنْ لِسَانِي فَمَنْ تَكَلَّمْتُ إِلَيْهِ

از زبان من از کیک کلام کنم از کس

قَضَىٰ حَاجَتِي وَجَبَّالُ يُوسُفَ

ماجت ر روا شود و حسن یوسف

عَلَىٰ وَجْهِ فَمَنْ رَأَىٰ أَحَبَّتْنِي وَاللَّهُ

بر روئے من پس کیک بہ بیند و دست دارد بخدا

مَحِيطٌ بِي وَهُوَ الْمُسْتَعَانُ بِهِ عَلَى

خدا محیط است مرا و همان مددگار من است که خواسته شود از او

الْأَعْدَاءِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ

بر دشمنان که کسی نیست معبودی مگر خدائے بزرگ و بلندتر

وَالْأَحْوَلُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ

و نیست خفنی از کس و نیست قوتی دیگرے را مگر بخدائے

الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللهُ عَلَى

که بلند و بزرگ است و صلوة خدا بر

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ

سردار ما که محمد نبی و رحمتش

وَكَاشِفِ الْغُمَّةِ وَعَلَىٰ آلِهِ

و کاشفنده کارهای مشکل و برآل او

وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ بِحَقِّ

و بر اصحاب او و سلام بحق

اَسْمِكَ اللَّهُمَّ

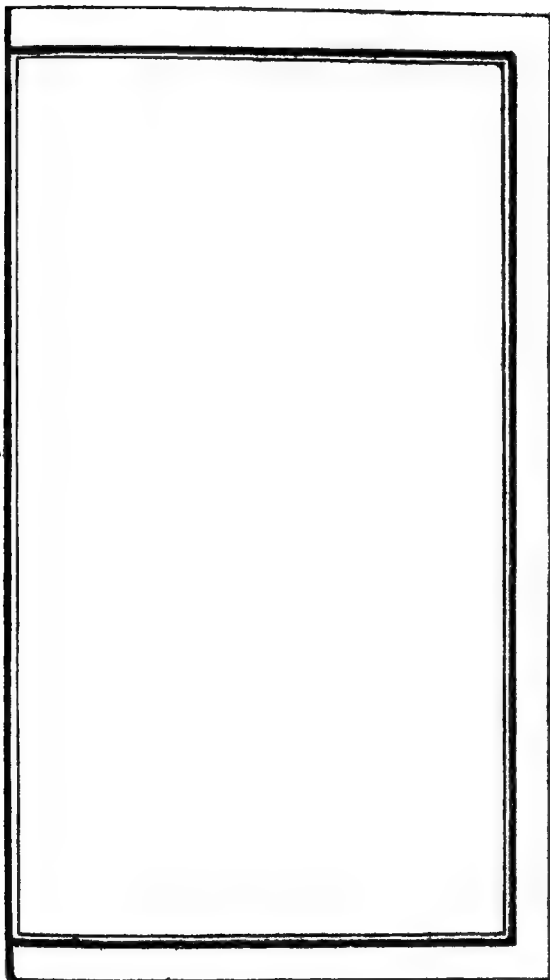
اسم تو یا الله

يَا لَطِيفُ

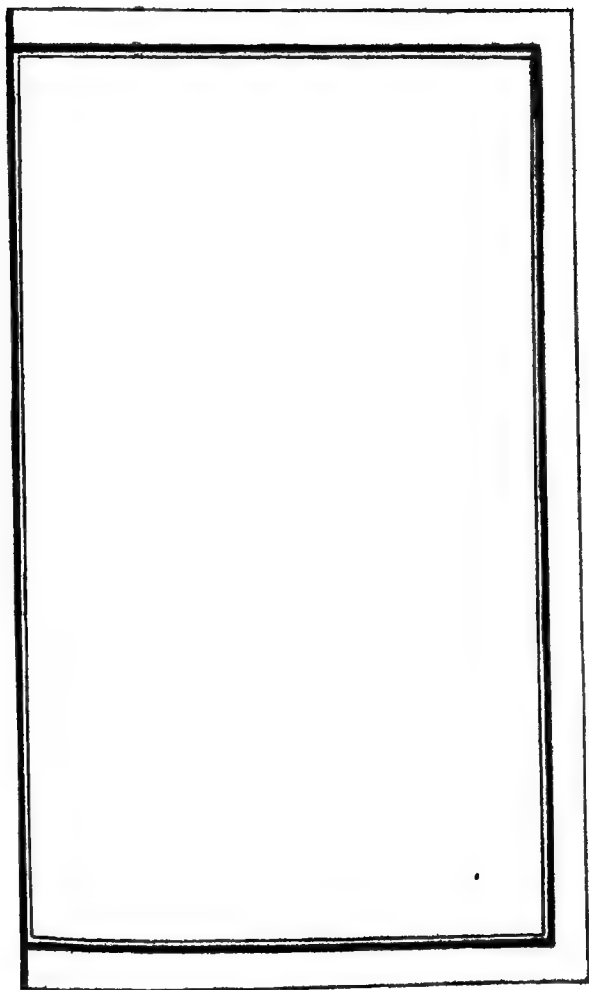
که لطیف است

عَلَدَاةُ

سب بدوش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بسم خدائی که مهربان و رحیم است

وَلَا يُوَدُّ أَنْ يُحْفَظَهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ

خسته نمی کند حفاظت آنها که او بلند

الْعَظِيمُ ۝ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ

بزرگتر است پس الله بهتر حفاظت کننده است او

الرَّحِمُ الرَّاحِمِينَ ۝ وَحِفْظًا

رحم کن رحم کننده گان است و حفاظت او

مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ۝

از جمیع شیاطین سرکش

وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ

و همچنین حفاظت کننده که زبردست است

الْعَلِيمُ ۝ وَحِفْظُنَا هَا مِنْ كُلِّ

دانشگاران محفوظ می دارد از جمیع

شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝ اِنْ كُلِّ نَفْسٍ

شیاطین رانده بهر نفس

لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ

بگهبان است بلکه او قرآن

بِحَبِيلٍ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۝ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ

بزرگ است در لوح که محفوظ است و می فرستد بر آنها

حَفَظَةً اِذْ رَجَعِيَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ ۝

حافظ ترا تحقیق که خداست بر سرش حفاظت کننده است

لَهُ مَعْقِبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

از برای او حفاظت کنندگان در میان دستها و پیش او

يُحَفِّظُونَهُ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا

حفاظت کند به حکم ایزد که ما نازل کردیم

الَّذِي كُرِواْنَا لَهُ الْكَافِرُونَ ۝ وَكِتَابُهُمُ

برای باد کردن و تحقیق که او حفاظت کننده است و نزد کتاب است

حَافِظَيْنِ ۝ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِیْظٌ ۝

حفاظت کننده و خداے تو ہر شےء محافظ است

اللَّهُ حَفِیْظٌ عَلَیْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَیْهِمْ

خدا بر آہنا و شمارا کہ نگہبان

یَوْكِيْلٌ ۝ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِیْظٌ ۝

کنندہ است و نزد ما کتابست حفاظت کننده

لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِیْظٌ ۝ وَإِنَّا عَلَیْكُمْ

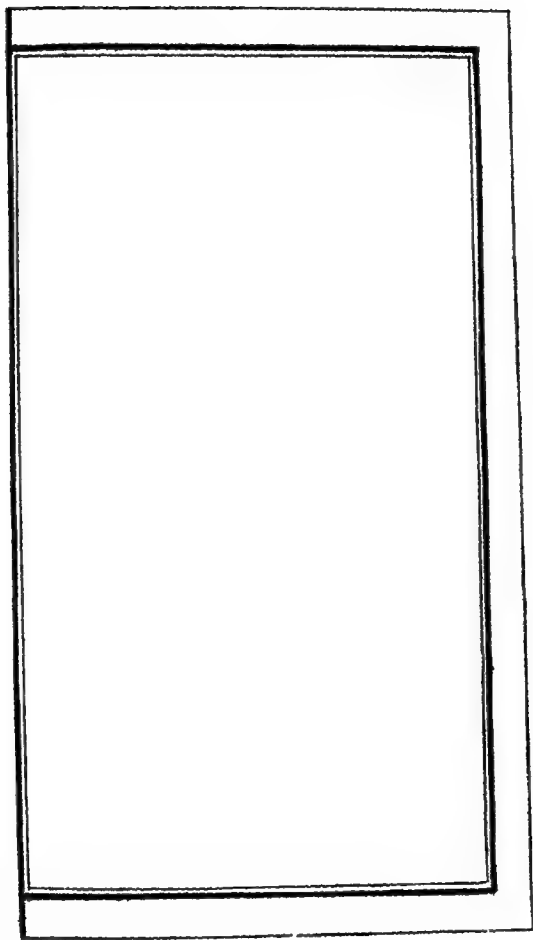
برائے رجوع شونده و نگہبان و تحقیق کہ ما حفاظت کنندہ

لِحَافِظَيْنِ ۝

از حفاظت کنندگان

۶۸

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام ایزدیکہ رحمن و رحیم است

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ

بجز خداے عزوجل کے خداے دیگر نیست او تنها است و کسے شریک نیست

لَهُ الْوَلَدُ الْمَلَائِكَةُ وَالْجِبْرِوتُ وَالْمُتَرَاتُ

بہمہ ملک اوست و تعریف ہر قسم اور اسناد از ہست ہاں زندہ میکند وہاں ^{مردہ کند}

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وہ ہرچیز پر قادر است

او ہرچیز پر قادر است

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ

بگو اے پیغمبر که خدا یک است و بی نیازی است

لَمْ يَلِدْ ۝ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ

نه او کسی را زانید و نه او را زانیده شده و نه کسی

كُفُوًا أَحَدٌ ۝ يَزِدُّهُ بِرِجْوَانٍ لِّسَمًا لِلَّهِ

همسر او است ۝ من بنام خدا

الَّذِي لَا يَضُرُّهُ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي

آغاز می کنم که در آسمان و زمین

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ

ضرر نمی دهد و او

السَّامِعُ الْعَلِيمُ ۝ هفت بار بخواند لَقَدْ

شنونده و داننده است و حقیقت

جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ

شما همان رسول آمده که از شماست و او را تحلیف شما

عَلَيْهِ مَا عَيْنَتْ حُرِيصٌ عَلَيْكُمْ

برداشتن شاق می دارد و او از برای شما حاضر است که ترقی شما شود

بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ ۝ فَإِنْ

و بر مؤمنین مهربان و رحم کننده اگر از شما

تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

برگشته شوند بگو که اَللّٰهُ خداست که بغیر او کسی دیگر نیست

إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ

برائے من کافیت من براو توکل می کنم کہ او

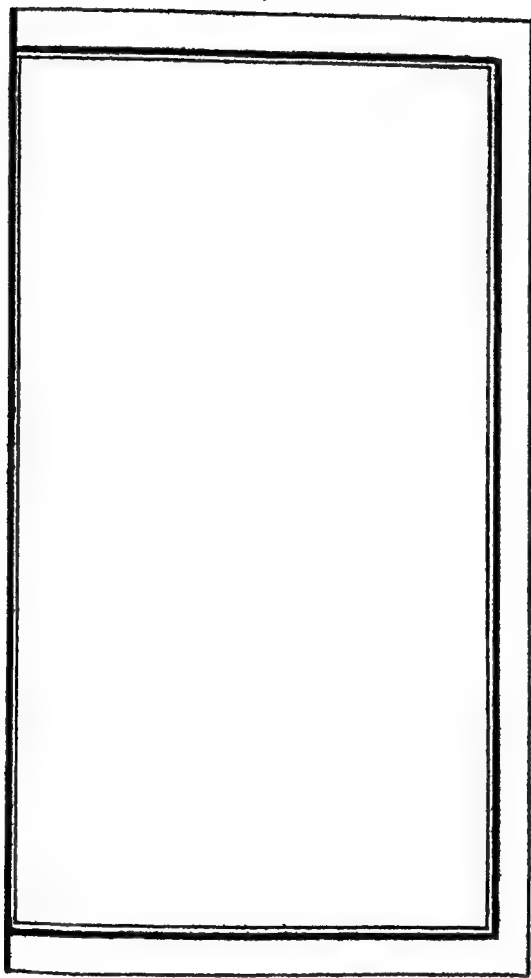
رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

خداے عرش عظیم است

سے بار بخواند

27

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خداوندی که رحمن و رحیم است

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

هر که از خدا ترسد او برای او مخرج بزرگ و صلاح پیدای کند

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

و او را بے حساب رزق عظامی فرماید و

مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ

هر که بر خدا اعتماد کند و راه توکل گزیرد وادرا کافی است

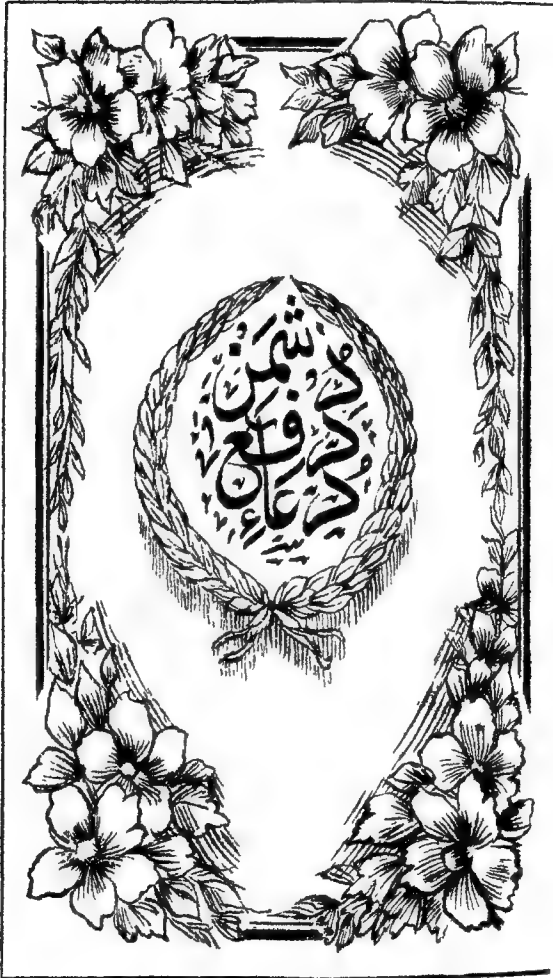
إِنَّ اللَّهَ بِالْعَمْرِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ

در حقیقت خدا را سانیده امر خود است و او سبحانه را

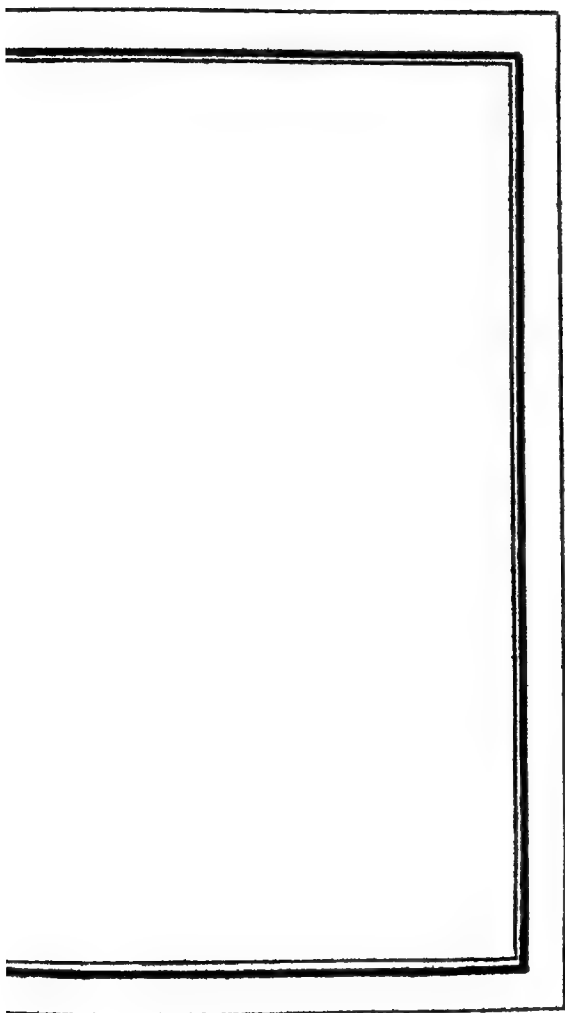
لِكُلِّ شَيْءٍ قَدَرًا ○

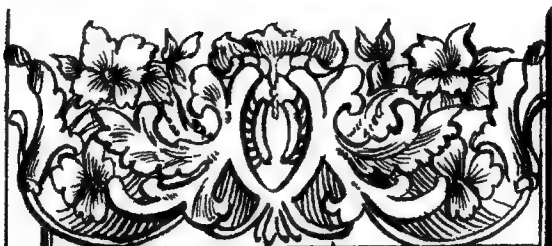
هر چیز اندازه گردانیده است

یازده بار بروقت مقرر بخواند

6A

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خداوندی که رحمن رحیم است

بِسْمِ اللَّهِ رَبِّيَ اللَّهُ حَسْبِيَ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ

شروع می کنم بنام خداوندی که من است خدا را کافی است بر خدا اعتماد

عَلَى اللَّهِ اعْتَصَمْتُ بِاللَّهِ اُقْوِضْ أَمْرِي

و توکل دارم و بخدا جانک زده ام امر خود را بخدا می سپارم

إِلَى اللَّهِ تَخَصَّصْتُ بِاللَّهِ مِنْ عَدُوِّي

و با عانت خدا حصص گرفته ام دشمن خود

وَعَدِ وَاللّٰهِ مِنْ سَاقِ عَرْشِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ

و دشمن خدا بپاق عرش خدا یارب

اِنْ اَحَدًا مِنَ الْاِنْسِ اَوِ الْجِنِّ اَرَادَنِيْ

اگر کسی از جن و انس به بدی من اراده کند

بِسُوِّ فَاَرُدُّنْظَرَهُمْ فِيْ نَتِكَاسٍ

نظرش را معکوس گردان

وَاَيُّدِيْهِمْ فِيْ اِفْلَاسٍ وَقُلُوْبُهُمْ فِيْ

و دستهای ایشانرا در افلاس رسان و دلهای ایشان را

اَيَّا سٍ وَاَوْبِقُهُمْ مِنَ الْجُلِّ اِلَى الرَّاسِ

بناکامی بداند و از سرتاپا هلاک کن

بِحَقِّ قُلِّ اعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝

بِطِفْلِ سورهُ قُلِّ آعوذ بِرب الناس

مَلِكِ النَّاسِ ۝ إِلَهِ النَّاسِ ۝

مالک مردمان خداے مردمان

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

از شر وسوسه شیطانی

الَّذِي يُكْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

وَأَنَّهُمْ وَسْوَاسُهُمْ فِي صُدُورِهِمْ

مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ ۝ حِجَابُ

از جن و انس برا نگیرد حجاب است

مِنْ اللَّهِ وَحِصْنٌ حَصِينٌ عَلَيْنَا

سنبان اللہ و قلعہ محکم بر ما

وَحِرْزٌ مَنِيعٌ مُكِينٌ بِكَافٍ وَهَاءُ

و پنا گاہے قرار گرفته باز دارنده از غیر بطغیل ک و ہا

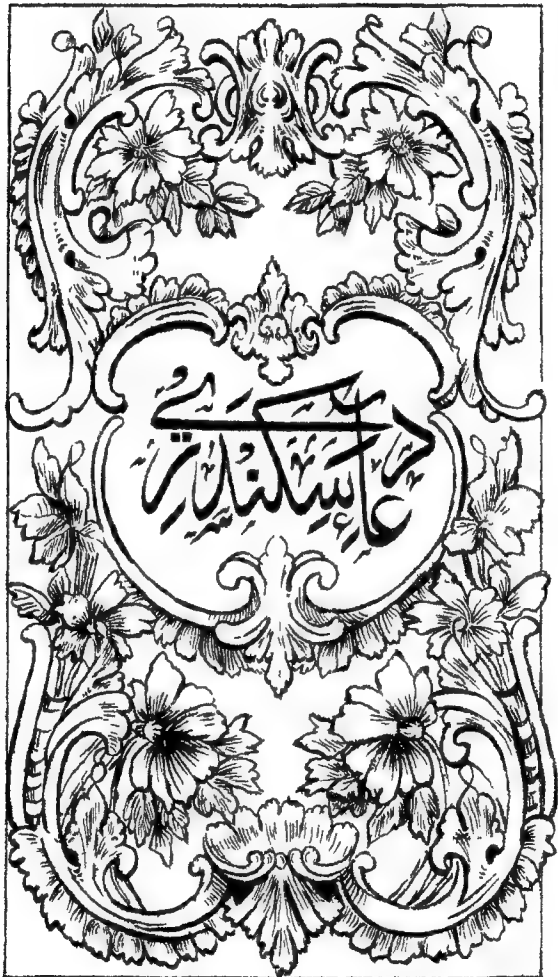
وَيَا وَعَيْنٌ وَصَادِ كَفِينَا الشَّرُّورُ

و یا و عین و صاد ک کفایت می کند مارا از

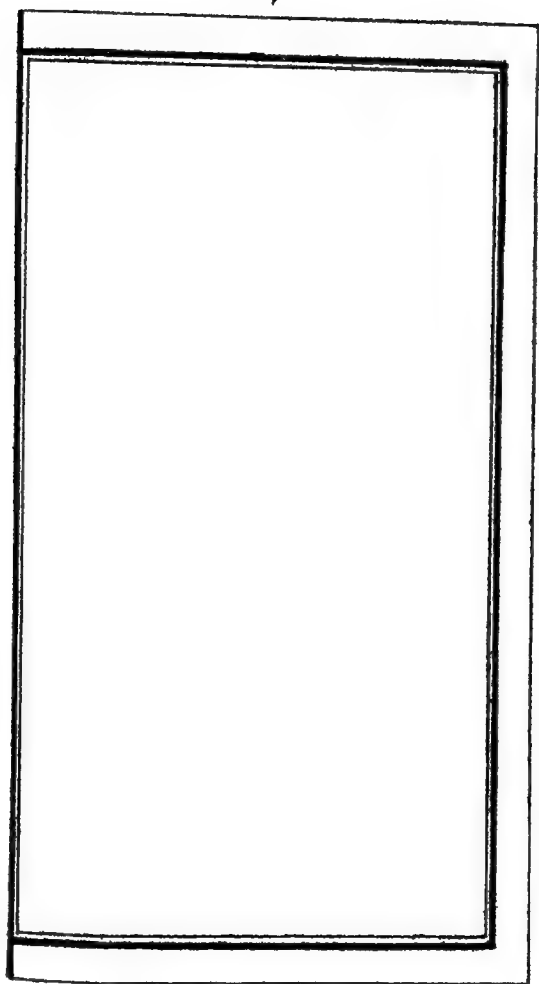
اجْمَعَيْنَ

جمله مصیبتہا

صبح و شام و روز و دو بار - با و تمام روز و شب اگر تہ بار بخواند
اولیٰ تراست - اجازت از سید حبیب عید روضہ نطلہ - ۲۹۰ ہجری

22

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدایکه رحمن و رحیم است

بِسْمِ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ

شروع می کنم بنام خدای که پادشاه حقیقی و ظاهر است

مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ السَّيِّدِ الصَّادِقِ

محمد پیغمبر خدا و راست گوئنده

الْمُصَدِّقِ الْأَمِينِ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

و تصدیق کننده و امن سردار است بحق لا اله الا الله نیست بخدا

إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْعَلِيُّ

موجود یکتا کے شریک اونیت بلند

الْعَظِيمُ بِحَقِّ اللَّهِ بَارِكُ

بزرگ است و بحق اللہ الی آخر یا اللہ بربک

عَلَيْنَا وَادْفَعْ بِلَاءَنَا يَا رَوْفُ

برما و بلاے مارا دفع کن اے مہربان

لَبَّيْكَ وَارْحَمْ لَبَّيْكَ وَاشْفَعْ لَبَّيْكَ

حاضر میوم بخیرت تو دوبار حاضر شدن رحم کن حاضر میوم بخیرت تو دوبار حاضر شدن

وَارْفَعْ لَبَّيْكَ وَاکْرَمْ وَاعْظَمْ لَبَّيْكَ

و شفاعت کن حاضر میوم بخیرت تو دوبار حاضر شدن بلند کن حاضر میوم بخیرت تو دوبار حاضر شدن بزرگ کن و عظیم کن حاضر میوم بخیرت تو دوبار حاضر شدن

وَاعْفِرْ لِيْكَ وَأَنْتَ اللَّهُ يَبْعَثُ

و مغفرت کن حاضر شویم بخدمت تو و بار حاضر شدن بر پیشگاه پرانگیز خدا آسان را

مَنْ فِي الْقُبُورِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا

که در گورها هستند یا الله ما را رزق بده که

خَيْرُ الدَّارَيْنِ مَعَ الْقُرْبِ وَالْإِخْلَاصِ

بہتر از دو جہاں باشد با نزدیکی و اخلاص با تو

وَالْإِسْتِقَامَةُ قَائِمًا بِالْقِسْطِ

و استقامتی کہ قیامش بر عدل و انصاف باشد

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

نیست معبود بجز خدا آن عزیز و حکیم است

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ

الله نور آسمانها و زمین است نیست معبود

إِلَّا اللَّهُ نُورٌ وَحْكَمُهُ وَقُدْرَتُهُ وَجْهُهُ

بجز خدا نور است و حکمت و قدرت و محبت

وَبَيَانُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَدْمُ صَفِيٍّ لِلَّهِ

و بیان است نیست معبود بجز خدا آدم برگزیده خداست

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ شَيْتُ نَبِيِّ اللَّهِ

نیست معبود بجز خدا شیت پیغمبر خداست

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِدْرِيسُ رَفِيعُ اللَّهِ

نیست معبود بجز خدا ادریس بلند از خداست

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَوْفِجْ نَبِيَّ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

نیت مجودے بجز خدا توفج نجات داور از خداست نیت مجودے

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ صَلِّ عَلَى نَبِيِّ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

بجز خدا صلح پناہ بر خداست نیت مجودے

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَوْ طِئِئِ نَبِيُّ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

بجز خدا لوط پیغمبر خداست نیت مجودے

اللَّهُ أَبْرَاهِيمَ خَلِيلُ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

بجز خدا ابراهیم دوست خداست نیت مجودے بجز خدا

إِسْمَاعِيلَ ذِيئِ اللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

اسماعیل ذبیح الله است نیت مجودے بجز خدا

اِسْحٰقُ رَبِّيَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

اسحاق پیامبر خداست نیست معبودی بجز خدا

يَعْقُوبُ اِسْرَءِيْلُ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ

يعقوب اسرائيل الله است نیست معبودی

اِلَّا اللّٰهُ يُوْسُفُ صَدِيقُ اللّٰهِ

بجز خدا يوسف صديق الله است

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اَيُّوبُ صَابِرٌ اللّٰهُ

نیست معبودی بجز خدا ایوب صابر خداست

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُوسَىٰ كَلِيْمُ اللّٰهِ

نیست معبودی بجز خدا موسی کلیم الله است

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَاوُدُ خَلِيفَةُ اللَّهِ

نیت معبودے بجز خدا داؤد خلیفہ خداست

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سُلَيْمَانُ نَبِيُّ اللَّهِ

نیت معبودے بجز خدا سلیمان پیغمبر خداست

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ زَكَرِيَّا نَبِيُّ اللَّهِ

نیت معبودے بجز خدا زکریا پیغمبر خداست

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَحْيَى نَبِيُّ اللَّهِ

نیت معبودے بجز خدا یحیی پیغمبر خداست

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عِيسَى رُوحُ اللَّهِ

نیت معبودے بجز خدا عیسی روح خداست

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ

نیت مبعودے بجز خدا محمد فرستاده خداست

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ حَبِيبُ اللَّهِ

نیت مبعودے بجز خدا محمد دوست خداست

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدًا

درود فرستد خدا بر بهتر مخلوقات خود محمد

وَاللَّهُ أَجْمَعِينَ وَسَلَّم

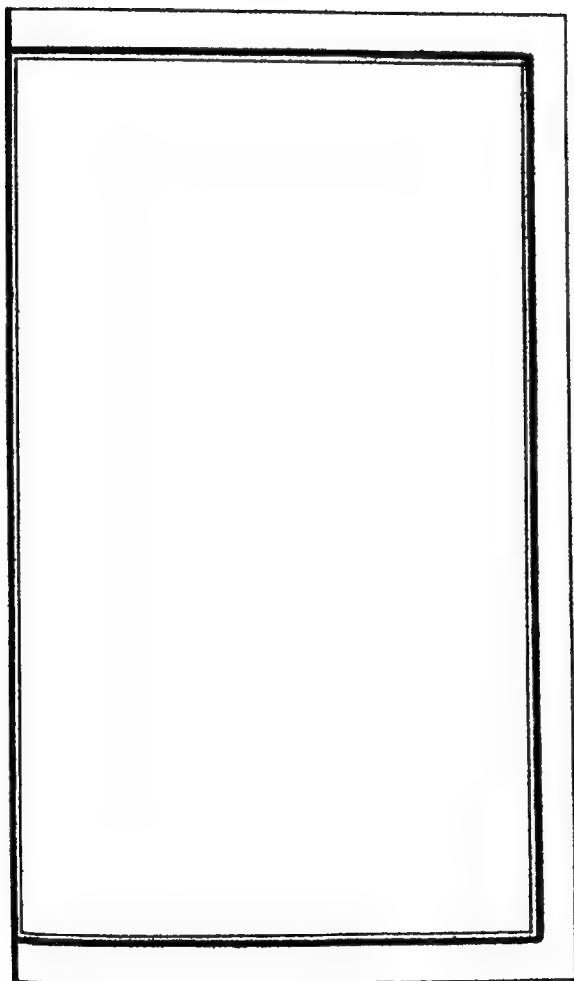
و برآل او جمیع و رحمت نازل کند

تَسْلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا

رحمت فراوان

92

حَرْبُ الْإِسْلَامِ

فَإِنَّهُ نَافِعٌ لِلدَّافِعِ الْأَعْدَاءِ وَعَقْدٌ

پس بد رستیکه او سود بند است بر اے دفع دشمنان بدتن

لِسَانَ كُلِّ خَصْمٍ وَيُقْرَأُ فِي الطَّرِيقَاتِ

زبان هر خصمی و خوانده میشود در طریقهای

الْمُخِيفَةِ وَفِي زَمَنِ الطَّاعُونَ فَإِنَّهُ

پنهان و در زمان طاعون پس بد رستیکه

أَمَانٌ مِنْ ذَلِكَ -- وَهُوَ هَذَا

ایمن است از این واد این است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بنام خدا که رحمن و رحیم است

اِحْتَجَبْتُ بِنُورِ اللَّهِ الْقَدِيمِ الْكَامِلِ

پوشیدم خود را بنور خداے قدیم کامل

وَتَحَصَّنْتُ بِحُصْنِ اللَّهِ الْقَوِيِّ الشَّامِلِ

و متحصن گشتم بقلعه حفظ خداے تواناے دربرگیرنده

وَرَمَيْتُ مِنْ بَغْيٍ عَلَى بَسْمِ اللَّهِ

و انداختم فدا را از خود به تیر خداے و

وَسَيْفِهِ الْقَاتِلِ اللَّهُمَّ يَا غَالِبًا

شمیرا د که کشنده است ای الهی که غلبه کننده

لَا تَقْصُرْ عَنْ كُنْهٍ الْغَيْبِ

عَلَى أَمْرِهِ وَيَا قَائِمًا فَوْقَ خَلْقِهِ

بہر کارے دے ایتادہ بالاے ہمہ آفرینش

وَيَا حَائِلًا بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ حُلٌّ

دے مانع شونده میان مرد و دل او مانع باش

بَيْنِي وَبَيْنَ الشَّيْطَانِ وَنَزْعُهُ بَيْنَ

میان من و میان شیطان و شورا نمندن و میان

مَنْ أَعْطَا قَلْبِي بِهِ مِنْ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ

کیکے نیت توانائی مرا باو از مخلوق ہرگی

اللَّهُمَّ كَفِّ عَنِّي أَلْسِنَتَهُمْ وَأَعْلَلْ

انہی کفایت کن از من زبان ایشان را و بیند

تقریر کن کہ کتب

أَيَّدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ وَأَرْبُطَ عَلَى

دست ایشان را و پایاے ایشان را و بستہ دار بر

قُلُوبِهِمْ وَاجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ سُلْطَانًا

دلہاے ایشان و گرداں میانہ من و میان ایشان و دیواری

مِنْ نُورِ عَظَمَتِكَ وَجِجَابًا مِنْ قُوَّتِكَ

از نور عظمت خود و پردہ از قوت تو

وَجُنْدًا مِنْ سُلْطَانِكَ إِنَّكَ حَيٌّ

و لشکری از سلطنت خود بدستی که توئی زنده کننده

قَادِرٌ مُقْتَدِرٌ قَهَّارٌ اللَّهُمَّ اغْشِ

تواناے با قدرت تمامہ خدایا بپوشاں

ایستادگی کند
پیش ایشان را

عَنِّي أَبْصَارَ الْأَشْرَارِ وَالظُّلْمَةِ

از من دیدہ ہائے اشعار و ظالموں را

حَتَّى لَا أَبْالِي بِأَبْصَارِهِمْ كَادُ

تا باکی نباشد مرا بہ دیدہ ہائے ایشان نزدیک است

سَنَابِرْقِهِ يَكْذُوبُ بِأَبْصَارِهِ

کہ روشنی آن برق برد وین ہا را

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي

میگرداند خدا شب و روز بدستی دیں

ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ

ہر آئینہ عبرتی است براے صاحبان چشمہا

بِسْمِ اللَّهِ كَهَيْعَتِ بِسْمِ اللَّهِ حَمْدُ

نام خدا نام خدا

عَسَقَ كَمَا أَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ

ماند آبیت که فرو فرستادیم از آسمان

فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ

پس بیاخت با آن گیاه رسته از زمین پس روز دیگر

كَشِبًا تَدْرُوهَ الْرياحُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي

کشته شک پراکنده گرداند اورا بادها اوست خدائی که

أَكْرَاهُ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ الشَّهَادَةُ

نیست خدائی مگر او که داننده غیب است و آشکارا

هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ يَوْمَ الْأَزْفَةِ

اوست بخشنده هربان روز قیامت

إِذَا الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَآظِمِينَ

آنگاه که دلهای آنها نزدیک رسیده طغیان آنها نعلین باشد

مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ

نیست ظالمان را هیچ دوستی و نه شفاعت کننده

يُطَاعُ عَلَيْهِمْ نَفْسٌ مَا حَضَرَتْ

که سخن او قبول کرده شود بداند نفسی آنچه حاضر ساخته باشد

فَلَا أَقْسَمُ بِالْخُلُوسِ الْجَوَارِ الْكُنُوسِ

پس سوگند میخورم بستارگان پنهان شونده و رونده در تیر

اللَّيْلُ إِذَا عَسَّعَسَ وَالصُّبُّ إِذَا

و قسم شب چوں باز گردد و قسم صبح که چوں

تَنْفَسُ ص وَالْقُرْآنُ ذِي الذِّكْرِ

بوزد قسم بقرآن صاحب پند که آنچه بان

بِلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ

دعوت میکنی بلکه کافران در سرشی و مخالفت اند

شَاهَتِ الْوُجُوهُ ثَلَاثًا وَعِمِيَّتِ الْأَبْصَارُ

زشت باد روی ایشان سه بار و نابینا باد چشمهاشان

وَكَلَّتِ الْأَلْسُنُ جَعَلَتْ خَيْرَهُمْ بَيْنَ

و بسته باد زبانهای آنها قرار دادیم خیر ایشان را پیش

قصه کند که
موشه در سبیل
دست بزدن از
قصه کند که
شده

أَعْيُنُهُمْ وَشَرَّهُمْ تَحْتَ أَقْدَامِهِمْ

چشمانشان و شرایشان را زیر قدمهای آنها

وَخَالَتُمْ سُلَيْمَانَ بَيْنَ أَكْثَرِهِمْ

و مهر کرد سلیمان میان کثرتشان

لَا يَسْمَعُونَ وَلَا يَبْصُرُونَ وَلَا يَنْطِقُونَ

نمی شنوند و نمی بینند و گویا نمی شوند

بِحَقِّ كَهَيْعَةٍ فَسَيَكْفِيكَهُمْ اللَّهُ

پس زود باشد که کفایت کند خدا بابتقار تو را

وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۚ إِنَّ وَلِيَّ اللَّهِ

واوست شنوا و داناست بسیار بدستی خدا

صورتی که در کتاب
که در میان آنهاست
و در میان آنهاست
و در میان آنهاست
و در میان آنهاست

الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى

آنچنان است که فرو فرستاد کتاب را دوست نپسنداد

الصَّالِحِينَ شَلَا تَحْسِبِي اللَّهَ لَا

نیکو کاران را شمه بار پس است کار سازی خدائی

إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ

که نیست خداے مگر او براوست توکل من واد

رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سَبْعًا بَلْ هُوَ

پروردگار عرش بزرگ است هفت بار بلکه او

قَرَّانٌ مُّجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ

تسره آن بزرگ در لوح محفوظ

اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِيْ مِنْ فَوْقِيْ وَمِنْ تَحْتِيْ

الهی حفظ کن مرا از بالا و از پایین

وَاعَنْ يَمِيْنِيْ وَاعَنْ شِمَالِيْ وَمِنْ خَلْفِيْ

و از یمین من و از شمال من و از پشت

وَمِنْ اَمَامِيْ وَمِنْ ظَاهِرِيْ وَمِنْ بَاطِنِيْ

و از پیش و از ظاهر و از باطن

وَمِنْ بَعْضِيْ وَمِنْ كُلِّيْ وَمِنْ حَيْلِيْ

و از کم و از زیاد و از توانائی من

وَبَيْنَ مَا يَحُوْلُ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ

و میان چیزهائی که میان من و میان تو

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا

لے خدا لے خدا لے خدا و نیست نیروی و نیست

قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى

قوت مگر خداے بلند مرتبہ بزرگ و درود

اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

خدا بر سید ما محمد

وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

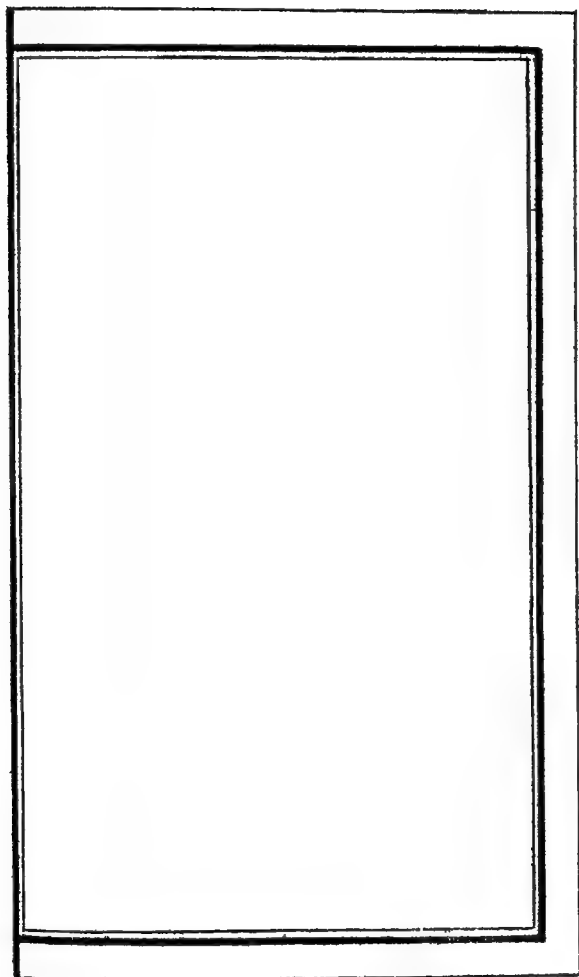
و بر آل او و اصحاب او سلام

تَسْلِيمًا

تیم

١٠٨

وَهُوَ لَتَدْمِيرُ الظَّالِمِ وَقَهْرُ الْأَعْدَاءِ لَيْسْتَ عَمَلٌ

و او برائے ہلاک کردن شتمکار و مقہور کردن دشمنان عمل شیوہ

عَلَى وَجْهِ خَاصٍّ كَمَا لَا يَخْفَى ذَلِكَ

بر وجہ مخصوص چنانکہ پنهان نمی ماند این

عَلَى أَرْبَابِ الْخَوَاصِّ وَلَهُ سِرٌّ عَجِيبٌ وَأَمْرٌ

بر ارباب خواص و برائے اوسری شگفت و کار

غَرِيبٌ يُقْرَأُ فِي الْمُهَمَّاتِ وَلِلتَّبَرُّكِ فِي

پس غریب است خوانده میشود در امرای بسیار مشکها و برکت

سَائِرِ الْأَوْقَاتِ ○ وَهُوَ هَذَا

در همیشه اوقات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

آغاز می کنم بنام خدا که رحمن و رحیم است

اَللّٰهُمَّ بِسُطُوَّةِ جَبْرُوتِ قَهْرِكَ

خدایا بقهر و سختی بزرگواریها و قهرت

وَلِيسْرَةِ عِثْرَةِ تَصَرُّكِ وَبِغَيْرَتِكَ

و بزدوی پناه دادن یاریت و بغیورت

لَا نَتَّهَاكَ حُرْمَاتِكَ وَبِحِمَايَتِكَ مَنْ

برائے نتھاا حرمتھاے تو و بحایت تو برائے کیلک

أَحْتَنِي بِأَيَاتِكَ نَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ

حایت می طلبند بہ آیات تو سوال میکنم تراے خدا

يَا سَمِيعُ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا

اے شنونده اے نزدیک بہر چیز اے اجابت کنندہ اے

سَرِيعُ يَا مُسْتَقِمُّ يَا شَدِيدَ الْبُطْحِ يَا

خداے سرعت کنندہ اے خداے استقام کشدہ اے خداے سخت طرہ برتندہ

جَبَّارُ يَا قَهَّارُ يَا مَنْ لَا يُعْجِزُهُ

اے خداے بزرگ اے خداے قہار اے کیلک زبون میکند

قَهْرُ الْجَبَابِرَةِ وَلَا يُعْظَمُ عَلَيْهِ هَلَاكُ

قهر جباران را بزرگ نیت و پیش او هلاک کردن

الْمُتَرَدَّةِ مِنَ الْمُلُوكِ وَالْأَكَاْسِرَةِ

مردگسندگان از پادشاهان کسریا به عجم

أَنْ تَجْعَلَ كَيْدًا مَنْ كَادَنِي فِي نَحْرِهِ

آنکه بگردانی کید سیکه مراد سیئه او

وَمَكْرٌ مِّنْ مَّكَرِي عَائِلٍ أَعْلَيْهِ وَحَفْرَةٌ

و مکر سیکه بد کرد بن عاید بر او و چاه

مِّنْ حَفْرَتِي وَأَقْعَافِيهَا وَمَنْ نَّصَبَ لِي

کیکه کند مرا واقع در او و سیکه درست کرد بر من

لیع اشارت کند
طرف اشارت شود
بدو عاید شود
تصور کند که چاه کند
را چاه در پیش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شَبَكَةَ الْخَدَّاعِ اجْعَلْهُ يَا سَيِّدِي

دام خدہ ہارا بگرداں باد لے آقائے من

مُسَاقًا إِلَيْهَا وَمَصَادًا فِيهَا وَأَسِيرًا

محل مانان بآں دام د محل صیدا و در آں دام و اسیر کن

لَدَائِهَا أَللَّهُمَّ بِحَقِّكَ هَبْ لِي

براں دام خدایا

اَكْفِنَاهُمُ الْعَدَاوَةَ وَلَقِّهِمُ الرَّدَّاءَ

کفایت کن مارا اندوہ دشمنان و بزنی چشم ایشان تباہی

وَاَجْعَلْهُمْ لِكُلِّ حَبِيبٍ فِدَاءَ

و بگرداں ایشان را برائے ہر دوست خود فدا

وَسَاطَ عَلَيْهِمْ عَاجِلُ النِّقْمَةِ

وساطت کن برایشان عذاب ثوابنده

فِي الْيَوْمِ وَالْغَدِ اللَّهُمَّ بَدِّدْ

در امروز و فردا خدایا پریشان کن

شَمْلَهُمُ اللَّهُمَّ فَرِّقْ جَمْعَهُمْ

پریشانی ایشانرا خدایا پریشان کن جمعی ایشان

اللَّهُمَّ أَقِلْ عَدَدَهُمُ اللَّهُمَّ

خدایا کم کن شمارۀ نفوس آنها را خدایا

اجْعَلِ الدَّائِرَةَ عَلَيْهِمُ اللَّهُمَّ

گردان هرگزیت برایشان خدایا

شبه
در اینجا ما را خلاص کن
چونکه هرگز نخواهد ماند
آن وقت تصور کن که ۱۱

شبه
پریشان شود کند
در بیان مفاد تصور
کن ۱۲
تلف تصور کن ۱۳

شبه
هرگزیت تصور کن ۱۴

أَوْصِلِ الْعَذَابَ إِلَيْهِمُ اللَّهُمَّ

دپیوسته کن عذاب را بسوی ایشان خدایا

أَخْرِجْهُمْ عَنْ دَارِ نَارِ الْحِلْمِ

خارج کن ایشانرا از حلقه بردباری

وَأَسْلِبْهُمْ مَدَدَ الْأُمُحَالِ وَغُلِّ

و نیست کن از ایشان مدادی زمان مهلت با و مغلول کن

أَيْدِيَهُمْ وَارْبِطْ عَلَى قُلُوبِهِمْ

دست ایشان را بستگی دار و لهاے ایشان را

وَلَا تَبْلُغْهُمْ الْأُمَالَ اللَّهُمَّ

و مرسان ایشان را به آرزو با خدایا

الحکم بکند

علم در دست گیرد

علم بکند

مَزَقَهُمْ كُلَّ مَزَقٍ مَزَقْتَهُ لَأَعْدَاكَ

دریدہ دار جائیداد ایشان را و ہر جامہ پارہ را جامہ اش را دریدہ ساز برائے دشمنان

إِنْتِصَادًا لِّأَنْبِيَائِكَ وَمُرْسَلًا

نصرت کردن برائے پیغمبران تو و فرستادگان تو

وَأُولِيَّائِكَ اللَّهُمَّ اِنْتَصِرْ لَنَا

و دوستان تو ^۱خدا یا نصرت بخش ما را

إِنْتِصَارِكَ لِأَحِبَّائِكَ عَلَى أَعْدَائِكَ

کہ یاری تو برائے دوستان تو بر عینم دشمنان تست

ثَلَاثًا اللَّهُمَّ لَا تَمَكِّنِ الْأَعْدَاءَ فِينَا

شہ بار ^۲خدا یا جائے گرفتن مدہ دشمنان را در ما

جائیداد ایشان را و ہر جامہ پارہ
نصرت کردن ہر دوستان
پیغمبران و فرستادگان
تو

خدا یا نصرت بخش
ما را و دوستان تو

خدا یا نصرت بخش
ما را و دوستان تو

۱۱۶

۱۱۶

وَلَا تَسِطُّهُمْ عَلَيْنَا يَدُ تَوْبِنَا ثَلَاثًا

وَمُلِّطْ كُنْ اِيْشَاں رَا بَرْمَا بَسْبِ گَنَانِ مَاسْتِ پَارِ

ح ح ح ح ح

حَمَّ الْأُمُورُ وَجَاءَ النَّصْرُ فَعَلَيْنَا

وآمد یاری کردن پس بر ما

لَا يَنْصُرُونَ حِمَى عَسَاقِ حَايَتِنَا مِمَّا

نصرت نمی کنند حمایت کنندارا از آنچه

نَخَافُ اَللّٰهُمَّ قِنَا شَرَّ الْاَسْوَا

که میترسم خدایا نگهدار ما را از آفت بدی!

وَلَا تَجْعَلْنَا مَحَلًّا لِلْبُلُوْىِ اَللّٰهُمَّ

و گردان مارا محل امتحان خدا

اَعْظِنَا اَمَلَ الرَّجَاءِ وَفَوْقَ الْاَمَلِ

عطا کن مارا آرزوے امیدواری و بالاترین آرزوست

يَا هُوَ يَا هُوَ يَا هُوَ يَا مَنْ بِفَضْلِهِ

اے کسیکے بواسطہ فضل او

لِفَضْلِهِ نَسْأَلُ نَسْأَلُكَ الْعَجَلَ الْعَجَلَ

برائے فضل او سوال میکنم و خواہش میکنیم تا تجلیل و تعجیل

اَللّٰهُمَّ اَجَابَةً اِلٰهِيْ اَجَابَةً يَا مَنْ

اے خداے من اجابت کن خداے من وقت اجابت است اے کسیکے

اَجَابَ نُوحًا فِي قَوْمِهِ يَا مَنْ نَصَرَ

اجابت کرد نوح را و قوم او اے سیکہ نصرت کرد

اِبْرَاهِيمَ عَلٰٓى اَعْدَائِهِ وَيَا مَنْ رَدَّ

ابراہیم را بر دشمنان و اے سیکہ برگردانید

يُوسُفَ عَلٰٓى يَعْقُوبَ يَا مَنْ كَشَفَ ضُرَّ

یوسف را بر یعقوب اے سیکہ دفع بلائے

اَيُّوبَ يَا مَنْ اَجَابَ دَعْوَةَ زَكَرِيَّا

ایوب کردی اے سیکہ اجابت کردی دعاے زکریا را

يَا مَنْ قَبِلَ تَسْبِيْهَ يُوْنُسَ بَنِ مَتٰى

اے سیکہ قبول کردی تسبیح یونس پیر متی را

نَسْأَلُكَ بِأَسْرَارِ أَصْحَابِ هَذِهِ الدَّعَوَاتِ

سوال میکنیم بہ ترا کے ایمان لین دعا ہا

أَنْ تَقْبَلَ مَا بِهِ دَعْوَانَا وَأَنْ تُعْطِيَنَا

ایسکے قبول کنی چیزے کہ باد خواندیم ماترا داینکے عطا کنی مارا

مَا سَأَلْنَاكَ أَنْ تَجْزِلَنَا وَعَدَكَ الَّذِي

آنچہ سوال کردیم ترا وفا کن برائے ا وعدہ خود را آنچنان

وَعَدْتَهُ لِعِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ

د وعدہ کہ برائے بندگان مؤمنان خود سرودی

أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي

بدستیکہ نیت خدائی مگر تو خداے پاک بدستیکہ

سے
ایکھا آنچہ خواہ مراد
فہم نہیں کہ کہہ دوسرا
شہدہ ۱۱

سے
ناظر اللہ عزوجل
نوازدہ ۱۱

كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ۝ انْقَطَعَتْ أَمَلْنَا

ہستم از ظالمان قطع کنجہ آرزو ہمارا

وَعِزَّتِكَ إِلَّا مِمَّنْكَ وَخَابَ رَجَاؤُنَا

و بیزست تو مگر از تو و بے پیرہ است امیدما

وَحَقِّكَ إِلَّا فَيْكَ إِنْ أَبْطَأْتُ

و ہستم بحق تو مگر در تو و زنگ داد

غَارَةُ الْأَرْحَامِ وَابْتَعَدْتُ فَأَقْبُ

رہمار و دور داشت از دیکتر

الشَّيْءِ مِنْ غَارَةِ اللَّهِ يَا غَامِرَةَ اللَّهِ

چیزے از غامت خیل خدا | لے خیل خدا

بلجی = در زنا
دیر کرینی

جَدَّي السَّيْرُ مُسْرَعَةً فِي حَلٍّ

کوشش کنید رفتن سرعت کننده را در کشادن

عُقْدَتِنَا يَا غَارَةَ اللَّهِ عَدَّتِ الْعَادُوْنَ

عقد ما ای خیل خدا دشمنان و دشمنان را

وَجَارُوا أَوْ رَجَوْنَا اللَّهَ مُجِيرًا وَكَفَى

و پناه و بیم امید برندگان ما را بخدا ای پناه دهنده و کفایت

بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا أَحْسَبْنَا

بخدا باری دهنده و کفایت خدا نصرت دهنده است

اللَّهُ وَنَعْمَ الْوَكِيلُ وَلَا حَوْلَ

ما را خدا و بهترین کارساز است و نیست نیرو

له
بار

وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

د توانائی مگر بخداے بلند مرتبہ بزرگ

لَا سُبْحَ لَنَا أَمِينَ سُبْعًا فَقُطِعْ

پس زود اجابت کن برائے آمین ہفت بار پس قطع کر دے

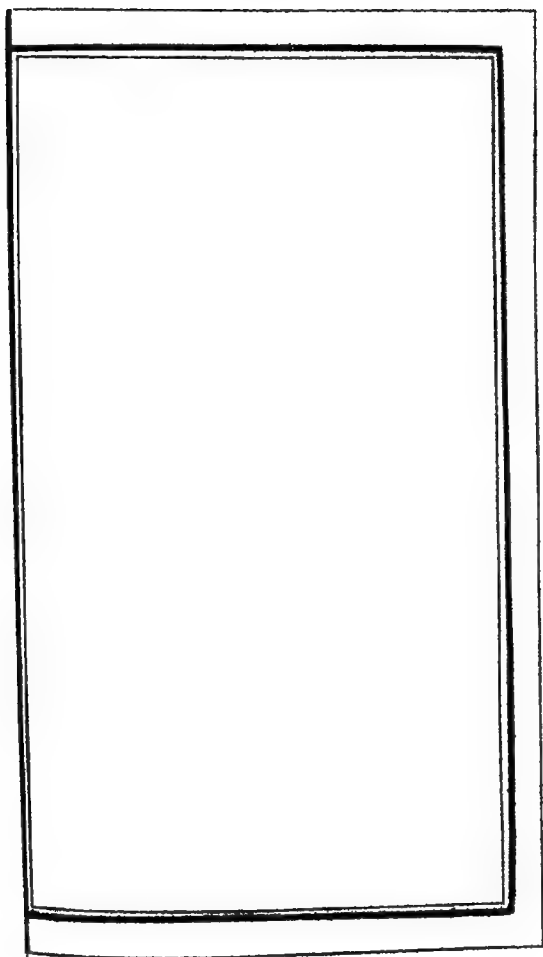
دَائِرِ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ

بنیاد گروہ آہنخار کسانیکہ ظلم کردند و پاس

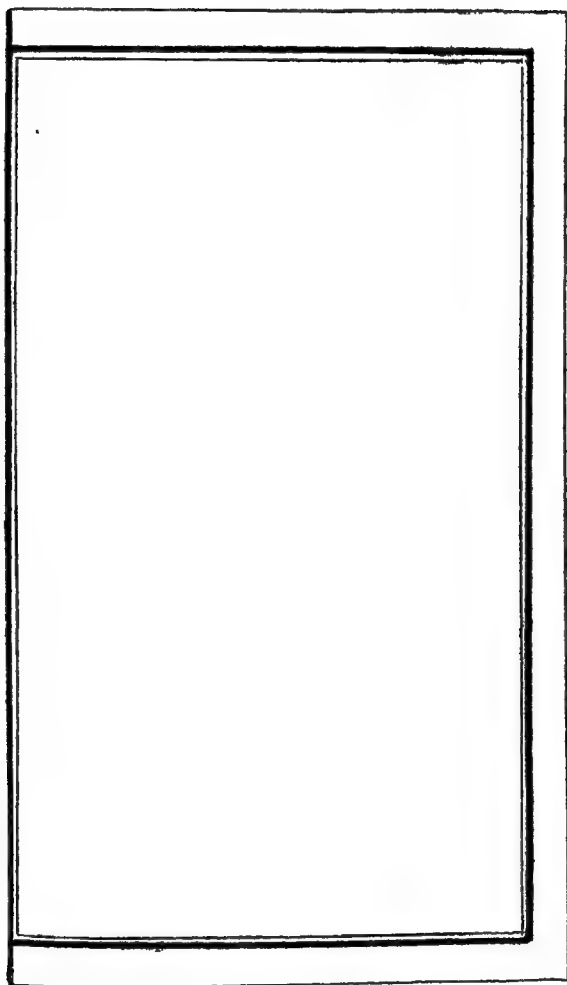
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

مخصوص خداست کہ پروردگار عالیاں است

۱۲۲

حصار

بِسْمِ اللَّهِ عَلَى نَفْسِي وَدِينِي بِسْمِ

شروع می کنم ب نام خدا بر نفس من و دین من شروع میکنم

اللَّهُ عَلَى أَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي بِسْمِ

ب نام خدا بر اهل من و مال من و اولاد من شروع میکنم

اللَّهُ عَلَى مَا أَعْطَانِي اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي

ب نام خدا بر آن داده است که مرا الله الله پروردگار من

لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ

به شریک نمی نامم او چیز را الله اکبر الله اکبر

اللَّهُ أَكْبَرُ اعِزُّوْا أَجَلٌ وَأَعْظَمُ

اللہ اکبر تراست از ہمہ و جلیل تراست از ہمہ بزرگ

مِمَّا أَخَافُ وَأُخْزِرُ عِزُّ جَارِكُ

تراست از ہمہ ازاں کہ می ترسم و حفاظت میکنم از بزرگ است ہمایہ تو

وَجَلُّ شَتَائِكُ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ

و جلیل است شنائے تو و خدائے نیست سوائے تو

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ

ایرب پناہ می طلبم بذات او از شر

نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ

نفس من و از شر ہر شیطان کہ کشر است

وَمِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۝ فَإِنْ

د از شر هر همسایه که جابر و سرکش است و اگر

تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا

همه مردم گردانید از تو بگو که کافیت مرا خدا نیست بموود که

هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ

او برو توکل کرده ام که او آفریدگار عرش عظیم

الْعَظِيمِ ۝ إِنَّ وَلِيَّيَ اللَّهُ الَّذِي

است بدوستیکه ولی من و مددگار من خداست

نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ

که کتاب فرستاده است و او دوست و ناصر بر پیکاران است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بسم خدا که رحمن و رحیم است

يَا كَهْيَعَصْ يَا كَاثِنْ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ

یا کهی عص اے ظاهر شونده پیش از هر چیز

وَيَا مُكُونُ كُلِّ شَيْءٍ وَيَا كَاثِنْ

و اے ظاهر کننده هر چیز و اے ظاهر شونده

بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ احْفَظْنِي فِي نَفْسِي

بعد هر چیز نگهدار من در ذات من

وَوَلَدِيْ وَاهْلِيْ وَدِيْنِيْ

و اولاد من و اہل من و دین من

وَدُنْيَايَ وَعُقْبَايَ يَا ذَا الْجَلَالِ

و دنیا سے من و آخرت من یا ذوالجلال

وَالْاَكْرَامِ بِجَاهِ حَبِيْبِكَ مُحَمَّدٍ

و الاکرام بطیفیل جاہ حبیب تو محمد

وَاللهِ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَسَلِّمْ

و آل او و درود و نازل کن برود بر آئان و سلام

يَا كَرِيْمُ ۝ ہفت بار بخواند یا کریم یا کریم یا کریم ۱۲

یا کریم -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم نام خدائیکه رحمن و رحیم است

قَالَ اخْسَؤْا فِیْهَا وَلَا تَكْلُمُوْا فِیْهَا

گفت برانده شوید درو و سخن بگویند با من بدتر نیکن

أَعُوْذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا

پناه می خواهم از تو بخدائے که رحمن است اگر تو پرہیزگاری

أَخَذْتُ بِسْمِ اللَّهِ وَبَصَرِيْ وَوَقُوْتِيْ

من بسماعت خدا و بصارت و قوت او مواخذه می

عَلَى أَسْمَاعِكُمْ وَأَبْصَارِكُمْ وَقُوتِكُمْ

بر سماعت و بصارت و قوت شما

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ الشَّيَاطِينِ

اے گروه جن و انس و شیاطین

وَالْأَعْرَابِ وَالسَّبَاحِ وَالْمُؤَمَّرِ

و اعراب و درندگان و موزی جانوران

وَاللُّصُوفِ مِمَّا يَخَافُ وَيَجُنُّ رُحْبُ

و دزدان و ازان جائے کہ می ترسد دُست

اللَّهُ ابْنُ عَبْدِ اللَّهِ سَتَرْتُ بَيْنَهُ وَ

خدا کہ پسر بنده خدا است پرده کردم درمیان او

بَيْنَكُمْ لِسْتِرَةِ النَّبُوَّةِ الَّتِي اسْتَرَوْا بِهَا

دور میان شما به ستره نبوت که پرده می کنند بدو

مِنْ سَطَوَاتِ الْفِرَاعِ عِنْدَ جَبْرِيلَ عَنْ

از جلوه های فرعون جبریل از

إِيمَانِكُمْ وَمِيكَائِيلَ عَنْ شَمَائِلِكُمْ وَمُحَمَّدَ

جانب یمن شما و میکائیل از جانب شمال شما و محمد

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاللَّهُ وَسَلَّمَ عَنْ أَمَامِكُمْ وَاللَّهُ

رحمت نازل کند برو خدا و بر آل او سلام پس از شما و خداوند

تَعَالَى مِنْ فَوْقِكُمْ يَمْنَعُكُمْ مِنْ مُحِبِّ اللَّهِ ابْنِ

تعالی از بالای شما باز می دارد شما را از دوست خدا که فرزند

عَبْدُ اللَّهِ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَاهْلِهِ

بند خدا است در ذات او و فرزندان او و اهل او

وَشَعْرِهِ وَبُشْرِهِ وَمَالِهِ وَمَا

و موئی او و جلد او و مال او و در آن

عَلَيْهِ وَمَا مَعَهُ وَمَا تَحْتَهُ وَمَا فَوْقَهُ

چیز که بر اوست و در آن چیز که با اوست و در آن چیز که زیر اوست و بالا اوست

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ

و هرگاه که می خوانی قرآن را می گردانیم در میان تو و دیگران

الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا

آنانکه ایمان ندارند بر آخرت پرده که می شود

مَسْتُوْرًا وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً

و می گردانیم بر دہائے ایشان پردہا کہ بازمی دارند ایشان را

اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْ اِذْ اَنهَمُ وَقْرًا وَاِذَا

از نفہیدن او دور کو شہائے ایشان گردانی دیکہام

ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدًا وَلَوْ

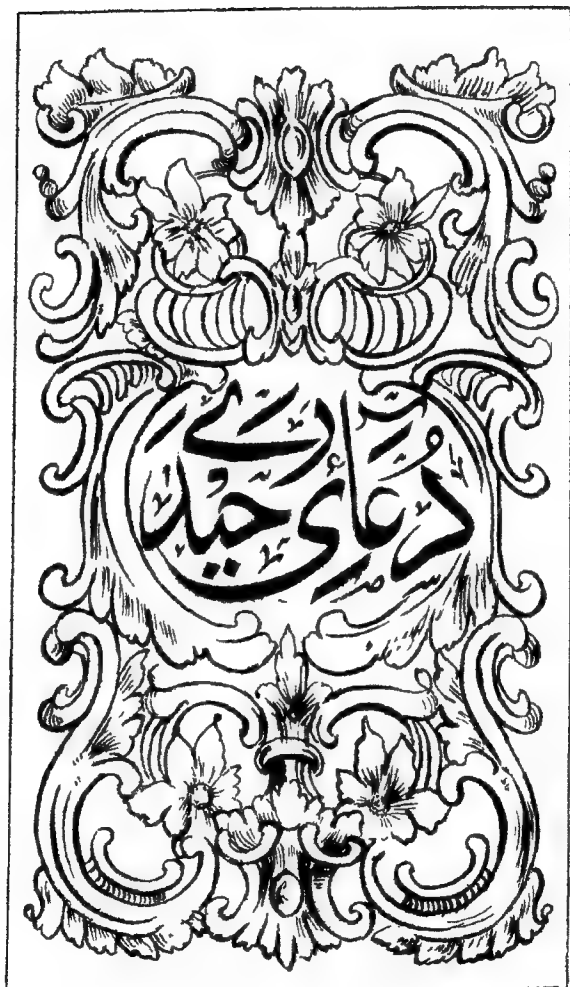
یاد می کنی خداے ترا در قرآن کہ یکہستایی

عَلَا اَدْبَارِهِمْ نَفُوْرًا ۝

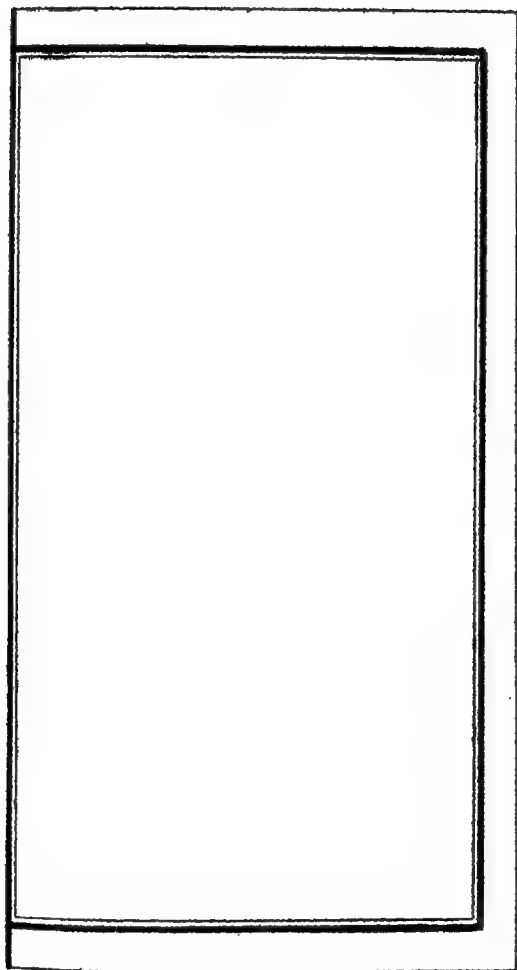
بر پشتہائے خود می گردند گریزان۔

ہفت بار یا ستہ بار یا یکبار بخواند ۱۱

اجازت دادہ حضرت مولوی حسن الزماں محمد چشتی نظامی نور اللہ قزوینی

۱۳۸

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

یا رب رحمت نازل کن بر سردار محمد

وَعَلٰی اٰلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ

و بر آل سردار محمد بے شمار

كُلِّ ذَرَّةٍ مِّاْةٍ اَلْفِ اَلْفِ

ہر ذرہ یک صد ہزار

مَرَّةٍ حَقَّ حَقَّ حَقَّ ط

از ثابست گردید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بسم خدائیکه رحمن و رحیم است

يَا مُفَتِّحُ الْأَبْوَابِ وَيَا مُسَبِّبَ

ای گشاینده درهای و سبب سازنده

الْأَسْبَابِ وَيَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ

ای باب وای گرداننده دلها

الْأَبْصَارِ وَيَا دَلِيلَ الْمُتَحِيرِينَ

و بنیادی وای راه نمائنده گمشدگان و آوارگان

وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَيَا مُفْرِجَ

وای بفریادرسنده و نجات دهنده وای غم دورکننده

الْمَحْزُونِينَ اغْنِنِي سُبُّكَ تَوَكَّلْتُ

نگینان بفرایدم رس اعتماد کردم

عَلَيْكَ يَا رَبِّي قَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ

بر تو یارب دسپردم تو امر خود را

يَا ذَرِّاقُ يَا فَتَّاحُ يَا بَاسِطُ وَصَلَّى اللَّهُ

اے رُوزی و بنده اے کشانده و فتح کنده رحمت نازل کن

عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ

خدا بر بهترین مخلوقات خود محمد و برآل او همه

اللَّهُمَّ اكْشِفْ عَنِّي حَقَائِقَ الْأَشْيَاءِ

یارب حقیقت اے چیزها بر من واکن

خواه این دعا را بخوانی
که سزاوارت است

کَمَا هِيَ أَنْتَ الْحَقُّ الْمُبِينُ سُبْحَانَ الْمَلِكِ

چنانکه هستند آن خیرا اذ ظاہر کننده در حق بی پناست آن حق بی باد

الْحَقُّ الْمُبِينُ حَقٌّ حَقٌّ يَا اللَّهُ الْحَمْدُ

که ظاہر کننده است ثابت شد ای خدا که ستوده شده

فِي كُلِّ فَعَالٍ يَا اللَّهُ شَبَّاهُ اللَّهُمَّ

در جمیع کارهای خود یا الله ای رب

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بَعْدَ دَمْرٍ صَلِّ عَلَيْهِ

درود رواں کن بر محمد بشمار آنکه درود فرستاده اند

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بَعْدَ مَنْ لَمْ يَصَلِّ

و درود رواں کن بر محمد بشمار آنکه درود فرستاده اند

و بیکه گماهی آنست
المبین و از نظر برین

کنه
و بیکه سبج آنست
المبین و از نظر

و سبج کنه
اگر بکنه واجب آنست

یا الله الحمد و علی
فعال یا الله مبین
بیکه بخواند و درود

بجای بخواند و اگر بیکه
واجب جانی آنست
یا الله الحمد و علی

آنجا الحمد و علی
بخواند و درود

عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تَحِبُّ

برو و درود رواں کن بر محمد چنانکه پسندی

و تَرْضَى أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ وَصَلِّ عَلَى

و راضی شوی از درود رواں کردن برو و درود رواں کن

مُحَمَّدٍ كَمَا يَنْبَغِي لِصَلَاةٍ عَلَيْهِ وَصَلِّ

محمد چنانکه سزاوار است و درود رواں کردن برو و درود

عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا أَمَرْتَنَا بِالصَّلَاةِ عَلَيْهِ

رواں کن بر محمد چنانکه حکم کرده مارا به درود رواں کردن برو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع می کنم ب نام خدا که بسیار رحمان و رحیم کننده است

بِسْمِ اللَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ الْقَاهِرِ

شروع میکنم بنام خدا سئو بزرگ است و جبر کننده و قهر نازل کننده است

الْقَهَّارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

یارب درود رواں کن بر محمد

وَسَيَّلِ الْقَاهِرِينَ عَلَى أَعْدَائِهِ

و سردار کسانے ہست کہ بروشمنان خداوند عالم قہر می کنند

الْعَالَمِينَ يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ

اے حیدر اے حیدر اے حیدر

يَا أَيُّهَا تَرَابٌ يَا عَلِيُّ يَا سَدَّ اللَّهَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ

۱۰۰ بو تراب ۱۰۱ شیر خدا ۱۰۲ دوست خدا

يَا رَجَالَ اللَّهِ يَا مَقْبُولَ اللَّهِ يَا

یا مرد خدا ای مقبول خدا ای

مُحِبُّوبَ اللَّهِ يَا ظُهُورَ اللَّهِ يَا مُظْهِرَ

محبوب خدا ای ظهور خدا ای مظهر عجا

الْعَجَائِبِ الْقَهْرُ أَرْنِي مَغْلُوبٌ فَانْصِرْ

تہر نازل کن من مغلوب ہوں و امداد مکن

يَا حَقُّ يَا حَقُّ يَا حَقُّ تَحَقَّقْتُ بِالْحَقِّ

ای حق ای حق ای حق ثابت شدہ با حق

وَالْحَقُّ فِي حَقِّ حَقِّكَ يَا حَقُّ يَا فَتَّاحُ

و حق در حق حق تست ای حق ای کاشائندہ

چوں بنگلہ یا مظهر العجا
القہور یا فاعلمنا بجل
محبوب و محبت آنحضرت را
نشنود و شکر و سپاس و مدح
و ترغیب و ترغیب و ترغیب
چوں بنگلہ یا حق
اعدادا با حق و ترغیب

يَا فَتَّاحُ يَا فَتَّاحُ يَا قَادِرُ يَا حَيُّ يَا

اے کشائندہ اے کشائندہ اے صاحب قدرت سے زندہ

قَيُّومُ يَا اللَّهُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ

اے قایم ماندہ بذات خود اے اللہ بزرگتر از ہر چیز است

وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ

طاقت و قوتے نیست مگر بخداے بلند

الْعَظِيمِ يَا عَظِيمُ تَعَظَّمْتَ بِالْعِظَةِ

بزرگ اے بزرگ بزرگ شدہ با بزرگی

وَالْعِظَةُ فِي عِظَتِكَ يَا عَظِيمُ

د بزرگی در بزرگی بزرگی تست اے بزرگ

اے
چمن لفظ الا عظیم
عظمت و عیش و میل
تصور کند و اعجاز و اختصار
و محمول در خاطر کند و از اندک

يَا رَبِّ يَا قَدِيرُ شَرِّ بَخَوَانِهِ يَا خَالِقُ

اے پروردگار اے صاحب قدرت اے پیدا کنندہ

يَا كَرِيمُ يَا رَحِيمُ يَا مُسَيِّحُ السَّمَوَاتِ

اے صاحب کرامت اے صاحب رحم مارا کم کنندہ آسمانها

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَا عَلِيمُ يَا فَحِي

وزیرین و آنچه در میان ایشانند اے داننده اے زندگینده

يَا مُبِيتُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا ضَارَّ يَا جَلِيلُ

اے مردہ کنندہ اے صاحب بزرگی اے ضرر رساننده اے بزرگ

الْمُتَكَبِّرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ فَالْعَدْلُ أَمْرُهُ

اے کبریا ہرچیز پر عدل امر اوست

اے چوں بظن یا مسیح السماوات

برسطلوب خود را ستود

کنند و تو کار ساز و زایل

بن قلاں را ستود و کرم

وَالصِّدْقُ وَعُدَاكَ يَا جَلِيلُ سُبْحَانَكَ

و راستی و عہدہ اوست یا صاحب جلال

حَسُودِيْ مَقْمُوْرٍ وَعَدُوِّيْ مَقْتُوْلٍ

حاسد من مغلوب و دشمنم قتل شدہ

بِقَهْرِكَ يَا قَهَّارُ تَقَهَّرْتَ بِالْقَهْرِ

بسبب قہر تو ای قہار ادقاہر شدہ بسبب قہر

الْقَهْرِ فِي قَهْرٍ قَهْرُكَ يَا قَهَّارُ

قہر در قہر توست ای قہار

سُبْحَانَكَ قَهْرًا عَدَايِيْ يَا جَبَّارُ

ای جبار دشمنان را ای مغلوب کن

لے
چوں بلفظ یا جلیل
اعداء و عدوالت شکست

تفکر کن
چوں بلفظ قہر و قہار
بسبب قہر تو ای قہار

تفکر کن و بلفظ یا قہار
بآواز بلند و از غضب بیدار

يَا مَدْلُ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

اے خوارکنندہ ہر جابر سرکش

بِقَهْرٍ عَزِيزٍ سُلْطَانُهُ يَا مَدْلُ

بداں قہر کے غلبہ اور عزیز است اے خوارکنندہ

يَا نَقِيًّا مِنْ كُلِّ جَوْهَرٍ لَمْ يَرْضَهُ

اے آنکہ از ہر ظلم پاک است کہ پسند نکرده است اورا

وَلَمْ يُجَالِطْهُ فَعَالُهُ يَا نَقِيًّا قُلْتُ

و نہیا سنجہ است جزو اورا اے پاک از ہر عیب گشتہ اورا

بِسَيْفِ اللَّهِ لَا يُلْفِ قَرِيشٍ

بہ تیغ خدا برب ایلاف قریش

اے
چوں بلفظ قتلت پرید
دشمن را قتل تقو

نہ ۱۱

رَأَيْدَ فُهِمٍ مَرَحَلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

کہ آمیزش میکنند و بالوت بستند بکج کرون موسم گرما و موسم سرما

شَرَّابِ نَجْوَانٍ وَمَا رَمِيتَ إِذْ رَمِيتَ

زودہ ہر گاہ زودہ

وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى يَاقُوتِي يَاقَاهِرُ

ولکن زودہ است خداوند ای قوی ای قاهر

ذَالبُطْشِ الشَّدِيدِ أَنْتَ الَّذِي

صاحب جلد سخت توانی کہ

لَا يُطَاقُ انْتِقَامُهُ يَاقَاهِرُ أَقْهَرُ

طاقت انتقامت نیست ای قاهر مغلوب کن

لے رحلت الشتاء
وچل رحلت الصيف
والصيفي
مفت بارانہ و کدو بارانہ
جانت بخواند دوست علی
بزمین زودہ و زودہ
کافیت
لے لفظ یاقاهر
وچل لفظ الشدید
ذالبطش الشدید
بید و غریب
تصور ساز و اعدا
زودہ تصویر

وَأَدْفَعُ أَعْدَاءِي مِنْ قَهْرِكَ وَأَنْتَ

و دفع کن دشمنانم را بقهر تو و توازیمه قاهران

أَشَدُّ الْقَاهِرِينَ حَقٌّ حَقٌّ حَقٌّ

زبردست هستی ثابت شد ثابت شد ثابت شد

يَا حَمِيدُ الْفَعَالِ ذَا الْمِنْ عَلَى الْجَمِيعِ

ای ستوده جمده کارها صاحب احسان و نفعی بر همه

خَلْقِهِ بِإِطْفَافِهِ يَا حَمِيدُ يَا غِيَاثِي

بنده گان خود رحمت خویش ای ستوده و صاحب ثبات و فواید

عِنْدَ كُلِّ كَرْبَةٍ وَجُوبِي عِنْدَ كُلِّ

وقت هر مصیبت و نجاتی و وقت هر دُعا قبول کننده من

چون بلفظ اشدا القاهرين

بر سه ادا از حق تعالی کند و

یعنی دانند که اعدا منان

شده است

چون ای حاجت عالی خدای

یا حمید الله تعالی ذالمن

یا حمید و یارب العالمین

چون ای یارب العالمین

چون ای یارب العالمین

چون ای یارب العالمین

چون ای یارب العالمین

چون ای یارب العالمین

دَعْوَةٌ وَمَعَاذِی عِنْدَ كُلِّ

دینا دہندہ من وقت ہر سختی

شِدَّةٍ وَمَرَجَائِی حِیْنَ تَنْقَطِعُ

وایتس من ہر گاہ منقطع گردد

حِیْلَتِی یَا غِیَاثِی نَادِ عَلِیًّا

میل من لے فریاد رس من آواز دہ علیؑ را

مُظْهِرًا الْعَجَائِبِ تَحْدَاةً عَوْنًا

کہ مظهر عجائب ہست ذات او تاکہ اورا مددگار خود یابی

لَكَ فِي النَّوَائِبِ كُلِّ هَمٍّ وَغَمٍّ

در سختیہا ہر فکر و اندوہ من

لے وقت آمدن حاجت
پازدہ با بنوائے چو آل
حاجت باید بچوئل خود
بخواند

سَيُنْجِلِي بِذُنُوبِكَ يَا مُحَمَّدٌ لَوْ لَا يَتَكَ

دور مرا شد در زمان قریب بسبب نبوت تو یا محمد و بسبب تو

يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

یا علی یا علی یا علی یا رب درود نازل کن

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

بر سردار ما محمد و بر آل سردار ما محمد

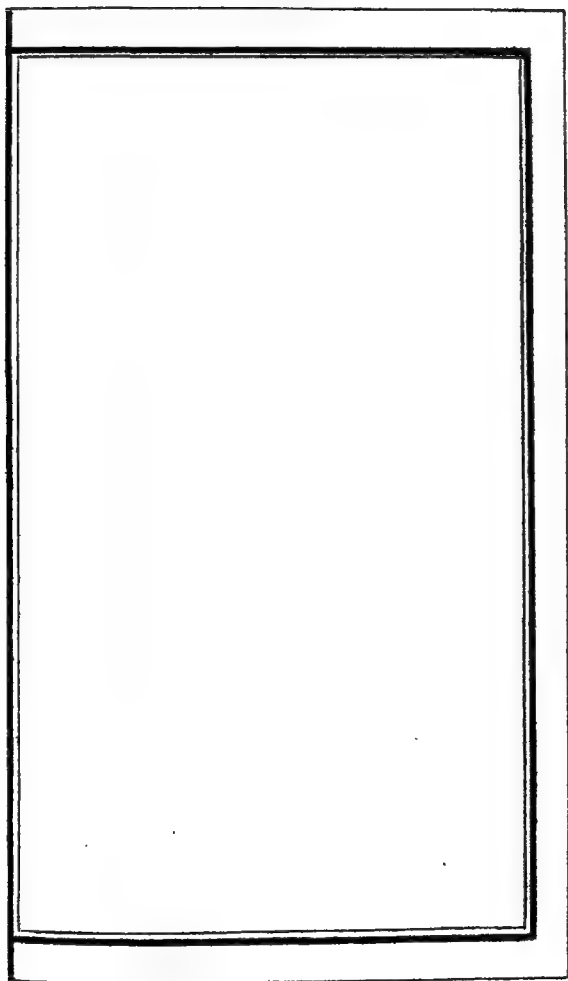
بَعْدَ ذَلِكَ ذِكْرُ مِائَةِ أَلْفِ

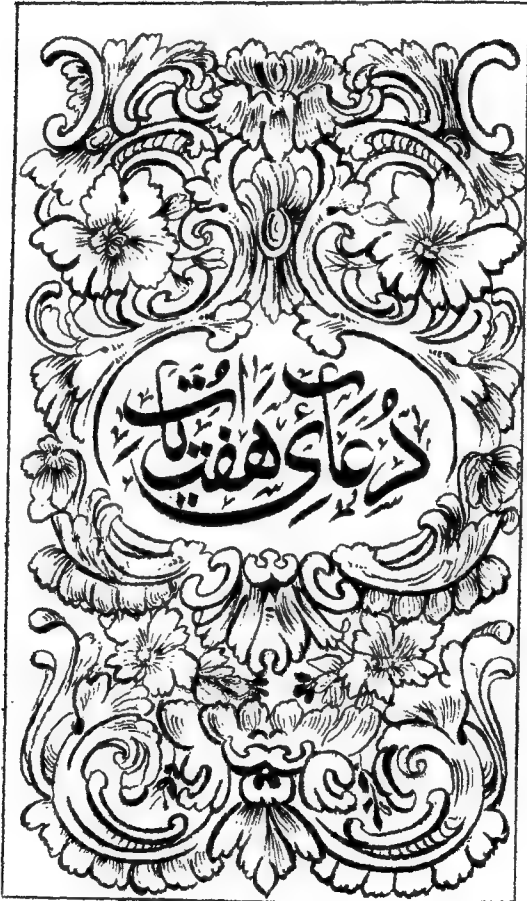
بشار هر روزه یک کت بار

مَرَّةً حَقَّ حَقَّ حَقَّ ط

ثابت شد ثابت شد ثابت شد

152

روایت

از حضرت امیر المومنین علی ابن ابی طالب علیه السلام بسند معتبر
 روایت کرده اند از خاتم النبیین صلوٰۃ اللہ و سلامہ علیہ و آله
 الطاهرین که فرموده اند هفت آیات است در قرآن مجید هر که
 تلاوت کند یا با خود نوشته دارد اگر هفت طبقه آسمان و زمین زیر
 وز بر شوند و دیو و پری و جن و ساحران مُسَلَّح و آماده گرد و هیچ کس
 به خواننده این آیات تبرکات نتواند رسانید بفرمان خدا

— غز و بس —

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بسم خدا که رحمن درجیم است

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا الْأَمَّا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا

بگو زسد ! گر آنچه نوشته است الله تعالی برای ما

هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

بهاں صاحب است یعنی الله تعالی و بر الله تعالی باید که اعما و کنند

الْمُؤْمِنُونَ

مؤمنین

ای آیه خوانده در پیش ساری می باشد

وَأَنْ يَّمْسُكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا

اگر برساند تا اللہ تعالیٰ تکلیف کے نیت

كَاشَفَ لَهُ الْآهُوَ وَأَنْ يُرْدَكَ

کہ اُن تکلیف را دور کند مگر اللہ تعالیٰ اگر خواہد کہ باتو نیکی

بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ

کند پس کے رد کنندہ فضل اوست برساند افضل

مَنْ يُشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ

خود را بہر کے کہ خواہد از بندگان خود او بخشنده

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

مہربان است

آیت دوم خاتمہ در وصف پست باید دید

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى

و نیست هیچ رفتارکننده بروی زمین مگر بندہ

اللَّهِ مِرَاقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَ

اللہ تعالیٰ روزی اوست میداند اللہ تعالیٰ جائے قرار گرفتن او

مُسْتَوْدَعُهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

و بجای که او پُرسده میشود او هر چیز در کتاب مبین است

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ

تجھ حق من اعتماد کرده ام بر اللہ تعالیٰ کہ رب من است و رب شما

مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا

و کسی نیست از رفتارکننده مگر اللہ تعالیٰ موی پیشانی او گیرنده است

و نیست هیچ رفتارکننده بروی زمین مگر بندہ

تجھ حق من اعتماد کرده ام بر اللہ تعالیٰ کہ رب من است و رب شما

إِنَّ رَبِّي عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

بیشک رب من است بر راه راست -

وَكَايْنُ مِنَ ذَاتِهِ لَا تُحْمَلُهُمْ

و بسیار جانوران هستند که بر بنیادند زدن خود را بر منی جمع نمیکنند و زدن خود

اللَّهُ يَذْرُوقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ

الله تعالی بآن جانوران روزی میدهد و شما را روزی میدهد و همان

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

الله تعالی می شنود و میداند -

مَا يَفْتِي اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ

هر چه می کشاید الله تعالی برای آدمیان از رحمت

آیه پنجم خوانده بخواب دست راست خود را بر دیند

آیه ششم خوانده بخواب دست چپ را بر دیند

فَلَا تُمْسِكْ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا

پس نیست باز دارنده بر آن رحمت و هر چه از رحمت الله تعالى

مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ

باز دارد پس نیست کسی فرستنده آن سوا الله تعالى و همان

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

الله تعالى هست زبردست و صاحب حکمت -

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ

و اگر به پرسشی از کفار که ساخت آسمانها را

وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ

و زمین را ضرور خواهند گفت الله تعالى آفرید گویند بید شما

مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ

چیزے را پرستش میکنید سواے الله تعالی اگر

أَرَادَنِي اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ

خواهد الله تعالی بر من تکلیف آیا این تبار کشاینده

ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ

تکلیف خدا هستند یا الله تعالی بر من اراده رحمت کند آیا آن

مُسْكَاةٌ رَحْمَتُهُ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ

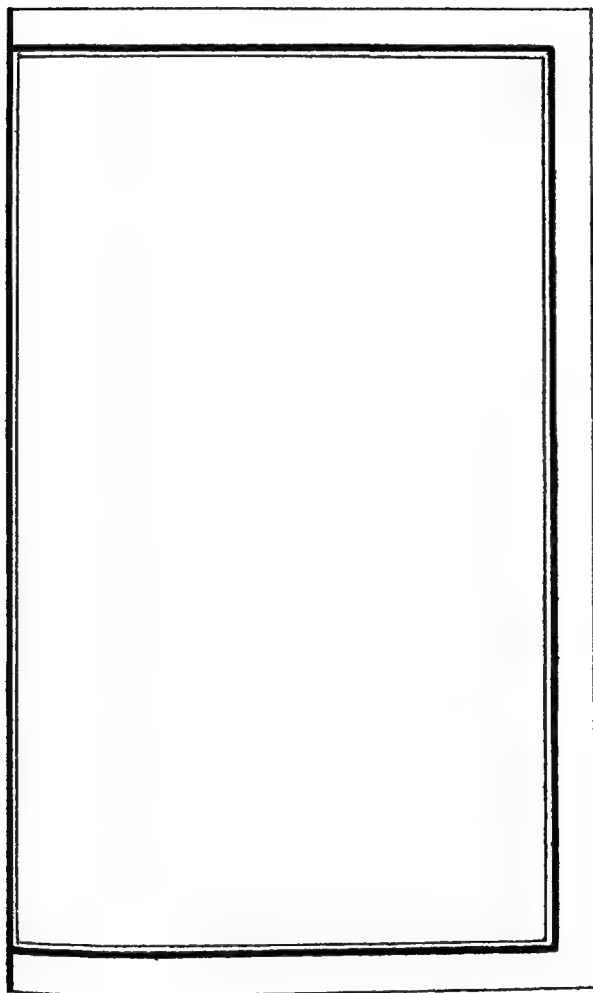
باز دارندگان رحمت الهی هستند تو بگو بس است مرا الله تعالی

عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

بر الله تعالی اعتماد میکنند اعتماد کنندگان

142

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بسم خدا که رحمن و رحیم است

الْمُشْرَحُ لَكَ صَدْرُكَ ۖ وَوَضَعْنَا

ایمانه کشوده ایم بر اے تو سینه ترا و نه دور کرده ایم

عَنْكَ وَنَزَّلْنَا الذِّكْرَ ۖ أَنْفَضْ ظَهْرُكَ ۖ

یاد ترا که پشت ترا شکسته

وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرُكَ ۖ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ

و نه بلند کرده ایم جیب ترا بد رستیکه ما هر حسرت آسانی است

لَيْسَ ۝ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝ فَإِذَا

دبا هر سختی سهولت هرگاه فانی

فَرَعْتَ ۝ فَانْصَبْ ۝ وَإِلَىٰ رَبِّكَ

از کار بجا قایم شو و بسوی رب تو

فَاَرْغَبْ ۝

مایل کن خود را

بسمه بار خوانده سوئے آسمان دیده بدید و بعد از آن سُورَةُ فَاتِحَةٍ
مع تسبیح ده بار بخواند و بر هر قرأت سُورَةُ الْاَنْكُشْت بکشاید به ترکیب بالا
ابتدا از خنصر نماید و حاجت خواهد.

بِرَأْيِ حَلِّ مُشْكَلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بسم خدا که رحمن و رحیم است

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

اللہ نیست مجودے مگر او کہ زندہ و قایم بذات خود است

لَا تَأْخُذُ بِهِ سَنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ فِي

نمیگردد او را غفلت و خواب برائے اوست

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

ہرچہ در آسمانها و ہرچہ در زمین است

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

کیت آنکہ سفارش کند نزد او مگر باجاست او

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ

می داند ہرچہ پیش است و پس او

وَلَا يَحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا

حاری نمیتوانند مردم چیزی از علم او مگر آنقدر کہ

بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ

می خواہد کرسی او آسمانها وزمین را بخود

وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا

آرد و او را حفاظت آن ہر دو تکلیف نمی دہد

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ دُعا بخواند

و آن بلند و بزرگ است

بعد از آن یا الله یا حی یا قیوم یا علی

یا الله و ازنده مانده مدام و یا بخود تمام و یا بلند از همه

یا عَظِيمُ اسمای مذکور را فیصدی یک هزار و سه صد

و یا بزرگ

و بنقاد بار بخواند من بعد ای دُعا بخواند - اَسْأَلُكَ

می خواهم از تو

بِنُورِ عَرْشِكَ وَبِرُوحِ مُحَمَّدٍ

بطیفیل روشنی عرش تو و بحق روان محمد

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَزْتَسَلْ

(خدا برو سلام و درود نازل کند) آنکه روان کنی

خَادِمِ هَذِهِ الْآيَةِ الشَّرِيفَةِ لَفْهَانِ

خادم این آیت شریفه را بوی فلان

ابْنِ فُلَانَةٍ فِي صِفَتِي وَحِيلَتِي شَهْبِ

ابن فلان را در صفت و حیل من بشعله

مِنْ سَمِّ وَحَرَابٍ مِنْ نَارٍ

زهر و آتش

از شب جمعه شروع تا هفت شب جمعه بگذرد

برائے رفع حاجات بعد از صلوٰۃ الفجر و العشاء بخندو
و یک مرتبہ باد و دُشرف یا زده مرتبہ بول و آخر بخواند: اجازت از عید مری

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا قَلْبُكَ
يَا عَالَمِ يَا رَحْمَتِكَ

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ

یا حی یا قیوم برحمت تو فریاد طلب کنم که

اصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلَا

هر سال مرا اصلاح کنی و نه

تَكِلْنِيْ اِلَى نَفْسِيْ طَرْفَةً عَيْنٍ

سپاری مرا سر نفس من یک لحظه

وَلَا إِلَىٰ أَحَدٍ مِّنَ النَّاسِ ۝

و نہ ہوے کے از مردم۔

برائی حل مشکل

اول و آخر و درود شریف بست و یک مرتبہ بخواند

درود نجات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم ب نام خداوندی که رحمن و رحیم است

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا جَبْرِئِكَ

یا رب رحمت نازل کن بر سردار ما که حبیب است

مُحَمَّدٌ وَالْإِلَهَ صَلَوةٌ تُجِنُّنَا بِهِمَا مِنْ

محمد و برآل او و درودیکه نجات دهنی مارا

جَمِيعِ الْاَهْوَالِ وَالْاَفَاتِ وَتَقْضَى

بر برکت او از همه خوفها و آفتها و ادا کنی

لِنَا بِهَا جَمِيعَ الْحَاجَاتِ

بر برکت او همه حاجتها را

يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ

یا حی و یا قیوم بر رحمت و فریاد می خواهم

اَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكُنْ

که دست کنی بر حال مرا و مرا بقدر یک نظر

و دعا این است بهست که تر خواند

إِلَى نَفْسِي طُرْفَةً عَيْنٍ وَلَا إِلَى

از چشم زدن نہ سپاری مرا بٹوے

أَحَدٍ سِوَاكَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثَيْنِ

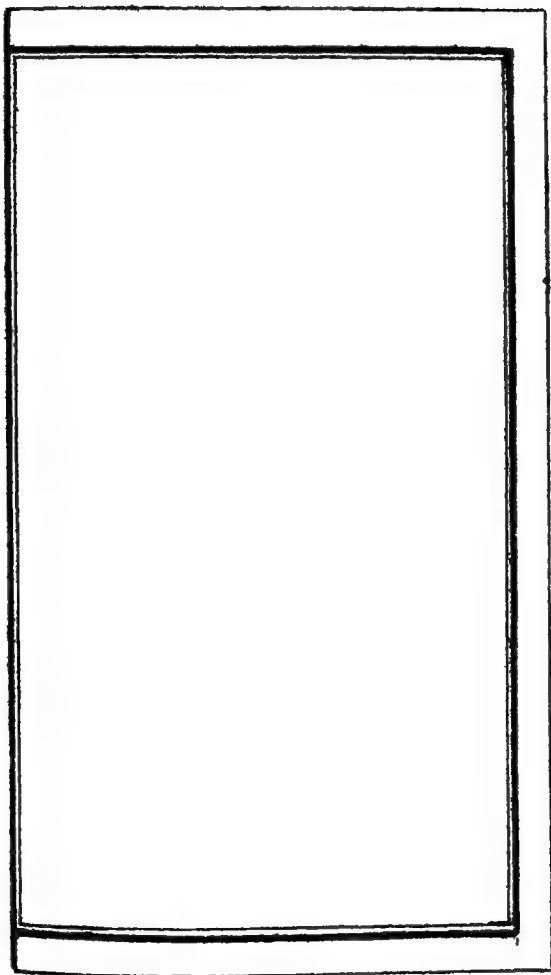
نفس من دیسوے کے مافراید ایں فرایدهندگان

يَا مُجِيبَ السَّائِلِينَ يَا اللَّهُ

و یا قبول کنندہ سوال کنندگان

124

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بسم خدائیکه رحمن و رحیم است

اللَّهُمَّ ارِنِي أَسْئَلُكَ بِعِزِّكَ عِزِّكَ

یارب می خواهم بطیغیل عزت تو که

اعْتَزُّ بِعِزَّتِكَ بِطَوْلٍ حَوْلٍ شَدِيدٍ

غالب است و برکت طاقت شدید

قُوَّتِكَ بِقُدْرَةِ مِقْدَارِ قُدْرَتِكَ

به قوت تو و باندازه اقتدار قدرت تو

قَدْ رَتَبْتَ بِتَاكِيدٍ تَحْمِيدًا تَحْمِيدًا

و با ستواری ثنا ئے

عَظَمَتِكَ بِسُوءِ نَمُوْعٍ لَوْ رَفَعْتَكَ

بزرگے تو وہ بلبندی رفعت تو

بِدَائِمٍ مُؤَمَّرٍ قِيَوْمٍ دَوَامٍ مَدَّتْكَ بِرِضْوَانٍ

و بدوامت مدت تو و برضا ئے

غُفْرَانٍ أَمَّا رَحْمَتِكَ بِكَرْفِعٍ

مغفرت اما رحمت تو و بلند

مَنْعِيْعٍ بِدَائِعِ سُلْطَنَتِكَ بِسَنَاءِ

سلطنت تو

ضِيَاءُ بَهَاءِ رَبُّوْبَيْتِكَ بِسْعَادَةِ

و بروشنی پروردگاری تو و بعبادت

صَلَاةٍ بِسَاطِ رَحْمَتِكَ بِحَقَائِقِ

و درود بساط رحمت تو و بحقائق

الْحَقِّ مِنْ حَقِّ حَقِّكَ بِمَكْنُوزِ السِّرِّ

حقیقت تو و براز نهان او

مِنْ سِرِّكَ بِمَعَاقِلِ الْعِزِّ مِنْ عِزِّكَ

و بر عقده های عزت تو

و بِخَمْنَيْنِ أَيْنِ تَسْكِينِ الْمُرِيدَيْنِ

و بشور خشمی ارادت ندان تو

بِحِرَقَاتِ خَضَعَاتِ زَفَرَاتِ الْخَائِفِينَ

و بیوزش بالاهاے ترسندگان تو

بِأَمَالِ أَعْمَالِ أَقْوَالِ الْمُجْتَهِدِينَ بِتَخَشُّعٍ

و امیدهاے اقوال اجتهدکنندگان و بخشوع

تَخَضُّعٍ تَقْطِعُ مِرَارَاتِ الصَّابِرِينَ

و خضوع زهراے صبرکنندگان

بِتَعَبٍ تَجِدُ تَجِدُ تَجِدُ تَجِدُ الْعَابِدِينَ

و بعبادت تهجد و بزرگی صبرپرستاران تو

اللَّهُمَّ ذَهَبَتْ الْعُقُولُ وَالْخُسْرَى لَا بُدَّ

لِأَرْبِخٍ خَوْفِهَا زَمَنُهَا وَ بِنِیائی با غائب شده اند

وَصَاغَتْ الْأُقْهَامُ وَحَارَتْ الْأَوْهَامُ

و فیهما صنایع شده اند و ادہام تھیرا نہ

وَقَصُرَتْ الْخَوَاطِرُ وَبُعِدَتْ الظُّلُومُ

و دلہا کوتاہ ہستند و گمانہا دور اند

عَنْ إِذْ رَأَيْتُ كُنْهَ كَيْفِيَّةِ مَا ظَهَرَ مِنْ

از دریافت حقیقت کیفیت تو ظاہر شد

بِوَادِي عَجَائِبِ اصْنَافِ بَدَائِعِ

از دشتہاے عجائب اقسام قدرت تو

قَدْ رَتَبْتَ دُونَ الْبُلُوغِ إِلَى مَعْرِفَةِ

بجز رسوائی سوسے شناسائی

تَلَا لَوْ لَمَعَانَ بَرُوقِ سَمَائِكَ

درخشندگی برقہائے آسمان تو

اَللّٰهُمَّ يَا مُحَرِّكَ الْحَرَكَاتِ وَمُبْدِئِ

یارب اے جہاننڈہ ہمہ سرکہتا دے ابتدائے

نَهَايَةِ الْغَايَاتِ وَمُخْرِجِ مُنَابِتِ

جلہ انتہائیاں دے برارندہ منابت

تَفْرِيعِ قُضْبَانِ النَّبَاتِ يَا مَنْ شَقَّ

شاخہائے نہاں دے آنکہ چاک کردہ

جَلَامِيدِ الصُّخُورِ الرَّاسِيَاتِ

سخت ترشین سنگھارا

وَأَنْبَعَ مَاءً مَعِينًا حَيَوَةً لِلْخُلُوقَاتِ

و اے آنکہ جاری کردہ آب صافی زندگی مخلوقات

فَأَحْيَا مِنْهَا الْحَبَّاتِ وَالنَّبَاتِ وَعِلْمِ

پس زندہ کردہ بسبب اُن سمہا و روئید گیہار اولے آنکہ

مَا اخْتَلَفَ فِي سِرِّ افْكَارِهِمْ مِنْ نَطْقِ

اں اسرار افکار ایشان از میان

إِشَارَاتِ خَفِيَّاتِ لُغَاتِ التَّمَلُّ السَّارِحَاتِ

اشارہ اے ہاں لغات مودہا کہ می چرند در زمین

يَا مَنْ بَسَّحَتْ وَهَلَّتْ وَقَدْ سَتِ

و اے آنکہ سبحان اللہ گویند و لا الہ خوانند و پاکی کو بیان کنند

وَكَبَّرَتْ وَبَجَدَتْ بِجَلَالِ جَمَالِ

و حرف اللہ اکبر انند و بجدہ می کنند بوسے بزرگی حین

أَقْوَالِكَ وَعَظِيمُ عِزَّةٍ جَبْرُوتٍ وَمَلَكُوتٍ

اقوال تو و بزرگ عزت جبروت و ملکوت

سَاطِنَةُ مَلَائِكَةٍ سَبْعِ سَمَوَاتٍ يَا

سلطنت فرشتگان ہفت آسمان

مَنْ دَارَتْ فَأَضَاءَتْ وَأَنَا سَرَتْ

آنکہ دائر گردید پس روشن گشت

لَدَا وَامْدِمْ مِيتَةَ النُّجُومِ الزَّاهِرَاتِ

بہر اومت شمار ہائے روشن

وَاحْصِي عَدَدَ الْأَحْيَاءِ وَالْأَمْوَاتِ

و حادی شد شمار زندگان و مردگان

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خَيْرَ الْبَرِيَّاتِ

رحمت نازل کن بر محمد و بر آل محمد کہ بہتر مخلوقات نعمت

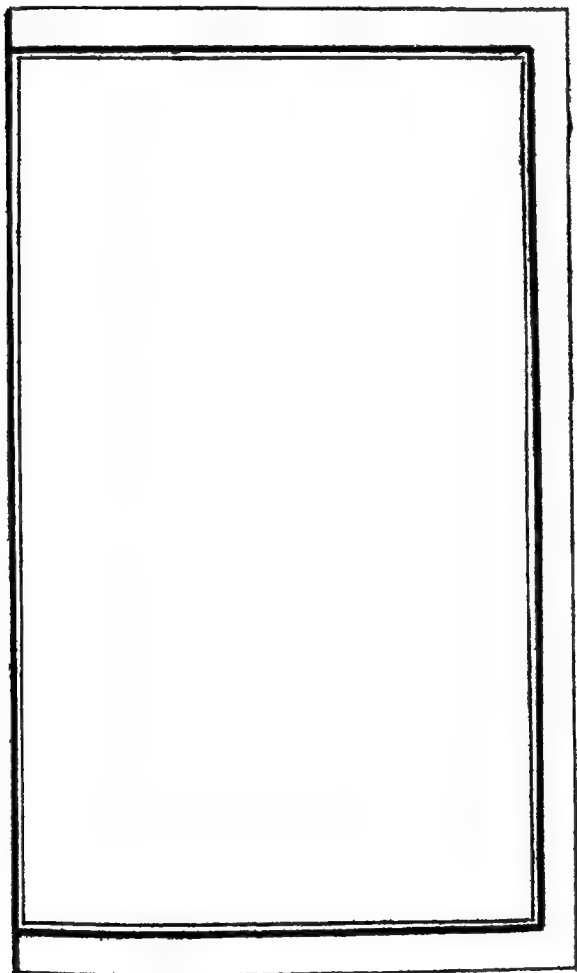
وَأَفْعَلْ بِي كَذَا

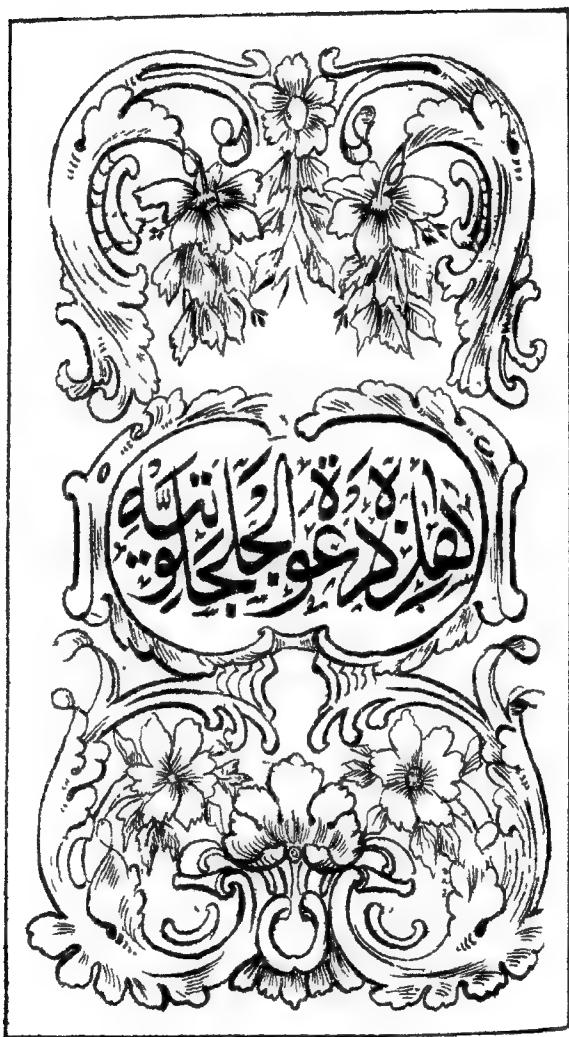
کن بمن چنان

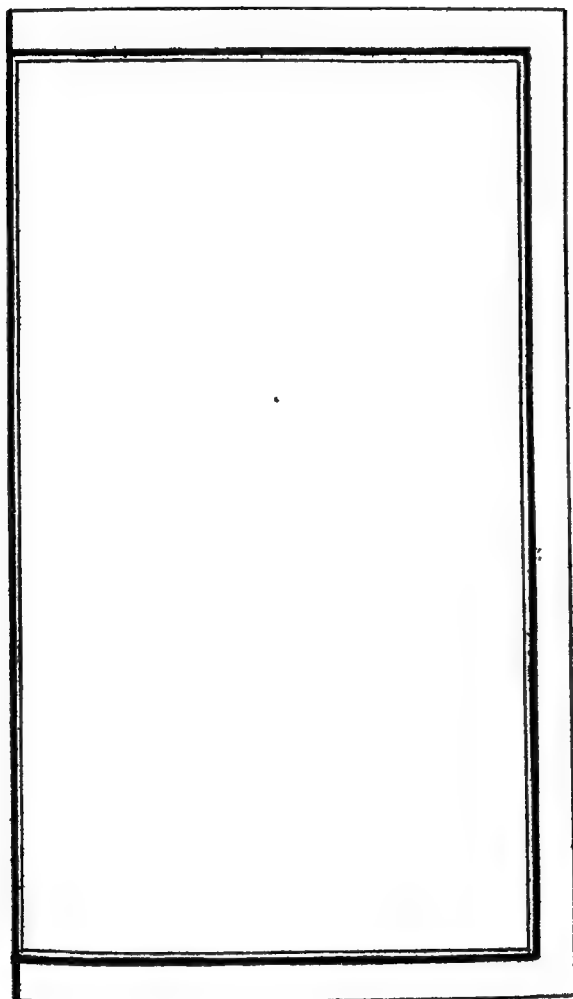
وَكُنْ أَوْ

و چنین

ہر حاجتی کہ مقصود باشد در کذا و کذا جا قبل خود را بجای
کذا و کر نمایند ۱۲

بَدَأْتُ بِبِسْمِ اللَّهِ رُوحِي بِهَا هَتَكَتُ

شروع کروم بسم خدا جان من ببرکت نام او

إِلَى كَشْفِ أَسْرَارِ بَاطِنِهِ انْطَوَتْ

راہ یافت بسوے انکشاف رادہا نے کہ در باطن او چھپے

وَصَلَّيْتُ فِي الشُّكْرِ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ

و باز در دو فرستادم بر بہترین مخلوق او

مُحَمَّدٌ مِنْ زَاخِ الضَّلَالَةِ وَالْقَلْتُ

محمد آنکہ زائل شد بدو گمراہی

سَلِّطْ بِاِسْمِ الْمَعْظَمِ قَدْرًا

خواستم برکت نام تو که قدر او بزرگ است

بِاِحْ اَهُوْجِ جَلَّوْتِ وَهَلَكْتُ

دباج اہوج جلاوت و ہلکت کہ اسے خداست

بِصُمُصَامِ طَطَامٍ وَبِالنُّورِ وَالضِّيَا

دب تیغ ططام (اسم موکل) و پینیل نور او

بِمَهْرٍ اَشْمَهْرٍ اَشِّ بِه النَّارِ اَخْدَتْ

دب ستمی (مہر و شس) کہ آتش بدوشیند

عَلَى ضِيَاءٍ مِنْ بَوَارِقِ نُورٍ

بر من از نور او روشنی است

وَلَا تُعَلِّمْنِي عَلَىٰ رَحْمَةٍ مِّنْكَ لِيُذْهِبَ عَنْ يَدَيْكَ غَافِلَتِي

وہر پہرہ میں ضیاءِ اوست تا آنکہ روشن شد

فَصَبِّ عَلَىٰ قَلْبِي سَائِبُ رَحْمَةٍ

پس رینے شد بارانِ رحمت نازل من

بِحِكْمَةٍ مُّوَلَّاهَا الْعَظِيمُ فَاسْبِغْ

بحکمت خداوند بزرگ تا آنکہ جاری شد

أَحَاطَتْ بِئِي الْأَنْوَارِ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ

روشنیها از ہر طرف بر من احاطہ کردہ اند

وَهَبْهُ مُوَلَّاهَا الْفَخِيمُ بِنَاعِلَتُ

وہبت خداوند عظیم بلند گردیدہ

فَسُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا خَيْرَ يَارِيٍّ

پس پاک ہستی یا خدا و ما بہتر پیدا کنندہ

وَيَا خَيْرَ خَلْقٍ وَيَا خَيْرَ مَنْ ثَبَتَ

دائے بہتر خالق و دائے بہتر آنکد ثابت شد

أَفْضَلُ لِي مِنَ الْأَنْوَارِ قَبْضَةُ مُشْرِقِ

برائے من روشنی ہائے تابندہ را جاری کن

عَلَيَّ وَأَخِي مَيِّتَ قَلْبِي بِطَيْفَتِ

و مردہ دل مرا بطیف (اسم معظم) زندہ کن

الْأَوَّلِ وَالْبَسْنَى هَيْبَةً وَجَلَالَةً

و مرا با اس ہیبت و جلال پوشا

وَكَيْدًا أَلَا عَدَاوَةً بَيْنِي بِغَلِيهِتُ

دوست دشمنان را از من بطفیل غلبت (اسم مؤکل) بازدا

أَلَا وَاجْتَبَيْتُ مِنْ عَدُوٍّ وَحَاسِدٍ

و مرا از دشمن و حاسد پوشیده دار

بِحَقِّ سَمَاحٍ أَتَشْتَرِي سَلَامَتِي سَمَتُ

بطفیل شماخ (اسم مؤکل) که بخری سلامت و سلامت (اسم مؤکل) بخری

بِنُورِ جَلَالٍ بَايَزِيدٍ وَشَرِّ نَطَخٍ

بطفیل نور عزت بایزید و شر نطخ (اسم مؤکل)

بِقُدُّوسٍ حُرُوتٍ بِهِ الظُّلُمَةُ انْجَلَتْ

و متقدس حرکت (اسم مؤکل) که تاریکی بدود و در شد

اَلَا وَاَقْضِ يَا رَبَّاهُ بِاللُّوْرِ حَاجَتِي

یارب حاجت مرا

بِنُورِ اشْنَمِ جَلِيَا سِرِّ عَاقِلٍ اَنْقَضَتْ

بنور اشمنج جلیا (اسم ہوکل) بمزدوری رواکن

بِيَاكِهِ وَيَا يُوهُ نُوُوْهُ اَصْبَحَ لِيَا

امور را آسان کن بظیفیل یاه و آیوہ و نوہ و

بِنَحَا عَالِيَا لَيْسَرُ اُمُوْرِي بِصِلْصِلَتْ

اصالیا و بنحاعالیا و بصلصلت (انسانے و کلین)

اَلَا هُوَا حَرْسَسْ يٰ اَذَا الْجُكُوْلِ يَكَا فِ كُنْ

اے ذوالجملال مرا بظیفیل کاف کن

بِنَصِّ حَكِيمٍ قَاطِعِ السِّرِّ اسْبَلْتُ

بنص حکیم کہ قاطع سرائت و سبغ نگاہدار

و خَلَّصْنِي مِنْ كُلِّ هَوْلٍ وَ شِدَّةٍ

و از هر دہشت و سختی مرا رہا کن

فَإِنِّ رَجَا قَلْبِي الْكَسِيرُ مِنَ الْخَبْتِ

زیرا کہ تو امید دل شکسته من هستی

وَصَبِّ عَلَى الرِّزْقِ صَبَّةَ رَحْمَةٍ

و بریز بر من رزق را ازین رحمت

فَإِنِّ رَجَا الْعَالَمِينَ وَلَوْ طَغَتْ

تو امید گاہ عالمی اگر چه گمراہ و سرکش گردد

وَأَصْمُمْ وَأَبْکُمْ ثُمَّ أَعْمِ عَدُوَّنَا

دشمنان مرا کور و کر دے زبان کن

وَأَخْرِسْهُ يَا ذَا الْجَلَالِ بِحَوْسَمَتٍ

و لال گرداں لے ذوالجلال طفیل حوسمت (اسم مکرل)

فَلْيُجَوسِّمْ مَعْدُوسٌ وَبِرَاسِمٍ

برے من جو سم بادوسم و براسم (اسما طہین)

تَخَصَّنْتُ بِالْأَسْمِ الْعَظِيمِ مِنَ الْغَلَتِ

ہست و باسم عظیم غلت (اسم مکرل) طلحہ شیدہ نام گردو

وَأَعْطَفُ قُلُوبَ الْعَالَمِينَ بِأَسْرِهَا

د قلوب جملہ عالم را بسوے من گرداں

عَلَىٰ وَالْبُسْنَىٰ قَبُولًا بِشَلَهَتْ

و مرا جا بے قبول بطفیل شلہت (اسم مکمل بابوشمال)

وَبَارِكْ لَنَا اللَّهُمَّ فِي جَمْعِ كَسْبِنَا

یارب در کسب مال بابرکت ده

وَحَلِّ عَقُودَ الْعُسْرِ يَا يَوْهَارَ تَحْتَ

دگر ہائے مشکلات بستہ یا یا (یوہ ارتخت) (اسم مکمل)

بِيَاةٍ وَيَا يَوْهَارَ وَيَا خَيْرَ بَارِزِ

بطفیل یاہ و یا یوہ (اسمائے عظم) و بہتر بارز (اسم عظم)

وَيَا مَنْ لَنَا الْأَرْزَاقُ مِنْ جُودِهِ ثَمَّتْ

دائے آنکہ رزق ہائے ما بجد و اد زیادہ شود

نَزِدْ بِكَ الْاَعْدَاءَ مِنْ كُلِّ وُجْهَةٍ

باشمنان را از هر جهت لطیف تو مار گردانم

وَبِالْاَسْمِ نُوْمِيهِمْ مِنَ الْبُعْدِ بِالْشَّيْءِ

وایشان را پراگنده شرکت نام تو بدور کنیم

فَاَنْتَ رَجَائِي يَا اِلٰهِي وَسَيِّدِي

پس توئی امید من لے خدا و آقا من

فَقُلْ لِّمَنِ الْيَوْمُ الْحَيْشُ اِنْ لِّمَنِ خَلْتُ

پس گو بجمع آورنده فوج که اگر قصد من نموده بغلط خواهند

فَمَا خَيْرٌ مِّنْ سُوْلٍ وَّاَكْرَمُ مِّنْ عَطَا

لے آنکه بهتر از جمله سؤلان و بزرگتر از عطا کنندگان

وَاٰخِرُ مَوْءِلٍ اِلَى اُمَّةٍ خَلَتْ

و اے بہتر اللہ کے بسے گروے کے گزشتہ

بِتَعْلَادِ اِيْرَامٍ لِّسِنْدِ اِدِ كَا هِرِ

بتعدا و ایرام (اسم مکمل) و طیفیل سندا و کاہر (اسم مکمل)

بِدَرْهَوْتِ تَبْرِیْرِ یٰہَا قَدْ تَبَرَّکَتْ

و شریکت برہوت تبریز (ضیاء نور) کہ نسبت الی برکت

سِرَاجٍ یُقَادُ التُّورِ سِرَّ اِتْبَاکِنِ

چراغیت کہ بدو نورست از دے سرتا کن (مجید حید)

یُقَادُ سِرَاجُ الشُّرُجِ سِرَّ فَنَوْرَتْ

و بدو چراغ جملہ چراغها منور است

بِأَرْبَعٍ يَبْرُوحُ وَيَأْتُجْ بَعْدَهَا

و شرکت یاربج بیروج و یاتوج

بِدَائِمِيَّةٍ بِشَيْخِي بِهِ الْكُونُ عَطَّرَتْ

و دمیخ بشیخ (اسامعظم) کہ بدو کائنات معطر اند

حُرُوفٍ لِبَهْرَامِ عِلَتْ وَتَشَا فَحَتْ

و شرکت حروف بہرام علت کہ بزرگ است

وَاللَّهُ عَصَى مُوسَى بِهِ الظُّلُمَةُ انْجَلَتْ

و اسمے عصا موسی کہ بدو تاریکی دور شدہ است

تَوَسَّلَتْ مَوْلَانَا الْبَكَّ بِسِرِّهَا

یا موتے من توسل کردم سوے تو برآں

تَوَسَّلْ ذِي ذُلٍّ بِهِ النَّاسُ اهْتَدَاتُ

توسل ذیلے داس برآنت کہ بدو جلم مردم راه یافتہ اند

تَقْدُ كُوكِبِي بِالْأَسْمُورِ أَوْ بِحِجَّةِ

سیارہ ام را شرکت نام بنور و ہیبت

مَدَى الدَّهْرِ وَالْأَيَّامِ يَا نُورَ جَلَلَتْ

تا قیامت روشن کن یا نور جلجلت (اسم عظمیٰ)

فَيَا شَمْسُ يَا شَمْسُ أَنْتَ شَلَمْنَا

یا شمس (اسم عظمیٰ) تو شلما (اسم عظمیٰ)

وَيَا عَطِيلًا غَوَتْ الرِّيَاحُ تَخَلَّلَتْ

ہستی و یا عطیلا غوث یاد ہلے کہ تخمل ہستند

بِحَمْرِ عَيْنٍ تَمْسِينٍ وَقَافِهَا

بظیفیل بسم و سین و قاف

حَايَتُنَا مِنْهَا الْجِبَالُ تَزَلْزَلَتْ

حایت ناست کہ بدو کوه با متزلزل شود

لَيْسَ حُرُوفٍ أَوْ دَعَتْ فِي عَيْنِ نَمِيٍّ

بظیفیل راز حروفی کہ در غزیت من و دعیت اند

عَلَوْتُ بِنُورِ الْأَسْمِ وَالرُّوحِ قَدْ عَلَتْ

من بنور اسم بلند گردیدم و روح بلند کید است

ثَلَاثُ عَصِيٍّ صَبَفْتُ بَعْدَ خَالِ عَرِ

سه عصا کہ با ہم صفت زده پاسند انگشتی زوید

عَلَى رَأْسِهَا مِثْلَ السِّنَانِ تَقَوَّمَتْ

که بر سر آن مثل نیسه راست باشد

وَمِثْلُ طَيْسٍ ابْتَرَشَ سَلَمٌ

و میم طیس دم بریده با سلم

وَفِي وَسْطِهَا بِالْحَزَّتَيْنِ تَشْرَكَتُ

که در میان آن دوزیر شریک باشد

وَأَرْبَعَةٌ مِثْلَ الْأَنَامِلِ صُفِّفَتْ

و چار الف مثل انگشتا صف زده بر انگشتی باشد

تَشِيرُ إِلَى الْخَيْرَاتِ وَالرُّزْقِ جُمِعَتْ

که بر نیک بد با و رزق اشاره کند

وَهَاءِ شَقِيقُ ثَمَّ وَأَوْ مُقَوِّسٍ

وہاے شفیق یا ز داو کمانی انگھڑی نوید

كَانُوبُ حِجَامٍ مِنَ السَّيِّئَاتِ

کہ نکل بے حجامت زندہ از راز چیدہ است

وَآخِرُهَا مُثَلِّ الْأَوَائِلِ خَاتِمٌ

وآخر او مثل اوائل خاتم است

خُمَاسِيٌّ أَرَكَانٌ وَلِلسَّرِّ قَدْ حَوَتْ

ارکان خپسم اند و بر راز حاوی ہستند

فَهَذَا هُوَ اسْمُ اللَّهِ يَجَاهِلُ اعْتِقَدُ

ایں نام خداست لے جاہل اعتقاد کن

وَلَا تَشْكُ حَتَّى تَهْلِكَ الرُّوحُ وَلِجَنَّتِ

ذشکایت کن مائرج و جسد را ہلاک کنی

وَلَا تَبْدِلْ هَذَا إِلَّا سَمَیُومًا بَیْجَاهِلٍ

اظہر کن این نام را رواے برائے جاہل

فَلَوْ كَانَ مَعَهُ أَنْتَى لَكَانَتْ بِهِ سَمَتْ

اگر باز نے باشد او بدو بلند خواہد شد

وَلَا تَنْحَشْ مِنْ أَمْرِ الْمُلُوكِ وَلَوْ طَعْتَ

و اگر انانے باشد خوف و عیدادست

فَلَا تَخْشَ مِنْ أَمْرِ الْمُلُوكِ وَلَوْ طَعْتَ

و از امر بادشاہاں خوف کن اگرچہ آن امر طغیانی

وَلَوْ كَانَ هَذَا الْأَسْمُ فِي قَالٍ تَارِجٍ

اگر ایں نام با سوداگرے باشد

لَكَانَتْ حَوَائِلُهُ مِنَ الْمَالِ امْتَلَتْ

کیسہ ہاے او از مال پُر خواہند شد

وَأَنْ كَانَ مَصْرُوعًا مِنَ الْحَزِّ وَاقِعًا

واگر کے جن زدہ و بر زمین افتادہ باشد

فَحُمِتْ بِهَذَا الْعَوْنِ فِي الْحَالِ قَطَعَتْ

و بدیں مدد بیوسے ادالی بہوں وقت از و طبع کرڈ

فَقْدَابِلٌ وَلَا تَخْشَ وَحَاكِمٌ وَلَا تَخَفْ

مقابلہ کن و خوف کن و ترس

وَجَزَّكُمُ الْأَرْضَ بِالْوُحُوشِ تَعَمَّرَتْ

دہر زمینے را کہ از وحوش آباد است طے کن

وَسَلِّمُ إِلَهِیْ بِكُرَّةٍ وَعَشِيَّةٍ

یارب بر سحر دشام شل یاران ابرو

كُوْبِلْ غَمَامٍ أَوْ رُعُودٍ تَهَطَّلَتْ

رعدا یا بے بارندہ رحمت نازل کن

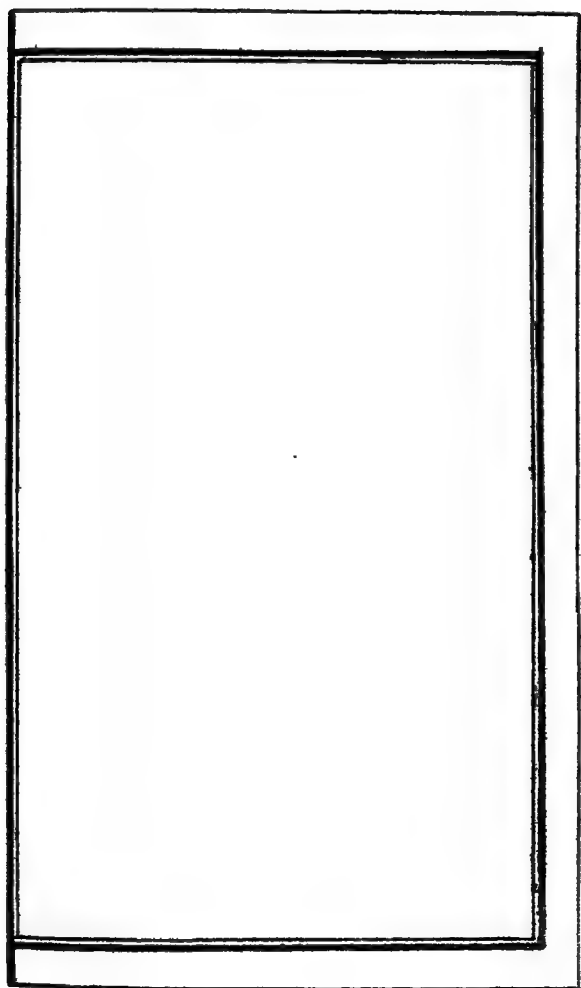
عَلَى الْمُصْطَفَى وَالْأُولَى وَالصَّبْحِ كُلِّهِمْ

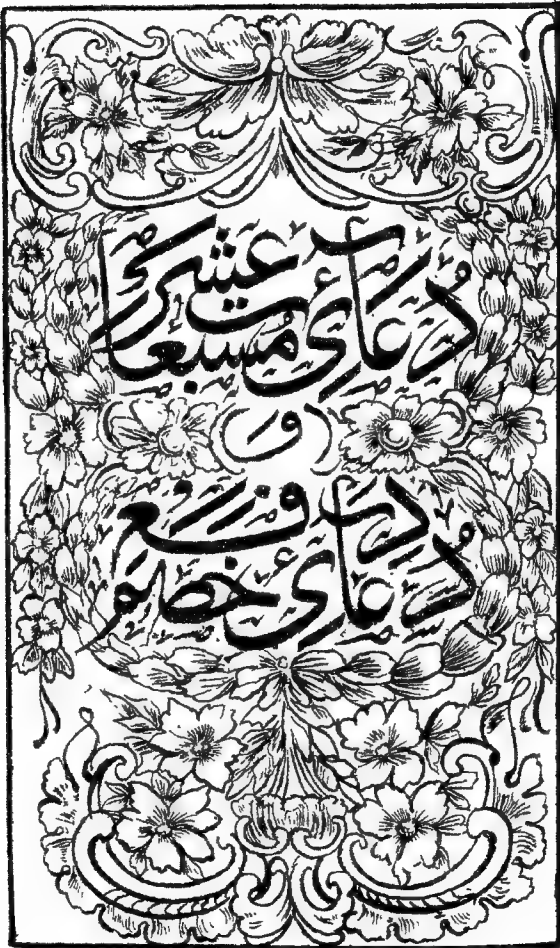
بر مصطفیٰ و آل و اصحاب ہرگی

بَعْدَ نَبَاتٍ لِّلْأَرْضِ الرَّيْحِ إِذْ سَمَتْ

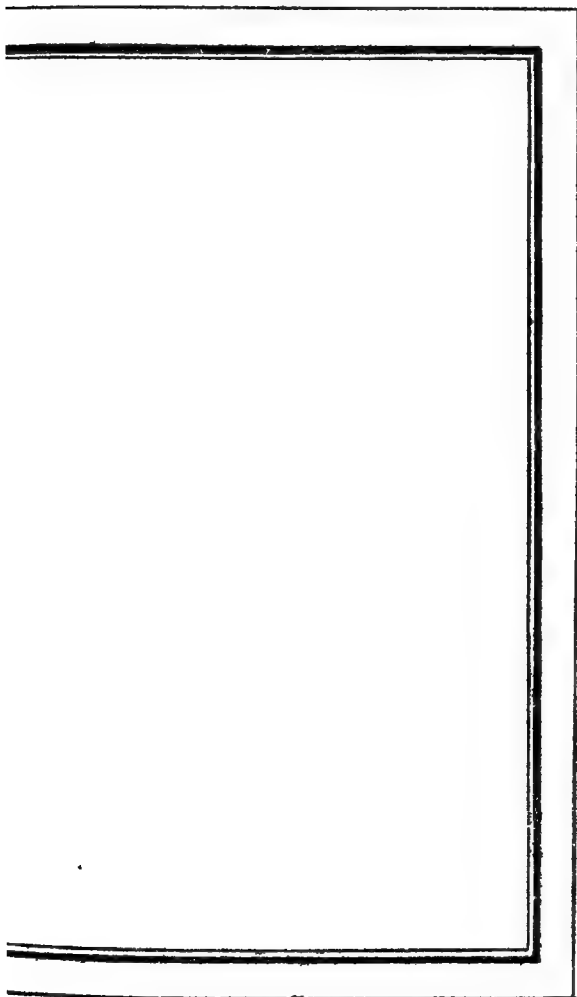
حسب شمار نباتات زمین و باد ہا کہ می وزند

۲۰۸

٢١٠

مَسْبُوحَاتُ عِشْرِ

تَقَرُّ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ قَبْلَ أَنْ

بخواند پیش از آن که آفتاب در پیش از آن که آفتاب

تَنْسَطَ عَلَى الْأَرْضِ وَقَبْلَ أَنْ تَغْرِبَ

بروئے زمین منبسط شود پیش از آن که بغرب رود

سُورَةُ الْحَمْدِ (مَرَّةً) قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

سُورَةُ الْحَمْدِ هفت بار و قُلْ هُوَ اللَّهُ هفت بار

(مَرَّةً) قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ (مَرَّةً)

و قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ هفت بار

آیة الکرسی (۱۷ مرتبه) و تقول سبحان

و آیه الکرسی هفت بار و بخواند هفت بار پاک است

الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله

الله تعالی و جمیع حدیثات است بر اے الله تعالی و نیت هیچ بنمود

اکبر (۱۷ مرتبه) اللهم صل علی محمد و آله

الله تعالی و بخواند هفت مرتبه الرحمن بفرست درود بر محمد و بر

و سلم (۱۷ مرتبه) و عقیدة الاستغفار

آل محمد و بفرست سلام و بخواند بعد استغفار

اللهم اقلل بی و بهم عابلاً و اجل

اے الله من کجمن و بدشمنان من چنان معامله که عاجل و آجل باشد

فِي الدِّينِ وَالْأَنْبِيَاءِ وَالْآخِرَةِ مَا أَنْتَ

» دین و دنیا و آخرت کو برائے آں

لَهُ أَهْلٌ وَلَا تَفْعَلْ بِنَا يَا مَوْلَانَا مَا

اہل ہستی و مکن بآں سر دار آں معاملہ کما

نَحْنُ لَهُ أَهْلٌ أَنْتَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

برائے آں اہل ہستم تو غفور حلیم

جَوَادُكَ كَرِيمٌ بَرٌّ رُؤُوفٌ الرَّحِيمُ

جواد کریم بر رؤف رحیم ہستی

هَيْفَتِ مَرْتَبَةٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آغاز می کنم بسم خدائیکه رحمن و رحیم است

اللَّهُمَّ مَنِّزَ الْكِتَابِ هَازِمَ الْأَحْزَابِ

اے اله من تو نازل کننده کتاب هستی و گریزاننده گروهها هستی و

سَرِيعَ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ شَدِّتْ شَمْلَ أَعْدَائِي

بسرعت حساب گیرنده هستی اے اله من پراکنده کن جمعیت دشمنان من

وَفَرِّقْ جَمْعَهُمْ وَزَلْزِلْ أَقْدَامَهُمْ وَ

نشانده
و پراکنده کن جمعیت دشمنان من و بجنبان قدمهاشان از جا بکشان

قَلْبُ تَلْبِیْهِمْ وَیَدِلْ اَحْوَالُهُمْ وَخَرِبْ

وہر گرداں تدبیر دشمنان من و احوال دشمنان تبدیل کن و دہراں کن

بُنِیَانُهُمْ وَقَرِیْبُ اَجَالُهُمْ وَاقْطَعْ اَرْزَاقَهُمْ

عبارت دشمنان من یا ہستی شاں و نزدیک کن اجلہا دشمنان من قطع کن قہر آہنہا

وَاقْصِرْ اَعْمَارَهُمْ وَاشْغَلْهُمْ بِاَنْدَانِهِمْ

و کوتاہ کن عمرائے آہنہا و آہنہا را مشغول گرداں یا بد نہلے آہنہا

وَاجْساَدِهِمْ وَبِیْضِ اَعْدِنُهُمْ وَسَوِّوْهُمْ

و باجساد آہنہا و سفید کن یعنی کور کن چہنہا آہنہا و سیاہ کن چہرہ آہنہا

وَاعْقِدْ لِسَانَهُمْ وَاهْلَاکْهُمْ کَاَهْلَاکِ

و گرفتہ کن زبان آہنہا و ہلاک کن آہنہا را مثل ہلاک کردن

شَدَّادٌ وَاعْرِقْهُمْ كَاغْرَاقٍ فِرْعَوْنَ

شداد و غرق کن انہارا مثل غرق کردن فرعون

وَحُلْهُمْ أَخْذًا عَزِيزٌ مُّقْتَدِرٌ يَا قَهَّارُ

و بگیر انہارا مثل گرفتن برتر و غالبی کہ صاحب اقتدار و مقرران بگروہی و مقرران

يَا رَبِّ اِنِّي مُغْلُوْبٌ فَانْقِصْهُ

اے پروردگار من مغلوب ہستم پس کم نصرت فرما

قُلْ اِنْ خِوَانَكُمْ دُعَاؤُهُمْ بَارِئٌ اَوْ اٰخِرُ يَا ذَا الْبَطْشِ

الشَّيْءِ يَا قَهَّارُ بخواند بعد از او دُعَا کے مذکور و جبار

بخواند و از خدا کے خوش برکے حفاظت از کرا و اعداد و محاسبہ کلمہ

نکند

معنی اسماء سریانی بنی

قصیده و طبعیه

بآج الله اهوچ احد و جلالت برع و هلمت باسط
 صومام ثابت و طمطم خبار و طیطخت حکم و مهرانش حکیم
 شماخ خالق و اشمنی سلام و سلسلت غروب طالع و بازخ زوف
 شرنطی شتره زفق و بقدر و رحیم و برهوت شدید و شلمی حی
 بیای و یای و ایس و داسم از اسماء اهل طریقه اند که میدانند از آنها
 را صاحبان حال و فصوله صدا صالیا شهید و صلصلت کافی
 بکاف کن این کلمه است که بر اوست مد از تمام عالم و بنص
 حکیمه قاطع الله و اجمع الحروف این کلمه جامع است حروف و تقطع

که در اول سور مرئوزه اند و اینها حروف نورانیه و جمله چهارده حروف
 اند و عدد آنها (۳۹۳) و اسمی از اسماء الله که جامع این عدد است
 المتکبر است با الف و لام هر که مواظبت این اسم کند باین عدد کند
 بهر چیز بخواند یا باز خیر و خوبی و آنچه را که می ترسد از او این گروه
 اسبغت سبح و حوسمت بعیر و دوسو غنی و برهوت باری
 باز خ خلاق و ارحمت و تاب و بیا کن محمد و برهوت تن بید
 تبعدا و معنی ضیاء نور و بیا رخ بید و رخ این دو اسم عظیم
 اند که در تورات مذکور اند از اسماء الله تعالی و بر خو بعید و
 یشمخ و رب و تشمخت تعالیت در علوه تمیلین قیوم
 سیمان حق و بانوخ و تات و باوخ کریم و بر امان و یشمین
 غلام و غیوب و عدت و تشامت و لا یبید و لا یفنی و

برهان ششخا غنی و عیلا غوث قوسی قاهر تمام معنی کلمات و

شرح قصیده جلجلیوتیه

(۱) بدآت - هر که این مطلع را بخواند صاحب سعادت و قبول گردد و لو یکبار و هر که ده بار بخواند قلب او بکثرت الهی منفر گردد این بیت نوشته اگر بر زن حامل بیادیزند وضع حمل سهل گردد.

(۲) وصلیت - هر که این بیت را در ظرف چینی یا ظرف بدی که مرتبه با الم نشرح یک مرتبه نوشته باشد یا شامد نشرح گردد

سینه او و هم عظم و کرب و تنگی دور شود و بسته گردد و برادران او سر و پایی و باز گردد و ابواب خیر باذن الله.

(۳) سال التک - هر که بواسطت بخواندن (۱۵) بار بر دستان

بیت نماید زیادشوق او و نبسط گردد اسرار او و بدرخشدرگه او
از نور و دور از شود عمر او و نیکو شود عمل او و هر که این بیت را بنویسد
با این حروف و با خود بداند عظیم القدر در مردم گردد و صاحب
عزت و جاه و قبول و محبت شود و آن حروف این اند

..... ۹ ۹ ۹ د د د ح ح ح ع ع ع

(۴) بکمه صام بر که این بیت را بخواند و بر آب دیده بچرخد
گزیده بخوراند شفا یابد و هر که بر رغن یا شیر بخواند و تدوین بر رغن کند
و شیر یا بخورد از گزیدن سنگ دیوانه و برص و غیره امان یابد و هر که
بنویسد این بیت را بشک و زعفران و گلاب با این نقش و بخورد
میوه سالیله نماید در ساعت اول روز شنبه و سوره حمد را تیرا این
بنویسد و با خود نگاه دارد از هوام و حشرات زمین از مار و عقرب

باذن الله این شود و نقش این است که نوشته میشود -

۸۵۸	۸۶۱	۸۶۳	۸۵۱
۸۶۲	۸۵۲	۸۵۷	۸۶۳
۸۵۳	۸۶۶	۸۵۹	۸۵۶
۸۶۰	۸۵۵	۸۵۴	۸۶۵

(۵) تحسینی هر که این بیت را بنویسد در ظرفی و بخورد از آلاء
 آب تا (۷) روز ذهن خوبی و فهم عظیمی عقل و زکا باورسد و هرگز
 فراموشی نخند آنچه را بشنود و شرح صدر او گردد و اگر روزی بیایند
 بخواند ظاهر گردد و قلب او و کلامش مقبول شود و نزد هر که ادراک میکند
 (۶) ضیاء این بیت را هر کس مفت بار بنویسد و با (۱۱)
 ح و (۷) ی و این آیه را نوشته با خود دارد و روش چون پیش
 و در نظر مردم چون جواهر درخشنده گردد و در انظار حکام و ملایک

مقبول القول باشد و هر که (۲۷) بار بخواند محبوب دار و خداوند او را

آخری قسم پیشیاں و طغفر و نصرت بر اعدا یابد و آیا این است

اللَّهُ تَوَكَّلْ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ تَابِكُمْ شَيْءٌ عَلِيمٌ

بخواند از غیب آگاه شود و هر که (۴۰) بار روز جمعه اول روز دوشنبه

یخجای این حروف را از خوف و وسوسه امین گردد و بیداری

خواب و حروف این است۔

۱۸۱۸۱۸ صله و شح ح طه والله اعلم

(۸) احاطت ہرگز اس بیت را بر اصلاح تنہا صیون

این سخن قلبی را به دیگر بخواهید بیت را با اسم متخاصمین در ورقه

دولید و این دو اسم را با باریت بنویسد

و گوید بعد از نوشتن بیت و حروف گوید یا خداوند الهی از اسماء
 بحقها علیکم و حرمتها لکم یکم اجلبوا و هیجوا قلب
 فلان بن فلانة بسوے فلان فلان یا نام میرد مطلوب را و در خود
 نگاه دارد قلب بجانب او آید بموت و محبت باذن الله تعالی
 (۸) فیصله آنکه هر س این بیت را در زمره هفتاد و بار بخواند
 حجاب از معاصی او شود و قلبش از نفاق پاک گردد و اگر یکبار پیشانی
 بمجنون نویسد عقلش باز گردد و شفایابد و اگر هفت بار آیات شفا
 نوشته بر جدامی یا بر صبی بیاید و بگوید خدا شفا یابد.

(۹) افضل لی هر س این بیت را با نقش ذیل نوشته بر آب و
 خود بنهد و در عین خربزه سبب آلت حربی با و کارگر نشود و این است اسماء
 و نقش و در و ۳۲ شهید سعادت و فی وجه جمع است

الاجفیظ

۱۱۲۳	۱۱۲۷	۱۱۳۰	۱۱۱۷
۱۱۲۹	۱۱۱۸	۱۱۲۳	۱۱۲۸
۱۱۱۹	۱۱۳۳	۱۱۲۵	۱۱۱۲
۱۱۳۶	۱۱۲۱	۱۱۲۰	۱۱۱۲

(۱۰) وکفید الاعداء بر سر این بیت را یازده بار خوانده هر جا
که رود حاجتش برآورده گردد و هر که بنویسد چهل بار این را و یکبار
اسما را بخواند روز دوشنبه اول ساعت و بیلبان بخور کند بر تری عالی
رسد و زبان بدگویان بند گردد و در انظار مردم باسبیت شود و نزد
حاکم یا سلطان یا بزرگان چون برود مقبول القول باجاه و عزت باشد
(۱۱) الا و اجبتی بر سر این بیت روز سه شنبه و باران
بیت را بخواند بناصب عالی و صاحب دعوه مستجاب گردد و از دنیا

ماکرین پوشیده ماند و هر کس هفت بار این نقش و حروف را یکبار بنویسد
 و بخورد و دروس دهد و با خود دارد و پس هرگز از گروهبی اذاعدا و خوش
 دهنده و امان باشد نقش این است با حروف الا ط م ر ف ش
 ذ سطح ق ه ط ع س ه م د د م س و ر

۸۵۸	۸۶۱	۸۶۴	۸۵۱
۸۵۲	۸۵۳	۸۵۷	۸۵۴
۸۵۲	۸۵۴	۸۵۶	۸۵۴
۸۶۵	۸۵۵	۸۵۴	۸۶۵

(۱۲) بنوا در جلالت هر کس ده بار بر مریض یا صاحب اذیتی بخواند
 شفا یابد و اگر بنویسد بر کف دست مجنون یا بر سر او خداوند عقلش را باز دهد
 و اگر صاحب نسیان زیاد و یا وسوسه بنویسد بر سینه و نایان جو و هر روز یکبار
 از ناشسته بخورد و از همه امراض شفا یابد اگر بنویسد در ظرف جدید فتاده و
 و باب گوارا داشته صاحب ریختنی آشوب چشم آن آب را زیر سما

گذشته صبح نباشد شفا یابد.

(۱۳) الا واقض هر کس قرضدار باشد یا کار دیگر در باشد
پس روز سه هفت بار بعد از هر نماز بخواند حاجتش برآورده شود
اگر قیدی بخواند از قید ربائی یابد و هر که این را بر پوست آبویان
قال موسی ما جئتم به السحران الله سيطله ان الله لا یصلح
عمل المفسدين پس اگر مسح را بسته از کجاست باشد یا عملی ظاهر یا باطن
کرده باشد بحکم خدا باز گردد.

(۱۴) و احسنی این بیت را در روز و شب (۴۰) بار در
شب بخواند بصحت و عافیت همیشه زندگی کند و هر که چهل بار یا این بیت
روز پنجشنبه بنویسد اول روز بخور به مصطکی و در پیش حالش از یاد و بلاها و
قرینه و توابع و ام صبیان محفوظ ماند و آیات اینها اند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَلَا يُوَدُّ حِفْظُهُمَا وَهُوَ
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ
 وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ ثَوَّاجٍ وَحَفِظْنَا
 ذَلِكَ تَقْدِيرَ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ وَحَفِظْنَا مِنْ
 كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ
 بَلْ هُوَ قَوَّانٌ مَجِيدٌ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ

(۱۵) وَخَلِّصْنِي ہر کہ ایس بیت را بہت بار بخواند خداوند ^{اصلاح}
 امور او کند و نور بصر و شرح صدر و قلب نماید و اگر شبک و زعفران
 کلاب بہت بار نوشته و بخور لبان و مندل داده و ایس آیات را ^ب
 یکجا بخواند و با خود دارد و مومن باز بہر ہول و خوف و غرق شدن و
 بیابانی اگر کہ روی زمین را آتش گیرد کہ معقبات میں

بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ
 (۱۶) وَصَبَّ عَلَىٰ هَٰذَا نَارُ سَبْعِينَ أَلْفَ سَنَةٍ
 اود از یاد کند از جانی که نداند و اگر تاجر باشد خدا سهل کند بر او شیعه و
 و عطار او بارک الله تعالی فی رزقه اگر نتواند بخواند پس بخیار نبوسید
 و بخور عود کند یا این وفق میرسد بهر چه که خواسته باشد در بر و بحر سفر
 و حضر خواب و بیداری نقش این است -

۱۳۵۲	۱۳۵۹	۱۳۵۴
۱۳۵۳	۱۳۵۵	۱۳۵۴
۱۳۵۸	۱۳۵۱	۱۳۵۱

(۱۷) و اصم و ابکم این بیت را هر کس سه مرتبه هر روز
 بخواند خداوند زبان بدگویان را بند کند و هر کس نبوسید (۵)
 مرتبه و نبوسید با او این حروف و آیه را در زیر بغل نگاه دارد

خداوند حفظ کند اور از کید اعدا و مکر ماکرین و کور کند چشم بدخواہان
 اور ادا گرد حرب یا حاکم یا سلطانے یا جائزے زود مقبول
 القول بافتح و فیروزے و نصرت باشد حروف و آیتہ این است
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ هٰذَا اَیُّوْمٌ لَا یَنْطِقُوْنَ
 وَلَا یُبْذَرُ لَهُمْ فِیْعَتٌ دُوْنُ س ھ س ھ س ھ س ھ س ھ س ھ س ھ
 اب ھ مروح س ذال لہ مران ع

(۱۸) ففی حواسہ این بیت را ہر کس در کف مرینے کہ الہی
 و حکما رعا جزا از علاج آمدہ باشد برے او بنویسد و تعلق نماید تا روز
 بالکل صحیح و سالم شود و شفا یابد انشاء اللہ و ایضا این را مثل سابق
 نوشتہ بر سر زن قریب الوضع بگذارد و لاؤتقن بہل گردد بدو
 رحمت و اذیتہ و اگر غلام کے گریختہ باشد یا خیرے بدزدی فتنہ

باشد یا کسے غائب شدہ باشد کہ خبرے از او نباشد کہ کجاست بہت
را و بار بنویسد و درین دو بہت اسم غائب یا متلع یا دزد بنویسد بعد
از آن لفظ محیط تہ مرتبہ دور قہ راتا کہ نمودہ در جائے آن بگذارد
بہر تیکہ تہ روز بیشتر طول نمی کشد کہ بجائے خود بیاید۔

(۱۹) وَأَعْطِفْ قُلُوبَ الْعَالَمِينَ ہر کہ این بہت را یا زود
دوازہ بار و با این این حروف و خاتم را بنویسد و بخورد بلبان و بہر وقت
روز جمیع ساعت زہرہ باشد و در جائے بیع و شرا یعنی دکان یا دیرند
خریداری بید پیدا شوند این است حروف و خاتم ف ن ش ث
ظ خ ز و بَارِكْ لَنَا اللَّهُمَّ فِي كَسْبِنَا
(۲۰) وَاحْلَعْ عُقُودَ الْعُسْرِ ہر کہ این بہت را بہت بار
بخواند خداوند تیسیر در عسرش دہد و کشایش عقد ہایش کند و برکت

۵۵۵	۵۲۷	۵۲۳
۵۵۲	۵۵۶	۵۵۸
۵۵۹	۵۵۲	۵۵۷

کبیش و بد و حفظ کند اورا و اولادش

و آنچه کہ در دست اوست ہر کہ چاہد

بر عفران و شک و گلاب بنویسد و بخور لبان کند و وقت نوشتن

از شب جمعہ باشد و با خود دارد و میرسد بآنچہ کہ نوشته شد از فوائد و

خداوند رزق و احی و دہ از جہات شہ غنی دارد۔

(۲۱) بیای و یای و ہر کہ این بیت را در ظرف پاکہ نوشتہ باشد

آنرا شستہ در جای چار پایاں بپاشد زیاد شوند و از دزد و غیرہ

در امان باشند و ہر کہ بنویسد و آب اورا بپاشد در نزع زیاد شود

نمکند و از ہمہ آفات و بیات نزع محفوظ ماند و بچہاں این را بروق

نوشتہ و متاع و مال گذارد از کرم و دزد و دیگر آفات در امان ماند

(۲۲) نود و یک ہر کہ این بیت را شہ بار بر روی شہن بخواند

خدا شمن را هر دم نماید هر که این بیت را سه مرتبه و این حروف را یکجا
 در حالتیکه خطیب روز جمعه بر منبر باشد و بخواند و بخواند و بخواند یعنی هر
 خود از دست راست یاد در سر بگذارد و یکس با جریب زد یکی با و بخند و آلا
 حرب بسته شوند و خداوند از بدی رساننده حامل این را محفوظ دارد
 حروف این است ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ و باشد
 التکلمان -

(۲۳) فَأَنْتَ دَجَائِي هر کس این بیت را هر روز ده بار بخواند
 خداوند زبان بدگویان را بر او ببندد و خداوند حفظ کند او را و هر که
 بنویسد شش مرتبه در روز شنبه اول روز و با او این آیه را بنویسد و
 با خود دارد و در حرز و امان و حصن منیع خدا خواهد بود و اگر جن و انس
 براو جمع شوند بر او قادر شوند باذن الله تعالی -

(۲۴) فَاِذَا خَلِدَ مَسْئُوْلٌ ہر کس این بیت را روز شب و روز
 نماید خداوند و عایش را با اجابت مقرون کند و اگر غرمت کند بر بیماری
 شفا یابد و ہر کہ بنویسد ابار با آتہ و نگاہ دارد و با خود بجا حقے نیر و گناہیکہ
 آتھا شود حاجات آید این ست رَبِّ اَشْحٰحْ لِيْ صَدْرًا وَ لِيْسِرًا لِّيْ
 اَمْرِيْ وَ اَحْلِلْ عُقْدَةً مِنْ تَسَانِيْ يُفَقِّهُوا فِقَاوِيْ-

(۲۵) بِتَعْدَادِ اِيْرَامِ ہر کہ این بیت را سترتہ یا یکبار این حمد
 و تعلیق بر شقیقہ یا در دوسر نماید خداوند شفا کر است فرما ید حروف
 این ست ح ط م ہ ی س ا ل م ا ل م ص ل م ی ع ص-

(۲۶) سراج يقاد النور ہر کہ این بیت را بست و یکبار از خاتم
 بنویسد و با خود دارد خداوند نصیب او کند عظیم علوم و ذکی و حکمتہ و بلاغت
 و صاحب بیت قبول گردد و ہر کہ اورا بند محبوب او شود شرح

صدر او شود حاتم این است۔

۸۶۹	۸۹۱	۸۹۲	۸۷۱
۹۹۰	۸۹۵	۸۸۷	۸۹۲
۹۵۰	۹۹۵	۹۸۹	۹۸۶
۹۷۰	۸۸۵	۸۸۶	۸۹۶

(۲۷) بیا زنج بیز و رخ هر که این بیت ماسه مرتبه نوشته بر زن
حامله بیا ویز و آن زن بلا شقت وضع حمل کند چرا که این چهل عقدہ را
حل مینماید اگر در ظرفی نوشته شسته بعقرب گزیده و دهنده شفا یابد و اگر ضایع
رعاف یا تزلیف در ظرف صینی سه مرتبه نوشته با گلاب حل شفا
دهد و ماسه روز اگر بخوراند بهتر خواهد بود۔

(۲۸) یتلمس سبانا این بیت را نوشتن مانع از دیدن باد
سج بجهت و اعراض و امراض متولدہ از آن شود و اگر کسی در ظرفی
سه مرتبه نوشته و او را یا روغن کنجد محو نموده بر بدن مالده شفا یابد از آنجمله

از جانے که گمان نداشته باشد و دیگر محتاج بمخلوق نکند
 (۳۳) بحمد عین هر که این بیت را سه بار بر روی شمن بخواند
 زبان شمن بند شود بنوعیکه نتواند تکلم نمود و اگر بر روی حاکم ظالم یا
 طاعی یا جبار بخواند خدا کفایت کند شر آنها را از او حاجتش را بر آورد
 بدون تسبیح و هر که هفت بار روزی بخواند حفظ کند خدا او را فرسود
 دین او و ابل و عیال او را (امام خراسانی گوید) که هر که چهل بار بنویسد
 این بیت را و بنویسد بلا و این خاتم و حروف را بخورد کند او را و با خود
 دارد و در حرب و جنگ رو و تیر و نیزه و شمشیر و هیچ گونه حربه با او کارگر
 نشود حروف و خاتم این است لا د و ب ل لا و ب ح ف ی ظ ح ی ف

الف	واو	سین	ل	لا
۱۷	۲۷	۱۵	۱۸	۲۶
۲۵	۱۳	۱۹	۶۰	۲۸
۱۳	۷۲	۱۳	۱۹	۲۹
۶۶	۱۳	۱۷	۶	۹

(۳۴) بسہر حروف او دعوت ہر کہ مناصب عالیہ و درجات رفیعہ
 بنجوانہ زوہد طایقی و بنجوانہ کہ کسے خلافت امر او کند و سموع القول و
 تاخذ الکلام باشد بنویسد این بیت را ہفت بار با حروف و بنجوانہ
 خشک کند و لبان پس میرسد بانجہ کہ ما ذکر کر دیم و ہر کہ بعد نماز
 و بعد نماز صبح چارہ مرتبہ بنجوانہ میرسد بانجہ گفتیم محفوظ ماند از جمیع
 بلیات و اذیات کہ اگر تمام روز زمین آتش گردد و ضرر باد و زلزلہ
 باذن اللہ تعالیٰ ال لہ ع زی ذم ت ع ال و رف ع ن
 ال ملک ان ع ل ی ا... مع ع ع ع ع ع ع
 (۳۵) ثلاث عصی این بیت را ہر کہ بر پوشت آہو یا این
 حروف سن می ن دوبار شہ بار عصی و الخاتمہ و بنجوانہ
 بہ عملیت یعنی انغوزہ دہد و بیا ویز و درجئے تجارت انقدر شتری

زیاد شوند کہ بحساب و این است خاتمہ (۱۱۱۵) وعضایا۔

۱۱۰۳	۱۱۰۴	۱۳۰۲
۱۱۰۳	۱۱۰۵	۱۱۰۴
۱۱۰۸	۱۱۰۱	۱۱۰۶

(۳۶) و میلم طمیس و ہر کہ بنویسد این بیت را با میلم طمیس

و سلم مثل این مسئلہ در ورقہ کاغذی بنویسد اسم کے را کہ بت

ادرا بخواند و اسم مادر او را و بعد از آن بنویسد بحجۃ الاسلام و النعم

القامران فجلب قلب کذا برتیکہ جلب شود محبت او باذن اللہ

(۳۷) و اربعہ مثل الانامل این بیت را ہر کہ یکبار بنویسد

و بنویسد این احرف و چارہ نامل ابا با س ط یا و د و دیا و ز و

بروز قرعے کہ خفتش بستہ باشد یا بر متاع کا سد باذن اللہ خوشگوار

و شتری او زیاد شود۔

(۳۸) و هاء شفیق بر سر بنوید این بیت را و بنوید با
 ها و وا و اچین و نگاه دار و کسیکه در قونج یا معض اخایا رکبی
 طبعی داشته باشد درست شود بکلمه خدا

(۳۹) و آخرها مثل الا و ایل هر که این بیت را یکبار با نام
 بنوید و در سر خود بگذارد هر قسم در دسر که باشد درست شود و شفا یابد
 باذن الله تمام شدند و انقصیده طبعیه بجهان و عونه حسن توفیق و صوره

نخستین اسم عظم

و حالا شروع می کنیم در خواص اسم عظم و خود اسم و قسم جامع
 از جبرئیل علیه السلام است که گفت آن دعای طبعیه است
 و قسم جامع را و است اسم عظم و قصیده از قوله ثلاث عصی
 صفت بعد خاتمه تا قوله فهداها و اسم الله یا جاهل

اعتقاد و از اینجاست آنچه روایت شده است از امام بونی ^{عظمی} امام
نورالدین اصفهانی و امام احمد غزالی و غیرهم از علما و گفته اند اسم ^{عظمی}
و قسم اجماع همین است و از امام غزالی است آنکه این اسم ^{عظمی}
نازل شد از آسمان بر جریر بن ربیع صفت ^(*) (۱۱۱) ^{عظمی}
(۱۱۱) (و) (۱۱۱) فمخش فطخز که این هفت حرف است مخفی
حرف فاست و ثلاث عصبی حرف جیم و میم طیس و شین است
و سلم حرف تاء و اربع انازل حرف طاء و هاء شفیق و خاء و واء
مقوس و زامی است مخفی این حروف را هفت حرف از اسماء ^{الاله}
است پس فاء از خود است و الجید و حباب و الثین شکور
و التام ثابت و الظاء طهیر و الخاء خبیر و الزاد زکی
و این ست تمام نوشتن سوا قاطع القاتمه و ازیرک و اد سبیل

وطلیح این همه در وقت شریف جمع اندیشوی دعا و وقت را و
وقت گذاشتن نزد خود میگوئی.

اللهم انی اسئلك بالخاتمة المشقوق وبالثلثة عصی
من بعدة والمید الطیس الابر و بالتسلم و بالہماء
الشقیق والواو المعظم وبالاربعة الانام التي
كالکف بلا معصم ان تصلى على سيدنا محمد
النبی الزمزمی ان تقضى حاجتى وان تنفعنى بهذه
الدعوة وتسلكنى طريقها - وهذا اخر ما اردنا نشرحه
من دعوة الجبل لونية والله الموفق الصواب واليه
المرجع والمآب وصلى الله على سيدنا محمد وآله
وصحبه وسلم.

عنه اربعة عصی
مشقوق وابر
بعد ابر
مید الطیس
الابر و
شقیق و
الواو المعظم
تسليم و
نارک و
زمزمی و
من بین دعا
سور ران و
او بار ۱۶

الَّذِي لَا يُطَاقُ أَنْتِقَامُهُ يَا قَاهِرُ مُغْتَابِ الْخَوَائِدِ
 اسناد دعائے تاجنامه
 حضرت پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

چنین آورده اند کہ وقتی حضرت رسول علیہ الصلوٰۃ والسلام
 در شب معراج رفته بود از حضرت عزت جل جلالہ عطا شد این آجانبہ
 کہ یا مُحَمَّدُ ہر کہ این تاجنامہ را بخواند یا بخود نگاہ دارد خدا تعالی
 می فرماید کہ ہر روز ہزار مرتبہ بخواند و ہزار بدی را
 دور کند و از ہر بلا ایمن گرداند و اگر نگاہ دشمن بنی تواند باید کہ ہر روز
 بخواند و اگر ہر روز خواندن تواند در ہفتہ بخواند و اگر در ہفتہ خواندن
 تواند در ماہ یک مرتبہ بخواند و اگر در ماہی تواند در سال یک مرتبہ

بخواند و اگر در سالے نتواند در تمام عمر خود یک بار بخواند ثواب هشتاد هزار
 فرشته یابد و ثواب یک لک و سبت و چهار هزار و پنجاه مرتبه صلوات بر محمد و آله
 و ثواب خوف و رجاء یابد و ثواب هزار برده آزاد کردن یابد و ثواب
 هزار برهنه را جامه پوشیدن یابد و ثواب چهار فرشته مقرب یابد
 و اگر بمیرد جمله فرشتگان بر جنازه او نماز گزارند هر که برگردد کلاه خود را
 و عمارت بنویسد و بر سر خود نهد و در جنگ رود خدا و دشمنان او مقهور
 گرداند و مظفر و منصور باز گردد و سلامت یابد هیچ جسم تیر و نیزه
 و تیغ و ناک و خنجر بر او کار نکند از بکرت این تاج نامه حضرت پیغمبر
 علیه السلام گفته اند در هر خانه که این تاج نامه باشد خانه او از آفت
 دیو و پری و نظر و سحر و جادو و چشم چشم جسم نگاه دار و خدا تعالی و
 هیچ بلائی بر او اثر نکند و همیشه دشمنی بر او کار نکند و زبان

بدگویان بسته گردد و از مار و کژدم و از شیر و پلنگ ایمن گردد و
 هیچ زهر بر وی کار نکند و در آب غرق نشود و در آتش نسوزد و از کبریت
 این دعا تاج نامه بزرگوار پیغمبر صلی الله علیه و آله وسلم گفت که هر که این
 تاج نامه را با اعتقاد درست بخواند صحت یابد و راحت گردد و هر که این
 تاج نامه رسول علیه الصلوٰه و السلام داشته باشد از بادنا سوز و باد
 و از درد چشم و درد سر و درو شکم و از درد بواسیر و از جمله درد پا و بلا و آ
 ایمن باشد و شفایابد و در دنیا و آخرت در پناه حق تعالی بوده باشد
 و در مجلس بزرگان و سلطان و امیر و ملوک عزیز و محترم و مقبول گردد
 و هر کس خدمت کند و فرمانبردار او باشد و هر که این تاج نامه بخواند
 نگاه داشته باشد هر جا که رود با قح و نصرت باز آید و اگر کسی را بول بسته
 باشد چنانکه بول کردن نتواند باید که این تاج نامه بنویسد و آب بشوید

و بخور و پارہ بر خود بمالد فی الحال بول او کشادہ شود و بفرمان حق تعالیٰ
 و هر که را در دل باشد یاد و سر را در پائے یاد و پشت یاد و دم را در
 شکم یاد و جگر یاد و سینہ یاد و ہمہ اعضا داشتہ باشد باید کہ این تاج نامہ
 را بنویسد و بر آن در بند و قبیل و کرم باری تعالیٰ و از برکت این دعا
 بزرگو از تاج نامہ از جملہ در صحت کفاید ہر کہ در خاطر شکست آرد و کاغذ
 بخورد بِاللّٰهِ مِنْهَا۔

اسناد و دعائے سکندری

یعنی اگر کسی اس دعا را بخواند و اگر خواندن نداند پیش خود گاہد
 خداے تعالیٰ آن بندہ را عذاب نہ کند اگر آن بندہ لایق عذاب باشد
 اگر کسی اس دعا را بنویسد و در کفن مردہ نگاہد و خداے تعالیٰ آن
 بندہ را عذاب گور نہ کند و سوال شکر و تکیہ بر بے آسان شود و وارث

این دعا را می باید که هر روز بخواند و اگر هر روز خواندن نتواند در هفته
 یکبار بخواند و اگر در هفته خواندن نتواند در ماه یکبار بخواند و اگر در ماه
 یکبار خواندن نتواند در سال خواندن نتواند باید که در تمام عمر خود
 یکبار بخواند خدا تعالی آن بنده را بقادین هزار غیر این را ثواب روزی کند
 و ثواب نوح بنحی الله و ثواب ابراهیم خلیل الله
 و ثواب ادریس رفیع الله و ثواب ایوب صابر الله
 و ثواب یعقوب اسماعیل الله و ثواب یوسف صدیق الله
 و ثواب داود خلیفه الله و ثواب سلیمان نبی الله
 و ثواب زکریا نبی الله و ثواب عیسی روح الله
 و ثواب محمد رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
 روزی شود و ثواب هفتاد هزار مسجد که راست کرده باشد و ثواب

حوض کوثر و ثواب عرش و کرسی و ثواب لوح و قلم و ثواب مغنت
 آسمان و ثواب مغنت زمین و ثواب مہر نبوت روزی گردانند
 بحر مت آل دُعا و دارندہ این دُعا در بہشت و دود و ہمایہ حضرت
 ابراہیم علیہ السلام و اگر کہے ایں دُعا را بخواند خداے تعالیٰ
 ہفتاد ہزار رحلہ بہشت روزی گردانند و دارندہ ایں دُعا را اکتفا
 در میان بہشت ہفتاد ہزار سرکے و ہفتاد ہزار حوری ہفت روزی
 گردانند و اں جملہ حوران با ذکر و تسبیح باشند ثواب اں ہزارندہ
 ایں دُعا بد خدا تعالیٰ و گور اں بندہ روشن شود و مہتر
 جبرئیل علیہ السلام برائے زیارت اں بندہ و چوں اں بندہ را
 بر خیزد در حقے او روشن شود گویا کہ ماہ شب چہار دسّم است
 ہمہ خلق گویند کہ کدام پنجیلیر است و یا کہ امام ولیاست کالیجنیں

مرتبه یافته است فرمان از حضرت شود که این پیغمبریت و اولیای
 هم نیت یکے بنده از بندگان نیست و است **مَحْمَدٌ** که در دنیا
 این دُعا را شب و روز موانعت می کرد و باں حبیب این بنده را
 این چنین مرتبه کرده ام هر که این دُعا را ایلاً و نهراً ملازم کند این
 مرتبه بیاید اگر این دُعا را پیش خود گناه دارد هر جا که رود مُرُفُود شود
 و ازنده این دُعا را تیغ و تیر و سنگ و گلوله و گرز و یا هر چیزی که
 باشد کار نه کند و زیان نرسد بمرت این دُعا کسی زیان رسانند
 هم نتواند و اگر در خواب برسد و یا از دیو و پری و دیگر بلاها باید که ای
 دُعا پیش خود گناه دارد بمرت این دُعا در میان خواب ترسد و از
 نظر دیو و پری و جَلَمِ بلاها گناه دارد و از خداست تعالی که برود در میان
 برود و بحرح و سلامتی بیاید اگر کسی را بندگان دوا دهد باشد و این دُعا را

بخواند خدائے تعالیٰ اور انہی خانہ خلاص کند اگر کہ پیش پادشاہ و
وزیر رود اور اعرمت دہند اگر چیزے گناہ عظیم کرده باشد و ایں دعا
بنویسد در گلوے گو سفند بہ بند و تیغ بروے زند بمرمت ایں دعا
تیغ اورا کار نہ کند۔

وَاللّٰهُ تَعَالٰی اَعْلَمُ بِالْاِصْحَابِ

ترکیبِ کوة دعائے حیدری

پنجشنبہ اول ماہِ آغاز عمل نماید جامہ پاکت بے دوشختہ
پوشد و خوشبوئی بر خود بالادپوش خود بنہد و بعدہ سخن بگوید گنا
نقل نیاز حضرت رضی علی کرم اللہ وجہہ بخواند و بعدہ فاتحہ بروج
طیبتہ حضرت شاہ شیخ احمد عبدالحق رضی اللہ تعالیٰ عنہ بخواند و مدد

از ارواح آنحضرت طلبد و بعد از سبب پنج بار دعای حیدری بخواند
اول و آخر و در یکجا بخواند و بعد از هر روز سه مرتبه باره نیز تا یک سال
دام بخواند باشد بعد نماز صبح ضرور بخواند و هرگز ناخن نکند بهر شکلی و
هر حاجتی که باشد بخواند بے شبه آسان گردد انشاء الله تعالی و بر بالید
فاتحه شنیع داده نمازی را بخواند و زن توشه حضرت موصوف است

مید گنم	روغن زرد	شکفید	نمک خوردنی
۱ لکرا	۲ پاؤ	۱ لک	۱ ماشه

و از شر الطاعن این است که مادر اجاری باشد ورنه کونده گلی پر از آب
باشد پیش نظر و حالت زکوة بنهد

مَنْ خَلَّكَ

